

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๑๖

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๕ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 12 เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒543

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ..... / ..... วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

- ข -

หมวด ๑ ทวิ

มาตรา ๑๖

ผู้อภิปราย

- นายปรีชา สุวรรณทัต ๘, ๓๙
- ๔๕, ๔๗
- ร้อยโท กุเทพ ไสยกระจ่าง ๙, ๑๗
- นายวีระกร คำประกอบ ๑๐
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรภัทร์ ๑๑
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๑๓, ๔๑
- ๔๕
- นายประสาก ตันประเสวีรัฐ ๑๓
- นางผลดี ตามไท ๑๔, ๔๐
- นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ ๑๕
- นายอัชพร จารุจินดา ๑๙
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๒๐, ๒๗
- ๓๒, ๔๒
- นางเรืองรวี เกตุผล ๒๒
- นายอรรถสิทธิ์ ทวีชัยสิทธิ์ ๒๕
- นายไพโรจน์ พลเพชร ๒๙
- นายमुख สุลัยมาน ๓๓
- นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล ๓๔, ๔๑
- ๔๒, ๔๕
- ๔๗
- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ๔๓

มาตรา ๑๖ ทวิ

ผู้อภิปราย

- นายอัชพร จารุจินดา ๕๕, ๕๗
- ๖๒
- ร้อยโท กุเทพ ไสยกระจ่าง ๕๗, ๖๒

- ๓ -

	หน้า
- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม	๕๙
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๖๑
มาตรา ๑๖ ตี	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๖๕
หมวด ๓	
มาตรา ๑๗	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง	๖๖
- นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์	๖๗
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๖๘, ๗๔
- นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	๖๙
- นายประสาก ตันประเสริฐ	๗๐
- นายพนนธิ สุวิยะ	๗๑
- นายนพดล ปัทมะ	๗๑
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	๗๓
มาตรา ๑๘	
(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)	
มาตรา ๑๙	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๗๘, ๘๓
	๘๘, ๙๒
	๙๔, ๙๗
- นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์	๗๘
- นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	๘๐
- นางสาวศรีประภา เพชรรมีศรี	๘๒

- ๔ -

	หน้า
- นายวิเชียร คันถ้อง	๘๕, ๘๖
	๙๕
- นางยุสดี ตามไท	๘๕
- นายเจริญ คันขวางค์	๘๙
- นายนพดล ปัทมะ	๙๐, ๙๕
- นายอัชพร จารุจินดา	๙๑, ๙๓
	๙๖
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๙๕
มาตรา ๑๙ ทวิ	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายวิเชียร คันถ้อง	๙๘
- นายนพดล ปัทมะ	๙๘
- นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ	๙๙
- นายอัชพร จารุจินดา	๑๐๒, ๑๐๙
	๑๑๐
- นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์	๑๐๒, ๑๐๕
- นายไพโรจน์ พลเพชร	๑๐๕
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๑๐๗, ๑๐๙
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๑๑๐

มาตรา ๒๒	ไม่มีสมาชิกอภิปราย
มาตรา ๒๓	ไม่มีสมาชิกอภิปราย
มาตรา ๒๔	ไม่มีสมาชิกอภิปราย
มาตรา ๒๕	ไม่มีสมาชิกอภิปราย
มาตรา ๒๖	ไม่มีสมาชิกอภิปราย

มาตรา ๒๖ ทวิ

ผู้อภิปราย

- นายไพโร พัดโน	๑๑๑
-----------------	-----

	หน้า
- นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ	๑๑๒
- นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์	๑๑๓
- นายพนนธิ สุริยะ	๑๑๕
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๑๑๖
- นายปรีชา ภูริลดาพันธ์	๑๑๗
- นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์	๑๑๘
- นางผุสดี ตามไท	๑๒๑

มาตรา ๒๗

ผู้อภิปราย

- นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์	๑๒๔, ๑๒๘
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๑๒๕, ๑๒๘
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๑๒๕, ๑๒๖
- นายอัษฎพร จารุจินดา	๑๒๕
- นายปรีชา ภูริลดาพันธ์	๑๒๗

มาตรา ๒๘ (ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

มาตรา ๒๙ (ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

มาตรา ๒๙ ทวิ

ผู้อภิปราย

- นายปรีชา ภูริลดาพันธ์	๑๒๙, ๑๓๐
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๑๓๐

มาตรา ๓๐ (ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

มาตรา ๓๑ (ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

มาตรา ๓๒

ผู้อภิปราย

- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๑๓๑
------------------------	-----

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๒ (ส. นิสิตบัณฑิต)

- ๖ -

หน้า

มาตรา ๓๓

ผู้อภิปราย

- นายสุทัศน์ เงินหมื่น

๑๓๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๖๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้ท่านสมาชิกได้มาลงชื่อ
เพื่อเข้าประชุมครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอดำเนินการประชุมตาม
ระเบียบวาระต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

รับทราบเรื่อง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี แจ้งเหตุขัดข้อง
ที่นายกรัฐมนตรียังไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ
การเงินภายในกำหนดเวลา ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้

ด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้องที่
นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ
การเงินได้ภายในกำหนดเวลา ทั้งนี้เพราะอยู่ในระหว่างการพิจารณาของ
ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจำนวน ๒ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ....

(นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา กัมภณะ เป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. ....

(นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ และนายทศพร เสรีรักษ์ เป็นผู้เสนอ)

จึงเรียนมาที่ประชุมทราบครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรอง
รายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

ผมขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติครับ การพิจารณาในวันนี้ก็จะเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมในคราวที่แล้ว เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๒ ซึ่งในการประชุมคราวที่แล้วที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ โดยได้พิจารณาถึงมาตรา ๑๕ แล้ว ในวันนั้นการพิจารณาอภิปรายในมาตรา ๑๕ ยังไม่จบลงนะครับ แต่ว่าได้เลื่อนการประชุมต่อในวันนี้ เพราะฉะนั้นวันนี้ก็เป็น การพิจารณาต่อในมาตรา ๑๕ มีสมาชิกวันนั้นยังยกมือจะขออภิปรายอยู่หลายท่าน เชิญครับ ท่านสมาชิกท่านใดจะขออภิปรายครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีสมาชิกจะขออภิปรายในมาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ ก่อนที่จะลงมติไปครับ

(ไม่มีคณะกรรมการอภิปราย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดขออภิปรายก็จะขอมติจากที่ประชุมนะครับ ในวันนั้นได้มีการอภิปรายมาตรา ๑๕ เป็นเรื่องที่ คณะกรรมการแก้ไข และก็มีการอภิปราย บางท่านเห็นด้วยกับร่างฯ เดิม เพราะฉะนั้นมติที่ผมจะถามในมาตรา ๑๕ นี้ก็คือว่า จะถามว่าเห็นด้วย กับที่กรรมการแก้ไข หรือจะเห็นด้วยกับร่างฯ เดิม หวังว่าท่านสมาชิก คงเข้าใจนะครับ เชิญคุณไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ เมื่อสักครู่ผมตั้งใจจะฟังคำชี้แจงของคณะกรรมการ เพราะได้มีการอภิปรายจากข้างล่างถามถึงเหตุผลที่คณะกรรมการไปแก้ไข จากร่างฯ เดิมที่กำหนดค่าตอบแทนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุม และมีการกำหนดค่าเดินทางให้ตามระเบียบ วิธีที่ควรที่จะจ่าย และก็มองเห็นว่าถ้าไปแก้ตามร่างฯ ที่คณะกรรมการได้เขียนว่า จะต้องรับค่าตอบแทนเป็นเดือน และก็มีการประกันสุขภาพ มีการเบิกจ่ายเงิน ที่เกินกว่าที่จะจ่ายในฐานะที่เป็นอย่างนี้ ประกอบกับในการพิจารณางบประมาณ

คณะกรรมการธิการซึ่งเป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของสภาแห่งนี้ ได้นำรายละเอียดที่มีการเตรียมการในเรื่องงบประมาณของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มาถามว่า ตรงนี้ได้กำหนดเงินค่าตอบแทนเป็นเดือน เดือนละเป็นแสน และมีรายการลดหลั่นกันลงมา ซึ่งเห็นว่ามันเป็นข้อเท็จจริงที่ควรจะได้รับฟังว่า ถ้าอ่านตามร่างฯ ที่คณะกรรมการได้แก้ไขไปนี้จะเกิดการจับจ่ายใช้เงินในเรื่องนี้มากน้อยเกินความจำเป็นที่ควรที่จะพิจารณา ท่านประธานครับ ก็ยังไม่ได้รับคำชี้แจงที่มีเหตุผล เพียงแต่ท่านประธานบอกว่าเอกสารที่เอมานั้นไม่ใช่เรื่องที่คณะกรรมการ ไม่ทราบว่ามีมาจากไหนอย่างไร ก็เพียงเท่านั้น แต่ว่ามีการยืนยันว่า ตรงนี้จากกรรมการในส่วนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่เป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณได้เห็นว่า เป็นเอกสารจริง และมีการพิจารณา มีการมองเห็นว่าตรงนี้เป็นการแก้ไขเพื่อให้สอดคล้อง และฝ่ายจัดทำงบประมาณก็ได้เตรียมการไว้แล้ว ก็จะมีการใช้จ่ายงบประมาณเกินความจำเป็น ผมยังยืนยันว่าถ้าจะต้องโหวต (Vote) เพื่อขอความเห็นก็อยากจะมีข้อเหตุผลที่พอจะรับฟังได้ เพราะการที่กักท้วงในวันนั้นมีคำกักท้วงทั้งฝ่ายผู้หลักผู้ใหญ่ในฝ่ายรัฐบาล อย่างเช่นท่านดอกเตอร์เจริญ ซึ่งเป็นรองประธานวิป (Whip) ฝ่ายรัฐบาล แล้วสมาชิกทางพรรคชาติไทยก็ได้กักท้วงไว้ ก็ยังไม่มีคำชี้แจงครับ ถ้าจะต้องโหวต เลขก็จะต้องขอความกรุณา ท่านประธานคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการวิสามัญได้ชี้แจงให้เกิดความเข้าใจด้วย ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือถ้าจะมีการชี้แจงเล็กน้อยตอนนี้ เพราะว่าวันนี้ได้ชี้แจงแล้ว ผมขออย่างนั้นนะครับ ขออนุญาตสมาชิกว่า อย่าเพิ่งลงคะแนนก่อนนะครับ เพราะว่า เป็นมาตราที่ค่อนข้างจะมีความสำคัญ คิดว่าสมาชิกคงไม่อภิปรายแล้ว แต่ว่าต้องการฟังคำชี้แจงอีกครั้งหนึ่งจากคณะกรรมการ ในประเด็นที่ว่าทำไมเปลี่ยนแปลงจากเบี้ยประชุมเป็นเงินเดือน และมีเรื่องอื่น ๆ มาอีกเล็กน้อย ถ้าเพื่อกรรมการจะชี้แจงเพิ่มเติม ได้ครับ เชิญครับ

นางผู้สดี ตามไท (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผู้สดี ตามไท ในฐานะกรรมการ ขออนุญาตเรียนชี้แจงดังต่อไปนี้ ในประเด็นที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งเลย ก็คือว่าสาระสำคัญของคณะกรรมการวิสามัญได้นำมาประกอบการพิจารณา เพื่อที่จะกำหนดสาระค่าตอบแทนเป็น ๓ ประการ ดังที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติมีอย่างนี้ค่ะ

ในเรื่องที่ ๑ เป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการ
 สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งทางพรรคการเมืองหลายพรรค ทั้งพรรคประชาธิปัตย์
 พรรคความหวังใหม่ พรรคชาติไทย และพรรคชาติพัฒนาได้ร่างมาสู่
 สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกรรมการเห็นได้ชื่นชมและก็ชอบคุณ เป็นอย่างซึ่งก็ได้
 ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนจริง ๆ ในทุกร่างฯ พุดเหมือนกัน
 หมดเลยว่า อยากจะให้มันค่าตอบแทนที่เป็นเงินเดือนเสียด้วยซ้ำ แต่ว่า
 ในส่วนที่เป็นเงินเดือนนั้น ทางคณะกรรมการวิสามัญได้เรียนเชิญผู้แทน
 จากสำนักงานประมาตมา เพื่อที่จะลองอธิบายว่ามีความเหมือนความต่าง
 กับค่าตอบแทนอย่างไรบ้าง ข้ออธิบายที่เราได้รับก็คือว่า ถ้าหากพูด
 เป็นเงินเดือนจะต้องผูกพันไปถึงเรื่องของบำเหน็จบำนาญ ซึ่งกรรมการวิสามัญ
 ไม่ประสงค์ที่จะให้ก้าวไปถึงตรงนั้น ส่วนเหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือว่า
 ทางคณะกรรมการได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้มาจากการรับฟังความคิดเห็น
 ของประชาชน ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ในหมู่ของ
 ผู้ที่สนใจสนใจเป็นอย่างมากเลยทีเดียว มีการเสวนาไม่ต่ำกว่า ๑๐ ครั้ง
 ซึ่งจัดโดยทั้งคณะกรรมการเอง จัดโดยสถาบันการศึกษา จัดโดย
 องค์การเอกชนหลายต่อหลายครั้ง และรวมถึงคณะกรรมการที่ทำนายกรัฐมนตรี
 ได้กรุณาแต่งตั้งให้ออกไปรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้วย สิ่งทีสะท้อน
 มานั้นจะเป็นเหมือนกันก็คือว่า อยากจะให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น
 ได้ทำงานอย่างเต็มที่เต็มเวลา เพื่อที่จะเป็นการประกันว่าการดูแลคุ้มครอง
 สิทธิมนุษยชนนั้นจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความต้องการ
 ของประชาชน เพราะฉะนั้นทั้ง ๒ ส่วนนั้น กรรมการวิสามัญได้นำมาพิจารณา
 แล้วก็กำหนดไว้เป็นค่าตอบแทน ซึ่งเป็นค่าตอบแทนรายเดือน ไม่ใช่เงินเดือน
 นั่นก็คือหมายถึงไม่มีบำเหน็จบำนาญอะไรทั้งสิ้น ไม่มีเงินประจำตำแหน่ง
 มีค่าตอบแทนที่เป็นรายเดือน การประกันสุขภาพ และแน่นอนคงจะจำเป็น
 อย่างซึ่งจะต้องให้มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานด้วย - - - - -

ทั้งหมดนี้เพื่อที่จะทำให้การปฏิบัติงานนั้นสอดคล้องและก็เป็นไปตามมาตรา ๖ ทวิ ที่พูดถึง เรื่องของการทำงานเต็มเวลา และก็มาตรา ๑๕ อำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ ทั้งหมดนี้ก็อยากที่จะให้การทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้นเอง และส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งเลยก็อยู่ในตอนสุดท้ายของ มาตรา ๑๕ ที่บอกว่า ถึงอย่างไรก็ตามแล้วแต่ทั้งหมดนี้แม้กรรมการประสงค์ อยากรจะให้ผู้ที่เข้ามาทำงานตรงนี้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เขาก็ควร ที่จะต้องได้รับการดูแล แลก เช่นมนุษย์ที่มีศักดิ์ศรีคนหนึ่ง ทำงานได้มีค่าตอบแทน เป็นรายเดือน เจ็บป่วยก็มีค่ารักษาพยาบาล และรวมทั้งการไปปฏิบัติงานด้วย สุดท้ายท่านประธานคะ อัตราค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่งรวมทั้งหลักเกณฑ์การจ่าย และวิธีการเบิกจ่ายให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งหมายความว่าทางกรรมาธิการ วิสามัญเสียงส่วนใหญ่ตระหนักว่าความจำเป็นนั้นมีอยู่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในขณะที่ประเทศไทยกำลังเข้าสู่ภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ เราไม่อาจที่จะต้อง ให้มีการกำหนดเงินตอบแทนรายเดือนหรือเงินอะไรอื่น ๆ ที่เขียนไว้ตรงนี้ เพียง ๓ ประเภทเท่านั้น อย่างที่ไม่มีขอบเขตจำกัดและมีได้ตระหนักถึงความจำเป็น จึงได้มอบไว้เป็นเรื่องของทางฝ่ายบริหาร เท่านั้นเองละคะท่านประธานคะที่ทาง กรรมาธิการวิสามัญจึงขอเอาไว้ว่า ขอให้มีการดูแลคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้นเอง ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คิดว่าคงชัดเจนจากความสงสัย ก็อยู่ที่ว่าท่านสมาชิกจะเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการแก้ไข หรือจะเห็นด้วยกับร่างฯ เดิม ซึ่งอภิปรายกันมากพอสมควรแล้ว ผมก็คงต้องขอมตินะครับ เชิญคุณมานะครับ

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม มานะ คูสกุล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดนครพนม คือพูดถึงเรื่องเอกสารที่เข้าสู่ กรรมาธิการงบประมาณ ผมไม่ได้ตำหนิคณะกรรมการนะครับ แต่ผมเห็น ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังนั่งอยู่ตรงนี้ก็อยากจะเรียนถาม ซึ่งอาจจะ ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องของคณะกรรมการ อยากรจะเรียนถามว่ารัฐบาลจะยืนยันใหม่ว่า เอกสาร ๒ แผ่นนั้นเป็นเอกสารของทางรัฐบาลที่เสนอสู่กรรมาธิการงบประมาณ เพื่อที่จะตั้งเป็นเงินเดือน เงินค่าตอบแทนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตรงนี้อยากขอให้ท่านประธานได้กรุณาถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ให้ได้ว่า มันเป็นเรื่องจริงหรือเปล่า เพื่อที่ทางพวกผมซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะได้รับรู้ว่าสิ่งที่รัฐบาลตั้งไว้ นั้น ส่งมานั้นเป็นเงินเดือนจริง ๆ ที่จะจ่ายให้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เดือนละ เป็นแสนกว่าบาทนี้ ผมอยากจะทราบตรงนี้

ก่อนที่จะตัดสินใจลงไป เพราะว่าอย่างที่ท่านกรรมาธิการตอบเมื่อสักครู่นี้ว่า เป็นเรื่องของฝ่ายบริหารที่จะเป็นผู้ตั้ง แต่ตอนนี้เราชัดเจนแล้วว่าเรามีเอกสารฉบับนั้น คืออยากจะทราบว่า เป็นจริงหรือเปล่าว่า เอกสารฉบับนั้น เป็นของรัฐบาล จะได้สิ้นสุดกันเสียที่ว่าใครเป็นคนเสนออะไรมาอย่างไร ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คราวนี้ก็ เป็นเรื่องที่รัฐมนตรีช่วยฯ จะตอบหรือไม่ แต่ผมอยากจะเรียนว่าตอนนั้นมีอยู่ชัดเจนว่าอัตราค่าตอบแทนวรรคหนึ่ง รวมทั้งหลักเกณฑ์การจ่ายและวิธีเบิกจ่ายให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่ออกไป พระราชกฤษฎีกาก็คงยังไม่ออกไม่ได้ เพราะฉะนั้นจะจ่ายอย่างไรก็ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ต้องผ่านสภาและประกาศเป็นกฎหมายและรัฐบาลก็ประกาศพระราชกฤษฎีกา ส่วนพระราชกฤษฎีกาจะเป็นอย่างไรนั้นก็อีกเรื่องหนึ่ง อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับท่านจะตอบที่ถามมานะหรือไม่ เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังครับ

นายพิเชษฐ พันธ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พิศเชษฐ พันธ์วิชาติกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง เนื่องจากพิจารณาแล้วผมติดทำหน้าที่ประธานพิจารณางบประมาณในห้องประชุมก็ไม่ได้เห็นเอกสาร แต่อย่างไรก็เรียนว่าหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ควรจะกำหนดขึ้นเงินเดือนแก่ไหนมีคณะกรรมการดูแล ซึ่งเรียกว่า คณะกรรมการนโยบายเงินเดือนแห่งชาติ หรือ กงช. รัฐบาลถ้าจะกำหนดอย่างไร ก็คงจะเป็นไปโดยการพิจารณาของ กงช. รัฐบาลเองคงจะไม่ไปกำหนดอะไรตามอำเภอใจหรือความเข้าใจของตนเอง ก็ขอกราบเรียนเพื่อทราบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คิดว่าคงจะกระจ่างในเรื่องมาตรา ๑๕ ก็อยู่ที่สมาชิกว่าท่านจะให้ความเห็นชอบที่กรรมาธิการแก้ไขหรือเห็นด้วยกับร่างฯ เดิม

ผมอยากจะชี้แจงเรื่องการลงมติครับ ในมาตรา ๑๕ ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ขอให้กดช่อง เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับร่างฯ เดิมเพราะไม่มีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ ถ้าเห็นด้วยกับร่างฯ เดิมก็กดช่อง ไม่เห็นด้วย คือไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการก็คือว่าไปสู่ร่างฯ เดิม ขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าขอให้ท่านสมาชิกลงมติในมาตรา ๑๕ ได้ครับ ถ้าเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการแก้ไขร่างฯ ที่กรรมาธิการนี้กดช่อง เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ นั่นคือเห็นด้วยกับร่างฯ เดิม กดช่อง ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกมาลงคะแนนด้วยครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิอนุญาตให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ คือมีหลายท่านประชุมกรรมาธิการอยู่ ท่านยังไม่ได้กดออก ขอความกรุณาออกด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมกด ๒ ครั้งแล้วครับ เชิญครับ ท่านที่อยู่ข้างนอกมาลงคะแนนด้วยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ลงคะแนนครับ ลงคะแนนทุกท่านแล้วนะครับ ขอให้รวมคะแนนได้ เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๑๓ ท่าน เห็นด้วยกับร่างฯ เดิม ๑๔๐ ท่าน เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๕ นี้ ก็เป็นไปตามร่างฯ เดิมนะครับ

เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ หมวด ๑ ทวิ เชิญครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

หมวด ๑ ทวิ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญอาจารย์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย กระผมได้ขอ
สงวนความเห็นในมาตรา ๑๖ วรรคแรก ให้หน่วยงานแห่งนี้สังกัดกับรัฐสภา ความจริง
ที่ผมให้สังกัดกับรัฐสภาก็สอดคล้องกับความเห็นของกรรมการเสียงข้างมาก
ในระดับหนึ่งครับ ที่บัญญัติเอาไว้ในบทเฉพาะกาล ในมาตรา ๓๕ ครับ ที่ในระยะ
เบื้องต้น ๕ ปี ให้อยู่กับสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เรามาตรงกันในจุดนี้ครับ
แต่ในความเห็นของผมแล้วเห็นว่าควรอยู่กับรัฐสภาตลอดไปครับ ไม่ควรจะมาอยู่
เฉพาะเพียง ๕ ปี และสิ่งที่ผมขอสงวนไว้ในมาตรา ๑๖ ให้อยู่กับรัฐสภา
ความจริงแล้วจะสัมพันธ์กับมาตรา ๔ ที่ผมได้ขอสงวนไว้ตั้งแต่ตอนต้น โดยให้
ประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาการครับ แต่ความเห็นของผมในมาตรา ๔ ก็ต้องตกไป
โดยทางสภาเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมากครับ ที่ให้ประธานคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นผู้รักษาการ -----

แต่อย่างไรก็แล้วแต่ท่านประธานครับ เมื่อสภาได้มาลงมติในร่างฯ ของมาตรา ๑๕ ให้กลับไปยังร่างฯ เดิม โดยให้คณะกรรมการสิทธิฯ ได้รับเฉพาะเบี้ยประชุมอย่างเดียว ปัญหาที่เกิดขึ้นมาว่า ฐานะของคณะกรรมการอย่างนี้จะมีฐานะเป็นกรรมการประจำ หรือกรรมการชั่วคราว เมื่อให้เพียงเบี้ยประชุมก็ต้องมีฐานะเป็นกรรมการชั่วคราว เมื่อเป็นอย่างนี้จะสังกัดหน่วยงานไหน ผมเห็นว่าโดยหลักการนั้นก็ควรจะ ต้องสังกัดรัฐสภา รัฐสภาที่สามารถที่จะเอื้ออำนวยความสะดวกการทำงานให้กรรมการชุดนี้ มีความเป็นอิสระได้ระดับหนึ่ง เราคงไม่จำเป็นต้องเขียนให้สำนักงานแห่งนี้ เป็นองค์การอิสระ อย่างที่ผมได้เคยให้ความเห็นมาแล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงขอ สงวนไว้ว่าให้สำนักงานแห่งนี้สังกัดกับรัฐสภาตามข้อสงวน ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณกู่เทพครับ

ร้อยโท กู่เทพ ไส้กระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม กู่เทพ ไส้กระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธาน เราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาถึงแง่มุม ที่สำคัญที่สุด ซึ่งท่านกรรมาธิการจะต้องพิจารณาต่อไปว่า สิ่งที่ท่านเพิ่มเข้ามา เป็นหมวด ๑ ทวิ ยังจำเป็นอยู่ไหม กระผมกราบเรียนท่านประธานว่าได้ติดตาม การอภิปรายมา ๒ สัปดาห์ ได้มองเห็นทิศทางว่าสภาของเราพยายามอยากจะให้ องค์การนี้เป็นอะไร และวันนี้เสียงข้างมากของสภาแห่งนี้ก็ได้กำหนดแล้วด้วยการ ลงมติให้เป็นไปตามร่างฯ เดิมของมาตรา ๑๕ ซึ่งนั่นหมายถึงว่าปฏิเสธสิ่งที่ กรรมาธิการร่างขึ้นมาตั้งแต่มาตรา ๑๖ ไปจนถึงมาตรา ๑๖ เตรส เพราะนั่น เป็นการไปตั้งกรอบความคิดว่าองค์การนี้จะ เป็นองค์การถาวรและสามารถขยายสาขา กิ่งก้านทำหน้าที่ครอบคลุมครบวงจร ซึ่งกระผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ผมเองเคารพในเจตนารมณ์ของกรรมาธิการและยินดีสนับสนุน แต่นั่นต้องอยู่ บนเงื่อนไขที่ว่า การได้รับเงินสนับสนุนซึ่งก็คือจะต้องได้รับเสียงสนับสนุนจากทาง ฝ่ายบริหารในขณะนี้ในการที่จะสนับสนุนให้กฎหมายนี้ออกมาได้ แต่เมื่อเสียงข้างมาก ของสภาได้ไปตัดความจำเป็นในเรื่องการเงินตามมาตรา ๑๕ แล้ว ผมก็คิดว่า ร่างฯ ที่ท่านเพิ่มเข้ามาใหม่นั้นน่าจะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ เพราะฉะนั้น สิ่งที่เรากังวลในขณะนี้ก็คือ สิ่งที่ท่านพยายามร่างขึ้นมาให้เป็นองค์กร เหมือนกับองค์กรทั่วไปที่มีความสมบูรณ์ ซึ่งมันน่าจะเป็นอย่างนั้นถ้ามองในแง่ ประสิทธิภาพ ไม่มีองค์กรใดที่จะทำงานแบบเรียกว่าไม่เต็มเวลา แล้วมีประสิทธิภาพ แต่วันนี้กรรมาธิการได้บอกแล้วว่าต้องการสร้างรูปแบบองค์กรนี้ให้เป็นองค์กร เต็มเวลาและมีประสิทธิภาพ จึงได้เพิ่มหมวด ๑ ทวิ ขึ้นมา และก็ขยายเป็น

มาตราต่าง ๆ ไปมากมาย เพราะฉะนั้นในวันนี้ ท่านประธานครับ ก็ต้องกราบเรียนถามไปยังกรรมาธิการว่า ถ้ามาตรา ๑๕ เป็นอย่างนั้นแล้ว ก็ด้วยความเคารพในท่านประธานกรรมาธิการ ซึ่งท่านเป็นรัฐมนตรี และเป็นรัฐมนตรีที่ท่านต้องมีภารกิจในการที่จะประสานกับ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลให้สนับสนุนไปในแนวทางนั้นด้วย เมื่อท่านไม่สามารถทำได้ ทำให้มาตรา ๑๕ ตกไปอย่างนั้นแล้ว ความจำเป็นที่จะต้องมีหมวด ๑ ทวิ ต่อจะมีได้ขนาดไหนเพียงไร ตรงนี้ผมด้วยความกังวลก็ต้องกราบเรียนผ่านไปยังท่านกรรมาธิการให้พิจารณาตรงนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวีระกร

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วีระกร คำประกอบ จังหวัดนครสวรรค์ ตามการแก้ไขที่คณะกรรมาธิการได้ร่างขึ้นใหม่ในมาตรา ๑๖ ผมต้องเคารพท่านประธานกรรมาธิการและท่านกรรมาธิการทุกท่าน แต่ผมไม่ค่อยเข้าใจว่าท่านมีจุดมุ่งหมายอย่างไร เพราะว่าได้เพิ่มสาระสำคัญค่อนข้างมาก ถึงแม้ว่าเราไม่ได้พูดถึงในส่วนของว่าหน้าที่มีอะไรบ้าง เพราะหน้าที่ท่านยกมาที่มาตรา ๑๖ ทวิ แล้วก็ตาม แต่สาระสำคัญที่เพิ่มขึ้นในมาตรา ๑๖ ไม่ว่าจะ เป็นในวรรคสอง วรรคแรกมีผู้อภิปรายแล้ว แต่ในวรรคสองท่านสามารถที่จะสร้างสำนักงานท้องถิ่นตามความจำเป็นตามที่คณะกรรมการจะกำหนดขึ้นมาแปลว่าในอนาคตจะมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับหมู่บ้านก็เป็นไปได้ คงจะมีหลายระดับทั่วไปหมด-----

หรือจะเป็นในวรรคสาม ซึ่งความในวรรคสามนี้จะเรียกว่าโอเวอร์รูล (Overrule) หรือว่าสามารถที่จะมีอำนาจสูงกว่ากฎหมายต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม ว่าด้วยแรงงาน สัมพันธ์ ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ว่าด้วยเงินทดแทน ก็เลยไม่ทราบว่าจะกฎหมายฉบับนี้กระรมาธิการมีความคิดอย่างไรในการร่าง โดยเฉพาะในวรรคสอง และวรรคสามเพิ่มเติมขึ้นมา วรรคสามนี้ท่านทำให้มีความรู้สึกว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีอำนาจเหนือกว่าพระราชบัญญัติฉบับอื่นอีกตั้ง ๕ พระราชบัญญัติ ไม่ทราบว่าเป็นความคิดของใคร หรือว่ามีความประสงค์อย่างไรในการร่างกฎหมายอย่างนี้ขึ้นมา ในอนาคตเราอาจจะมีอีกหลายกฎหมาย ถ้าหากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไปตามที่คณะกรรมการได้ร่างขึ้นมาใหม่ ผมเกรงว่าจะมีกฎหมายอะไรต่อมิอะไรติดตามมา แล้วจะเป็นความคิดของกรรมการที่คิดผิด ๆ ว่า เราสามารถออกกฎหมายที่จะเหนือกว่าพระราชบัญญัติที่มีอยู่แล้วในประเทศไทย ได้ทุกกฎหมาย ซึ่งผมคิดว่ากรรมการคิดผิด และอยากที่จะให้ท่านกรรมการ ได้คิดใหม่ นะครับ ถ้าจะเป็นไปได้แก้ไขเสีย โดยเฉพาะในวรรคสาม ผมเข้าใจว่า ไม่ทราบว่าจะผ่านไปได้อย่างไร ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย สำหรับมาตรา ๑๖ นี้ทางคณะกรรมการได้มีการแก้ไขจากร่างฯ เดิม ซึ่งให้มีสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งในร่างฯ เดิม นั้นได้ให้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะ เป็นนิติบุคคล อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ซึ่งนั่นก็หมายถึงว่าในร่างฯ เดิม นั้น สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นั้นจะอยู่ในรูปแบบของระบบราชการ ซึ่งถ้าหากว่าเราดูในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรอิสระอื่น ๆ คณะกรรมการการเลือกตั้ง สตง. ป.ป.ช. หรือว่าองค์กรอิสระอื่น ๆ ก็ตาม ในรัฐธรรมนูญนั้นได้กำหนดไว้ชัดเจน เฉพาะ องค์กรอื่นที่จะให้มีหน่วยงานอิสระ เป็นของตัวเอง และก็หน่วยงานนั้นจะมีเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามรัฐธรรมนูญที่กำหนดเอาไว้ชัดเจน แต่ในส่วนของ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นั้น ในรัฐธรรมนูญเองผมคิดว่า ไม่มีความชัดเจนต่อการที่จะให้คณะกรรมการไปกำหนดที่จะให้มีสำนักงาน

ที่เป็นหน่วยงานอิสระ เพราะว่าในรัฐธรรมนูญกำหนดให้คณะกรรมการชุดนี้มีเพียงคำตอบแทนเท่านั้น ซึ่งก็อาจจะไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญเท่าใดนัก แต่อย่างไรก็ตามในสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าถ้าหากว่าสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะไปตั้งหน่วยงานที่เป็นองค์กรอิสระเอง ผมก็คิดว่าตรงนี้เป็นส่วนหนึ่งซึ่งจะต้องพิจารณากันให้ถี่ถ้วนอีกครั้งหนึ่งว่าความเหมาะสมจะมีเพียงไร แต่ในส่วนของพรรคแรกกระผมเองอาจจะไม่ตั้งใจมากนัก เท่ากับพรรคสอง ซึ่งได้กำหนดให้คณะกรรมการกำหนดให้มีสำนักงานในท้องที่ต่าง ๆ ที่จำเป็นได้ สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าเราไปดูกฎหมายหลาย ๆ ฉบับที่ผ่านมาในการที่จะไปตั้งสำนักงานในท้องที่ใด ๆ ก็แล้วแต่ที่อยู่ในต่างจังหวัดนั้น สิ่งที่สำคัญที่จะต้องมาพิจารณากันโดยเฉพาะในหน่วยราชการ ก็คือในเรื่องของบุคลากรที่จะเกิดขึ้นจะทำอย่างไร ในเรื่องของงบประมาณจะทำอย่างไร ซึ่งในขณะนี้เราจะเห็นได้ว่าในภาวะเศรษฐกิจเช่นนี้ คณะรัฐมนตรียังมีมติที่จะไม่ให้มีการเพิ่มองค์กรต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อเป็นภาระ ผมเองยังไม่เห็นด้วยสำหรับการที่จะให้มีสำนักงานในท้องที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการจะกำหนดขึ้น-----

ผมเองยังไม่เข้าใจว่าในขอบข่ายอำนาจหน้าที่ซึ่งมีอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นอำนาจหน้าที่ที่จะมีความจำเป็นแค่ไหนอย่างไร ในการที่จะลงไปทำงานในพื้นที่ต่าง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากจะให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดเอง สิ่งที่จะตามมาในหลายสิ่งหลายอย่างก็คืองบประมาณ บุคลากร ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ท่านจะทำอย่างไร ถ้าหากว่าเราไปดูองค์กรอื่น ๆ นะครับที่จะไปดำเนินการจัดตั้งสำนักงาน อย่างศาล ผมยกตัวอย่างว่าศาลที่จะไปจัดตั้ง ถ้าหากว่าเป็นสำนักงานภาคเราจะต้องดำเนินการเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ถ้าเราจัดตั้งศาลจังหวัด เรายังต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ เพราะว่าสิ่งเหล่านี้จะกระทบต่อเงินเดือน จะกระทบต่อระบบของการปฏิรูประบบราชการ สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าถ้าหากว่าให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดเอง ผมคิดว่ายังไม่มีความเหมาะสมเท่าที่ควรนะครับใน ๒ ประเด็นนี้ สำหรับในวรรคสามที่มีการเพิ่มเติมเข้ามานั้นก็คงเป็นรูปแบบที่ทางคณะกรรมการคงจะไปเลียนแบบกฎหมายที่มีองค์กรอิสระกับอื่น ๆ อีกนะครับ เพราะคิดว่าในวรรคแรกกับวรรคสองนั้นผมอยากให้ท่านประธานโดยเฉพาะผ่านไปยังคณะกรรมการนะครับ ได้ช่วยกรุณาทบทวนอีกครั้งหนึ่งในสิ่งเหล่านี้มีความเหมาะสมเพียงใดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมการ เนื่องจากกรณีที่สภาได้ลงมติเห็นชอบในมาตรา ๑๕ ให้กลับไปใช้ข้อความของร่างฯ เดิมทางกรรมการจึงเห็นสมควรที่จะปรับปรุงข้อความในมาตรา ๑๖ โดยขออนุญาตที่จะแก้ไขในวรรคสอง ซึ่งก็สอดคล้องกับประเด็นที่ท่านกรรมการอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ในการที่ให้อำนาจคณะกรรมการจัดตั้งสำนักงานนั้น ข้อความที่ขอตัดออกจะมีข้อความดังต่อไปนี้ คณะกรรมการอาจกำหนดให้มีสำนักงานในท้องที่ต่าง ๆ ตามความจำเป็นได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด กระผมขออนุญาตตัดข้อความที่อ่านเมื่อสักครู่นี้ออกทั้งหมด ขอใช้ข้อความนี้แทน ข้อความที่ใช้แทนคือ การจัดตั้งสำนักงานในท้องที่ต่าง ๆ อาจกระทำได้ตามความจำเป็นโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประสาทครับ

นายประสาท ต้นประเสริฐ (นครสวรรค์) : ท่านประธานสภาที่เคารพเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ประสาท ต้นประเสริฐ พรรคชาติพัฒนา

จังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้อาทิตย์ที่ ๓ แล้ว จากการที่ สภามีมติในมาตรา ๑๕ ท่านประธานครับ จะต้องมีผลทำให้ต้องแก้ไขมหาศาลเลย ถ้าเป็นอย่างนี้กฎหมายฉบับอื่นก็คงจะมีปัญหาตามมา ท่านประธานครับ อยากเสนอ ท่านประธานคณะกรรมการถอนเอาออกไปแล้วก็เอาไปปรับปรุงแก้ไขกลับมาเสีย ที่เดียวไม่ได้หรือครับท่านประธาน เพราะว่าถ้าไม่อย่างนั้นทุกมาตรา ทุกวรรค ก็จะต้องมีปัญหาอย่างนี้ อย่างที่ท่านประธานต้องลุกขึ้นมาตอบครับท่านประธานครับ ถ้าเป็นไปได้กลับไปแก้ไขกลับมาที่เดียวจะสะดวกกว่าครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คณะกรรมการครับ

นางผู้สดี ตามไท (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผู้สดี ตามไท ในฐานะกรรมการ ดิฉันอยากจะขออนุญาตเรียนชี้แจง ท่านประธานใน ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ แม้นว่าสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรจะไม่เห็นด้วย ในมาตรา ๑๕ ซึ่งก็หมายถึงว่าให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนั้นได้รับแต่เบี้ยประชุม แล้วก็การเดินทางไปปฏิบัติงาน กระนั้นก็ตามการทำงานที่จะต้องคอยดูแลปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามอำนาจหน้าที่ที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๔ ก็ยังคงจำเป็น จะต้องดำเนินการต่อไป แล้วก็การมีสำนักงานนั้นก็เป็นสิ่งจำเป็น หาไม่เช่นนั้นแล้ว การดูแล การละเมิดสิทธิมนุษยชน ตลอดจนการแก้ไขเยียวยาและทำให้ประชาชน ตัวเล็กตัวน้อยที่ไม่มีพลังต่อรองในทางอำนาจจะทำได้อย่างไร

ประเด็นที่ ๒ ที่ดิฉันอยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานในที่นี้ ก็คือว่า ต้องขอประทานโทษที่ต้องอธิบายตรงนี้ มีคำถามและมีคำถามอยู่เรื่อย ๆ ว่า กรรมการนี้ไปเอามาจากไหนนะคะ พังดูเสมือนหนึ่งว่ากรรมการนั้นไปคิดเอาเอง ร้อยแปดพันเก้า แต่จริง ๆ แล้วท่านประธานคะ เมื่อตะกี้ดิฉันในฐานะกรรมการ ก็เรียนชี้แจงแล้วด้วยว่า สาระสำคัญของทางกรรมการวิสามัญนำมาประกอบ ในการพิจารณาเลือกสรรว่าสาระของร่างพระราชบัญญัตินี้จะ เป็นอย่างไร - - - - -

อันใหญ่ที่สุด เลยน่ะคะก็มาจากร่างฯ ที่ทางพรรคการเมืองได้ส่งเข้ามาที่สภาผู้แทนราษฎรอันนั้นเป็นหลัก ซึ่งทุกพรรคที่ส่งเข้ามานั้นมีข้อสาระสำคัญที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับสิ่งที่ประชาชนตอบตามการประชุมทุกครั้ง การเสวนาทุกครั้งจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะฉะนั้นดิฉันขอประทานโทษนะคะ ท่านประธานคะ เลยอยากจะทำขออนุญาตชี้แจงไว้ตรงนี้ด้วยอีกครั้งหนึ่ง เพื่อว่าเดี๋ยวคำถามจะมีมา เราใช้ตรงนั้นนะคะมาประกอบการพิจารณา อย่างไรก็ตามเรื่องของสำนักงานนั้น ทางคณะกรรมการวิสามัญก็เห็นว่ายังคงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการปฏิบัติงานคุ้มครองเป็นไปได้อย่างจริง ๆ ขอขอบคุณคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเปรมศักดิ์ครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ เราได้พิจารณากฎหมายอันสำคัญนี้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ซึ่งกระผมเห็นด้วยว่าจะต้องพิจารณาด้วยความถี่ถ้วนด้วยความละเอียด เพราะเป็นกฎหมายที่สำคัญในกระบวนการปฏิรูปทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ กระผมจึงไม่เห็นด้วยที่จะถอนออกไปหรือเลื่อนระยะเวลาให้เห็นนานออกไปอีก เพราะระยะเวลาที่มีอยู่ขณะนี้ก็มีอยู่ไม่มากนักควรที่จะพิจารณาให้แล้วเสร็จ ถึงแม้ว่ากระผมจะเป็นผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้านมีเสียงข้างน้อยแต่เราก็เห็นว่าคณะกรรมการได้พยายามทำงานมาอย่างเต็มที่ ในรายละเอียดมาตรา ๑๖ นั้นครับ มาตรา ๑๖ ซึ่งเป็นมาตราสำคัญที่ว่าด้วยฐานะของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กระผมต้องขอกราบเรียนครับว่า ตอนแรกมีความรู้สึกไม่เห็นด้วยที่ร่างฯ ออกมาให้ไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพราะมีหน่วยงานหลายหน่วยงานที่ได้ไปสังกัดแล้วมีปัญหา เหมือนอย่างสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการคือ สชร. ซึ่งเป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้เพราะไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านประธานครับ เมื่อเป็นมติของกรรมการให้ตัดออกแล้วให้มาเป็นนิติบุคคล กระผมจึงเห็นด้วย และประเด็นที่กระผมเองเมื่อตอนที่ท่านประธานคณะกรรมการยังไม่ได้แถลงต่อที่ประชุมสภา ความจริงแล้วเป็นเรื่องจำเป็นว่าในหลักการของการบริหารองค์กร ในประเทศไทยของเรานั้นมีปัญหาเรื่องละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นจำนวนมากในแต่ละปี เป็นเหตุให้ภาพพจน์ของประเทศไทยเรามีความตกต่ำในสายตาสากลและอยู่ด้วยความหวงแหนมาโดยตลอดแม้วันนี้ก็ยังมียุทธศาสตร์ละเมิดสิทธิมนุษยชนอยู่เป็นประจำที่เป็นข่าวนั้นเป็นส่วนน้อย

เป็นเพียงภูเขาน้ำแข็งส่วนที่โผล่ขึ้นมาจากมหาสมุทรเท่านั้นเอง แต่ใต้ผิวน้ำยังมีอีกมาก ดังนั้นการที่คณะกรรมการได้บอกว่า ควรที่จะต้องมีสำนักงานอยู่ในท้องที่ต่าง ๆ กระทบเห็นด้วย และอยากจะให้การดำเนินการในส่วนนี้มีความหนักแน่นมั่นคงยิ่งขึ้น เพราะว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้มีอายุในการดำรงตำแหน่งเพียงวาระเดียวไม่เกิน ๖ ปี ซึ่งในจุดนี้ถ้าหากว่าการกำหนดให้มีสำนักงานไม่มีความมั่นคงก็อาจจะทำให้ปัญหาของราษฎรไม่ได้รับการแก้ไขอย่างต่อเนื่องได้ การที่ท่านประธานคณะกรรมการบอกว่า ควรจะตราเป็นพระราชกฤษฎีกานั้นเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้ว เพราะว่าจะได้เกิดความมั่นคงมากกว่าที่จะเป็นระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด กระทบเองต้องขอกราบเรียนครับว่า การให้อำนาจของสำนักงานในภูมิภาคเป็นเรื่องสำคัญ ไม่อย่างนั้นก็จะเกิดเหตุการณ์ที่ประชาชนพึงพาไม่ได้ เราเคยพูดกันมามากครั้ง พูดกันมานานว่า เหตุใดประชาชนจึงเดินขบวนมาชุมนุมที่กรุงเทพมหานคร ทำไมไม่ชุมนุมกันแค่อำเภอแค่จังหวัด นั่นก็เป็นเพราะว่า ปัญหาเขาไม่มีใครมีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ไม่มีใครซึ่งถูกผลิตได้ในระดับภูมิภาค -----

ดังนั้นกระผมไม่อยากจะให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ตั้งอยู่ในระดับภูมิภาคนั้นมีสภาพเหมือนจังหวัด เหมือนอำเภอในปัจจุบันที่ไม่สามารถซื้อถูกซื้อผิด ไม่สามารถที่จะสรุปให้ประชาชนพอใจได้ ในความเห็นของคณะกรรมการที่อยู่ภูมิภาค เพราะฉะนั้นการที่เราจะกำหนดต่อไปให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในภูมิภาคนั้น จะต้องให้อำนาจเขาเต็มกำลัง จะต้องให้การปฏิบัติงานเขาโดยมีการขึ้นตรงต่อการบังคับบัญชาในส่วนกลางน้อยที่สุด ไม่ใช่การบังคับบัญชากันแบบสายตรง แบบจากบนลงล่าง แต่ควรจะเป็นในระดับของการประสานงานในระนาบเดียวกันมากกว่า ในเรื่องนี้ถ้าเราไม่ปฏิบัติอย่างนี้ คณะกรรมการนี้ก็จะมีความเหมือนเดิม ประเทศไทยเราเคยชินกันมานานกับการรวมศูนย์อำนาจ การกระจายอำนาจออกไปนั้นเป็นการทำลาย เป็นการทำให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสมากขึ้น เพราะฉะนั้นในจุดนี้กระผมเองอยากจะให้คณะกรรมการนี้จะได้เดินทางไป แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่จะให้คณะกรรมการมีสำนักงานในภูมิภาค ควรที่จะต้องให้อำนาจหน้าที่อย่างเต็มที่ ให้สามารถแก้ไขปัญหาอย่างถึงพร้อมด้วยข้อมูลและด้วยทุกสิ่งทุกอย่างที่จะพึงมีพึงรับ เพราะไม่อย่างนั้นการบัญญัติเรื่องคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะไม่บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าสมควรปิดอภิปราย

แล้วนะครับ เชิญครับ คุณกฤเทพรัก

ร้อยโท กฤเทพรัก ไสกกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม กฤเทพรัก ไสกกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ กระผมมีคำถามที่จะต้องเรียนถาม
 เพื่อความชัดเจน เพราะว่าในหมวด ๑ ทวิ มันโยงไปหลายมาตรา

ประเด็นที่ ๑ เมื่อมาตรา ๑๕ เราไปตัดคำตอบแทนของกรรมการซึ่งเป็นบอร์ด (Board) ใหญ่ โดยให้มีเพียงเพียงประชุมและค่าใช้จ่ายในการเดินทางแต่ในสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งเป็นเหมือนกับสำนักงานของบอร์ดในมาตรา ๑๖ ทวิ มาตรา ๑๖ ตริ ได้ไปพูดถึงเรื่องการมีอัตราจ้างมีตำแหน่งอะไรต่าง ๆ เยอะแยะ เป็นเรื่องที่กรรมการได้คิดขึ้นมา กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมไม่ขัดข้องนะครับ เราต้องเลือกเอาอย่างหนึ่งถ้าเราเลือกเอาประสิทธิภาพที่ท่านกรรมการต้องการนั้นก็ต้องยอมไปนะครับ ต้องยอมรับว่า วันนี้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้มีความจำเป็น

ที่จะต้องทำงานอย่างนี้ แต่เมื่อเราไปตัดข้างบน ข้างล่างจะให้ เป็นหน่วยงานตัวนี้
กระผมไม่แน่ใจว่าทางเสียงข้างมากในสภานี้จะมองอย่างไร เพราะวันนี้เราต้อง
พิจารณาตั้งแต่มาตรา ๑๖ การที่เราไปกำหนดให้หน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานของรัฐ
มีฐานะเป็นนิติบุคคล ถ้าผ่านไปนี่นะครับ นั่นหมายถึงว่าสิ่งที่รองรับไว้ข้างหน้านี้
ก็ต้องว่ากันไป แต่ถ้ามันต้องกลับไปยังร่างฯ เดิมของรัฐบาลนี้ มาตรา ๑๖ วรรคท้าย
กระผมก็ต้องถามเหมือนกันว่า ถ้ากรรมการเหล่านี้มีแค่เบี้ยประชุม แล้วมีการใช้จ่าย
เป็นค่าเดินทางเท่านั้น การที่จะมาเขียนเป็นกรอบว่าไม่ต้องเอากฎหมายแรงงานสัมพันธ์
กฎหมายอื่นมาใช้มันจะจำเป็นขนาดไหน วันนี้กระผมเกิดความสับสนครับ กระผม
จึงได้อภิปรายในรอบแรกว่า เมื่อท่านประธานคณะกรรมการในฐานที่ท่านเป็น
รัฐมนตรียังไม่สามารถผลักดันให้ออกมาในแนวทางที่กรรมการเสียงข้างมาก
ต้องการนี้ มันก็กลายเป็นว่าเราจะต้องมาพิจารณาข้อปลีกย่อยในกฎหมายนี้
เพิ่มมากขึ้น กระผมจึงอยากให้เกิดความชัดเจน ถามว่า ถ้าเป็นไปตามร่างฯ ที่
กรรมการร่างฯ มาทั้งหมดอย่างนี้ โดยตัดมาตรา ๑๕ ไปกรอบเดิมนั้นมันยังจะ
ดำเนินการได้อยู่หรือ หรือจะอย่างไรครับ เพราะว่าถ้าจะพิจารณาเป็นรายมาตรานี้
มันคงไม่สมบูรณ์ จะต้องมองกรอบความคิดของท่านทั้งกระบวนการ เพราะท่าน
เสนอมาทั้งกระบวนการ ในหมวด ๑ ทวี นี้ครับ ก็กราบเรียนถามท่านประธาน
ผ่านไปยังกรรมการอีกครึ่งหนึ่งเพื่อความชัดเจนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมาธิการครับ

นายอชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อชพร จารุจินดา ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการขออนุญาตกราบเรียนดังนี้ครับว่า ในมาตรา ๑๕ เมื่อเราแก้ไขเป็น ให้ได้รับเบี้ยประชุม นั้น ก็หมายความว่าคณะกรรมาธิการเคยคาดหวังไว้ว่าจะทำงานประจำเต็มเวลา ก็คงจะต้องเปลี่ยนรูปแบบเป็นการทำงานเฉพาะเวลาไม่ประจำนะครับ ส่วนสำนักงานนั้น เข้าใจว่าเป็นอีกประเด็นหนึ่งซึ่งอาจจะพิจารณาแยกต่างหากจากกันได้นะครับ ของเดิมนั้นในตัวร่างฯ ทั้งหมดนั้น สำนักงานนั้นในแนวความคิดของคณะกรรมาธิการเห็นว่าควรจะเป็นหน่วยงานอิสระ เมื่อกำหนดหลักการให้เป็นหน่วยงานอิสระ แนวทางการร่างกฎหมายเกี่ยวกับหน่วยงานอิสระที่ไม่ขึ้นกับทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ หรือฝ่ายใดเลยก็ตาม ก็คงจะต้องเป็นไปตามเนื้อหาสาระที่บัญญัติไว้ นะครับ รวมทั้งในวรรคสามก็เป็นแนวนั้นว่า เมื่อไม่ใช่ทางฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายเอกชน มันก็ต้องมีกฎเกณฑ์ของตัวเองขององค์กรที่ใช้อำนาจรัฐแต่เป็นหน่วยงานอิสระนะครับ ส่วนการกำกับดูแลนั้นก็สามารรถกำกับดูแลได้ในลักษณะของมาตรา ๑๖ ตรี ก็คือคณะบอร์ดนั่น ก็อย่างที่ท่านกฤเทพได้กรุณายกขึ้นนั้นก็คงจะถูกต้อง รูปแบบก็คงจะต้องเปลี่ยนเป็นรูปแบบของบอร์ดนะครับ ถ้าเทียบอาจจะไม่เหมือนแต่อาจจะใกล้เคียง ก็อย่างเช่นรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ก็มีบอร์ดซึ่งไม่ได้ประจำตามเวลา แต่บอร์ดนั่นก็เจ้าหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการบริหารงานของตัวสำนักงานหรือตัวหน่วยงานรัฐวิสาหกิจนั้น รูปแบบการบริหารงานภายในต่อไปข้างหน้าที่คงจะต้องเป็นในรูปแบบนั้นคือสำนักงานก็เป็นหน่วยงานอิสระลอยมาไม่อิงอยู่กับฝ่ายบริหารหรือฝ่ายใดเลยนะครับ ปฏิบัติงานภายใต้กรอบการกำกับดูแลของบอร์ดคณะกรรมการชุดนี้ เพราะฉะนั้นกระผมเองกราบเรียนว่าในการพิจารณาต่อไป ถึงแม้จะแก้ไขมาตรา ๑๕ ไปในมาตราหลัง ๆ นั้นถ้ายังคงหลักการว่าเป็นหน่วยงานอิสระ ก็คงจะพิจารณาไปตามตัวร่างฯ นี้ได้นะครับ แต่ถ้ามีความคิดเห็นเป็นประการอื่น เช่น เป็นหน่วยงานที่จะต้องอิงกับไม่ว่าสภาหรือบริหารตามร่างฯ เดิมก็ตามนั้น ก็จะเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ตั้งที่ท่านอาจารย์ปรีชาได้กรุณาแปรญัติขึ้นนะครับ ตรงนี้ก็คงจะเข้าใจว่าประเด็นมันอยู่ตรงนี้ว่าจะให้เป็นหน่วยงานอิสระตามร่างฯ นี้ หรือว่าจะจะเป็นหน่วยงานซึ่งอิงอยู่กับหน่วยงานที่มีอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมอยากจะขออนุญาตเวลาสักนิดหนึ่ง
 ในการที่จะสอบถามแล้วก็เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับสถานะของสำนักงาน
 ที่จะต้องเกิดขึ้นตามกฎหมายฉบับนี้ กระผมเข้าใจว่าการพิจารณาของสภาที่เรา
 ได้ใช้เวลากันมามากนี้ มันมีความพยายามที่จะแก้ปัญหาอยู่ ๒ ประการ -----

ในด้านหนึ่งก็คือมีความห่วงใยเรื่องความเป็นอิสระของตัวคณะกรรมการเพื่อที่จะปฏิบัติภารกิจนี้ แต่ในอีกด้านหนึ่งความห่วงใยของสมาชิกสภาก็คือ ไม่ต้องการให้การทำงานนั้นเป็นภาระในเชิงงบประมาณ แล้วก็ทำให้การตรวจสอบ หรือการอ้างอิงเกี่ยวกับระบบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มีปัญหาตามมา เพราะฉะนั้นการพิจารณาโดยมุ่งไป ๒ เป้าหมายนี้จึงบางครั้งเสมือนกับว่าขัดแย้งกัน แล้วก็ทำให้รูปแบบต่าง ๆ เริ่มออกมาไม่สอดคล้องกัน เช่น เห็นได้ชัดว่าในการลงมติในมาตรา ๑๕ ความห่วงใยเกี่ยวกับเรื่องค่าตอบแทนที่เป็นค่าตอบแทนรายเดือน หรือค่าใช้จ่าย หรือการไปกำหนดค่าใช้จ่ายอื่นใดก็เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้สภาได้ตัดสินใจว่า คงจะไม่สามารถดำเนินการในรูปแบบที่คณะกรรมการเสนอมาได้ แต่ปัญหาที่ตามมาจากตรงนั้นก็คือว่ามันจะมีความสอดคล้องต้องกันเพียงใดเมื่อสถานะของกรรมการเปลี่ยนไปเช่นนี้ ที่ยังจะเสนอยืนยันรูปร่างหน้าตาของสำนักงานที่พูดง่าย ๆ ก็คือเป็นในรูปแบบขององค์กรที่ไม่เป็นส่วนราชการ หมายความว่า คำว่า อิสระ ในที่นี้พยายามจะให้ทำความเข้าใจตรงกันสักนิดหนึ่งว่ามีความสับสนในการใช้คำนี้มาก ถ้าความเป็นอิสระหมายถึงว่า ไม่ต้องการอิงกับระบบราชการ ถูกต้องครับ อันนั้นที่คณะกรรมการยืนยันมาในหมวด ๑ ทวิ เป็นเรื่องซึ่งจะสอดคล้องกับความต้องการเช่นนั้น แต่กระผมเข้าใจว่าความห่วงใยเรื่องความเป็นอิสระที่เราพูดถึงกันอยู่นี้ เป็นเพียงเรื่องของการที่ไม่ต้องการให้คณะกรรมการ หรือสำนักงานนี้ทำงานแล้วไปเจอกับปัญหาอุปสรรคการครอบงำ การใช้อำนาจที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติภารกิจที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญให้ลุ่ลวงได้ ถ้าความอิสระหมายถึงความหมายที่กระผมกล่าวมานี้ กระผมอยากจะขอสอบถามทางกรรมการครับว่า สำนักงานของคณะกรรมการจะไม่เป็นอิสระอย่างไร ถ้าหากว่าเป็นส่วนราชการแต่สังกัดอยู่กับรัฐสภา ตรงนี้ทางคณะกรรมการต้องชี้แจงให้ชัดเจนครับว่า ถ้าเป็นส่วนราชการแล้วสังกัดอยู่กับรัฐสภานี้ กรรมการสิทธิมนุษยชน หรือสำนักงานนั้นจะ ไม่มีความเป็นอิสระในการปฏิบัติภารกิจของตัวเองอย่างไร ถ้าไม่สามารถที่จะมีเหตุผลที่ชี้ชัดได้ว่าไม่เป็นอิสระแล้ว กระผมมีความรู้สึกว่าการเป็นส่วนราชการสังกัดรัฐสภาน่าจะเป็นรูปแบบที่ทำให้เกิดความเหมาะสมและสบายใจกันทุกฝ่าย หมายความว่า การปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ คงไม่ตกอยู่ภายใต้อำนาจทางการเมือง หรือการครอบงำใด ๆ ทั้งสิ้น แต่รูปแบบการบริหารนั้นจะมีกฎระเบียบของบ้านเมืองซึ่งรองรับอยู่ และทำให้การจัดกลไกการบริหารภายในเป็นที่ยอมรับกันได้ทุกฝ่าย จะได้ไม่มีความรู้สึกหรือข้อครหาซึ่งมักจะเกิดขึ้นกันต่อไปว่า

กำลังจะมีการสร้างองค์กรขึ้นมาซึ่งไม่สามารถควบคุมดูแลกลไกการตรวจสอบต่าง ๆ ที่เป็นภาระแก่งบประมาณและบ้านเมืองได้ เพราะว่าเมื่อจัดเข้ามาเป็นส่วนราชการแล้วก็สามารถที่จะคลี่คลายตรงนี้ให้เป็นหลักเกณฑ์ที่ยอมรับกันได้ทุกฝ่าย กระผมอยากจะชี้ให้เห็นครับว่าการเป็นส่วนราชการนี้ไม่ได้ขัดกับหลักความเป็นอิสระในการปฏิบัติภารกิจเสมอไป มิฉะนั้นแล้วเราคงไม่ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีสำนักงานซึ่งเป็นส่วนราชการ ซึ่งขณะนี้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย ป.ป.ช. ก็กำหนดให้เป็นส่วนราชการที่ผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรไป และที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวุฒิสภา โดยวุฒิสภาก็ไม่ได้มีแนวโน้มที่จะคัดค้านการเป็นส่วนราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กระผมจึงอยากจะไต่ถามคำชี้แจงที่ชัดเจนจากกรรมาธิการว่าการเป็นส่วนราชการขัดต่อความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่อย่างไร ถ้าส่วนราชการนั้นสังกัดกับรัฐสภา ไม่ได้สังกัดอยู่กับฝ่ายบริหาร และถ้าหากว่าตอบตรงนี้ไม่ชัดเจน กระผมคิดว่าข้อเสนอของท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อย คือท่านอาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต น่าจะเป็นรูปแบบที่เหมาะสมที่สุดในการเดินทางไปสำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คณะกรรมาธิการครับ

นางเรืองรวี เกตุผล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน เรืองรวี เกตุผล กรรมาธิการ ต้องขอขอบพระคุณคุณอภิสิทธิ์ มากนะคะที่ได้ลุกขึ้นท้วงติง แล้วจะได้เปิดประเด็นในเรื่องของความเป็นอิสระ แล้วก็การทำงานกับข้าราชการด้วย อย่างที่ดิฉันได้พยายามศึกษาแล้วก็สอบถามรวมทั้งท่านด้วยนะคะว่าหน่วยงานใดที่ทำงานในเรื่องของการคุ้มครองสิทธิของประชาชน ก็คือหน่วยงานที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมทั้งหมด เป็นหน่วยงานค่อนข้างจะเป็นหน่วยงานเดียวที่ได้รับความกระทบในเรื่องของการปฏิรูปราชการคือการลดกำลังของเจ้าหน้าที่ลง เรายังต้องออกกฎหมายขยายเวลาให้ผู้พิพากษาอายุการได้ทำงานต่อไป อันนี้ก็เป็นที่ยืนยันหลักการของทางรัฐบาลที่ได้พยายามทำแล้ว ส่วนที่ดิฉันจะลองเสนอความคิดเห็นนะคะท่านประธานว่า การทำงานที่จะต้องมาติดกับรัฐสภานั้นจะมีอุปสรรคต่อการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้อย่างไร

ประการแรก เราคงจะต้องกลับไปดูที่ภาระหน้าที่ในเรื่องของการตรวจสอบและการจัดทำรายงาน ดิฉันอยากจะขอเน้น โดยเฉพาะในเรื่องการจัดทำรายงาน ประเมินสถานการณ์ การจัดทำรายงานนั้นจำเป็นอย่างไรนะคะ

๒๓

สพ ๑๖/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

วันปี ๑๑/๓

ที่ประเทศไทยควรมีรายงานเรื่องการประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนที่มีความ
น่าเชื่อถือได้ มีความเป็นกลาง -----

- ๑๒/๑

และรวมทั้งถูกต้องมีข้อเท็จจริงตามหลักวิชาการ ซึ่งการที่จะจัดทำรายงานให้มีประสิทธิภาพให้ถูกต้องมีความเป็นกลางนั้น เป็นไปได้ไหมคะที่เราจะใช้หน่วยงานของรัฐสภาซึ่งค่อนข้างเป็นหน่วยงานตั้งรับนะคะ แล้วก็เป็นอย่างนี้คะว่าที่ค่อนข้างจะไกลประชาชนนิดหนึ่ง ดิฉันอยากจะเรียนให้ทราบอย่างนี้นะคะว่าการตรวจสอบนั้นจำเป็นจะต้องให้ประชาชนได้เข้าถึงรายงาน โดยการตรวจสอบที่เป็นจริงเป็นข้อมูลปฐมภูมิ ไม่ใช่ข้อมูลที่เอามาหย่อนกล่อนะคะ แล้วก็เรียกร้องมาตรวจสอบหรือไม่ตรวจสอบนั้นก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นการทำงานไม่น่าจะเป็นแบบ ดิฉันขอประทานโทษนะคะท่านประธานที่จะใช้คำว่า เหมือนประกาศนาระคะที่เปิดไฟแวน ๆ ไว้ แล้วประชาชนคนใดจะตะเกียกตะกายเข้ามาหากก็เข้ามาไม่มีความสามารถก็ถูกละทิ้งไปนะคะ ดิฉันอยากจะให้สำนักงานอื่นมีความคล่องตัวในการที่จะเข้าถึงข้อมูลนะคะ แฟกต์ ฟินด์ิง (Fact finding) ในการตรวจสอบและที่สำคัญก็คือว่า การละเมิดนั้นมีได้โดยเฉพาะส่วนกลางมีทั่วประเทศ การทำรายงานนี้ก็ควรจะได้ใกล้ชิดได้ฟังด้วยหู ได้ดูด้วยตา นั่นคือข้อมูลที่เป็น การตรวจสอบที่จะได้รับความเชื่อถือได้นะคะ

ประการที่ ๒ การทำรายงานนั้นจะต้องสามารถอนุมาน ดิฉันไม่ได้ใช้คำว่า สะท้อน จะต้องอนุมานให้เห็นภาพรวมของการละเมิดได้ เพราะฉะนั้นกรณีเดียวหรือ ๒ กรณีที่เกิดขึ้นในเรื่องของการละเมิดไม่สามารถที่จะใช้อนุมานในเชิงหลักการได้ว่า นี่คือการละเมิดในวงกว้างหรือวงระดับกลางหรือวงแคบนะคะ

ประการที่ ๒ ก็คือเรื่องการศึกษาเป็นกรณี การศึกษาเป็นกรณีอย่างเช่น ถ้าเกิดมีผู้อพยพอยู่ตามชายแดนมีเด็กและสตรี ๓๐,๐๐๐ กว่าคนที่อยู่ตามชายแดน แล้วได้รับการรายงานว่ามีกรณีละเมิด จำเป็นอย่างยิ่งอาจจะต้องมีสำนักงานชั่วคราวที่เข้าไปดูจนกว่ากรณีนั้นจะทุเลาลงนะคะ

ประการต่อไปก็คือ การเปรียบเทียบการทำรายงานนี้จะต้องมีการเปรียบเทียบเป็นรายปีไม่สามารถที่จะสอบได้ปีนี้นะคะ ถ้าไม่เปรียบเทียบกับปีที่แล้ว หรือปีต่อไปนี้จะลดลงหรือดีขึ้นอย่างไร เพราะฉะนั้นเสรีภาพในการเคลื่อนไหวของสำนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานที่จะเข้าไปตรวจสอบ ทั้งกลางวันกลางคืน ทั้งทุกสถานการณ์จึงมีความจำเป็นอย่างมาก ดิฉันเล่าเรื่องจริงนิดหนึ่งนะคะ เมื่อมีการประชุมเรื่องสิทธิเด็กกับยาเสพติด ปรากฏว่ามี

เด็กนักเรียนผู้หญิงที่สวมกางเกงก็ไม่สามารถเข้ามาในรัฐสภาแห่งนี้ได้ นี่คือนิสัยที่ประชาชนจะเข้าไม่ถึงนะคะ

ประการต่อไป ดิฉันคิดว่าการปฏิบัติงานในการหาข้อมูลนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการคุ้มครองข้อมูลและหลักฐานนั้นด้วย ทางรัฐสภา มีความพร้อมในการที่จะให้เครื่องมือเครื่องมือนอกประเภทต่าง ๆ ทรัพยากรทุกคน ที่จะคุ้มครองพยาน หลักฐานและข้อมูลที่เก็บได้มากน้อยเพียงใดนะคะ นี่เป็นความเห็นส่วนหนึ่งเท่านั้นนะคะท่านประธาน ดิฉันคิดว่าอาจจะปิดหลักการ ทำรายงานที่มีความเชื่อถือได้ เพราะว่าการทำรายงานที่ไม่น่าเชื่อถือได้ เราก็จะไปหยิบรายงานของต่างประเทศของสถานทูต หรือแม้แต่มีภาพยนตร์ ลักเรื่องหนึ่งที่จะสร้างในเรื่องของเรือจำของประเทศไทย ดิฉันคิดว่า รายงานถ้าไม่น่าเชื่อถือได้จะไม่สามารถหักล้างสิ่งเหล่านั้นที่ถูกต้องแล้วหา และไม่สามารถจะกู้เกียรติภูมิของประเทศไทยได้ ถ้ารายงานนั้นไม่มีความ น่าเชื่อถือ ขอบคุณมากค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้ฟังการชี้แจงของ กรรมการที่ท่านเพิ่งนั่งลงไปเมื่อสักครู่นี้แล้ว กระผมค่อนข้างจะเห็นด้วย ในเหตุผลของท่าน ในการที่เรากำลังพิจารณาในมาตรานี้อยู่นะครับ - - - - -

เพราะกระผมเห็นว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีหลักการ มีแนวในการทำงานที่ชัดเจน ซึ่งกระผมเห็นว่าประการแรก ความเป็นอิสระนั้นจะต้องมีอยู่อย่างเพียงพอ เพราะว่าถ้าหากว่าให้ขึ้นต่อหน่วยงานใด ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนิติบัญญัติ เราก็คงจะเห็นมาแล้วนะครับว่า การครอบงำหรือการพยายามที่จะเข้าไปชี้นำ การพยายามที่จะมีอิทธิพลอยู่เหนือองค์กรใดก็ตามนะครับ ที่ควรจะเป็นอิสระได้เกิดขึ้น อยู่บ่อย ๆ อันนี้เป็นข้อเท็จจริงที่มีอยู่จริงที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ เพราะฉะนั้น หลักการประการแรกในเรื่องความเป็นอิสระนั้นควรจะเป็นสิ่งที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นพึงได้รับ ไม่ควรอยู่ใต้อำนาจของใคร ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายบริหารคือรัฐบาล หรือแม้กระทั่งสภาเองนะครับ ตรงนี้ผู้ที่มาจากประชาชนทั้งหลายก็คงจะเข้าใจ เพราะว่าในการทำงานของสมาชิกรัฐสภา นั้น โดยเฉพาะสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร และในโอกาสอันใกล้นี้วุฒิสภาก็จะมาจากการเลือกตั้ง เราคำนึงถึงหลักแห่งความเป็นอิสระในการที่จะออกเสียง ในการที่จะลงมติใด ๆ ในการที่จะทำงานใด ๆ ก็ตาม แม้กระทั่งรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๔๐ ก็ยังให้อิสระแก่สมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎรในการทำงานใด ๆ ก็ตามที่เป็นอำนาจอธิปไตยเป็นการมอบหมายจากประชาชน อันนี้เป็นสิ่งที่เราสำนึกกันดี เพราะฉะนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตรงนี้กระผมคิดว่าเป็นองค์กรที่น่าจะมีความเป็นสากล น่าจะมีความเป็นอิสระเป็นประการแรก โดยไม่ต้องอยู่ใต้อำนาจบริหาร หรือแม้กระทั่งนิติบัญญัติ เพราะเรามีความใจกว้างพอนะครับ ที่อยากจะให้องค์กรนี้เป็นอิสระ แล้วก็มีความเป็นอิสระในการทำงานอย่างเต็มที่

ประการต่อไป กระผมเชื่อเหลือเกินนะครับว่า ประการที่ ๒ ถ้าหากว่าเราให้อิสระแก่องค์กรนี้แล้ว ความเป็นกลางก็จะเกิดขึ้นในการทำงาน ในเมื่อเขาไม่ได้ตกอยู่ภายใต้อำนาจของใคร ไม่ได้ตกอยู่ภายใต้การชี้นำหรือการครอบงำของใคร เพราะฉะนั้นความมั่นใจในการทำงาน ประกอบกับหลักคุณธรรมในการที่จะพิจารณาดูแลผู้ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการที่จะถูกละเมิดความเป็นมนุษย์ หรือว่าถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ตรงนี้คณะกรรมการจะต้องมีอิสระและมีความเป็นกลางอย่างเต็มที่ในการทำงานตรงนี้ ฉะนั้น ความเป็นกลางก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่กระผมอยากจะยกขึ้นมากล่าวอ้างอภิปรายไว้บันทึกไว้ตรงนี้

ประการสุดท้ายครับ กระผมคิดว่าเมื่อคณะกรรมการชุดนี้ได้
 ๒ อย่างนั้นไปแล้ว ความชอบธรรมในการทำงานก็คงจะเกิดขึ้น ความชอบธรรม
 ตรงนี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากในการที่จะทำให้ประชาชนที่มาขอความเป็นธรรม
 หรือมาร้องขอความช่วยเหลือจากองค์กรนี้ได้ทำงานกันอย่างถูกต้อง แล้วก็
 มีความชอบธรรมอย่างเต็มที่นะครับ เพราะฉะนั้นผมเชื่อเหลือเกินนะครับว่า
 ถ้าหากว่าให้สำนักงานแห่งนี้ ให้คณะกรรมการชุดนี้มีความเป็นอิสระ ไม่ต้อง
 ขึ้นอยู่กับหน่วยงานใด ก็ย่อมที่จะทำให้การทำงานขององค์การแห่งนี้เป็นที่เชื่อถือ
 ไม่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น แต่เป็นที่เชื่อถือขององค์กรที่เกี่ยวข้อง
 ลิทิมมนุษยชน และองค์กรที่เป็นสากลทั้งหลายทั่วโลกนะครับ เกร็ดตรงนี้
 หรือว่าความเชื่อโดยตรงนี้เราจะต้องทำให้เกิดขึ้นด้วยเหตุผลดังที่กระผมได้
 กราบเรียนมาแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ครับ
 นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตกราบเรียนอีกครั้งนะครับว่า
 กระผมยังมีความรู้สึกว่าการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกรอบของคำว่า
 ความเป็นอิสระ ยังมีความสับสนกันอยู่ เพราะว่าสิ่งที่เรากำลังพูดถึงอยู่นี้
 เป็นเรื่องของสถานะขององค์กรบวกกับระบบและวิธีการบริหาร ความเป็นอิสระ
 ในแง่ที่ว่าจะไปกระทบกระเทือนการปฏิบัติภารกิจเพราะว่ามีสายการบังคับบัญชา
 มันจบไปแล้วครับ เพราะว่าไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน กฎหมายตรงนี้จะเขียนไว้ชัดเจนว่า
 ตัวประธานกรรมการคือผู้บังคับบัญชาสูงสุด นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ในแง่ความเป็นกลางจะถูกกำหนดเอาไว้โดยกรอบ
 วิธีการสรรหา คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของกรรมการต่าง ๆ ฉะนั้นตรงนี้
 ไม่มีประเด็นใดทั้งสิ้นที่จะไปเกี่ยวข้องกับการถูกรองงำโดยสายการบังคับบัญชา
 หรือความไม่เป็นกลาง ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นทางการเมือง คำว่า การสังกัดรัฐสภา
 ความจริงไม่ได้แม้กระทั่งมาหมายรวมถึงว่าการจะต้องมาใช้อาคารสถานที่ที่นี่
 แต่ที่ว่าสิ่งซึ่งจะต้องเข้าใจก็คือว่า การทำงานของกรรมการและสำนักงานต่อไป
 สิ่งที่จะเป็นปัญหามากที่สุดก็คือว่า ถ้าเสียเวลาอยู่กับการจัดระบบการบริหารงาน
 ภายใน -----

การมีระบบที่อ้างอิงได้และไม่เป็นปัญหา เพราะต้องไม่ลืมนะครับว่าสำนักงานคณะกรรมการนี้จะสังกัดที่ไหนก็แล้วแต่หรือไม่สังกัดที่ใดเลย ก็ต้องกลับมาของบประมาณจากสภา แต่กระผมสังเกตเห็นว่าในกรณีที่หน่วยงานเหล่านี้ต้องไปสร้างระบบใหม่เองทั้งระบบ ต้องไปคิดไปคำนวณ ต้องไปกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มาแล้วมันไม่เหมือนกับการที่หน่วยงานอื่น ๆ ใช้อยู่ดำเนินการอยู่มันจะเป็นปัญหาในการชี้แจงทำความเข้าใจ สิ่งที่เคยหวังว่าจะเป็นความเป็นอิสระในที่สุดไม่เป็นครับ เพราะต้องมาเสียเวลากับการทำความเข้าใจ กระผมคิดว่าประสบการณ์ที่ผ่านมากับคณะกรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณฯ ก็ดี สำนักงานงบประมาณก็ดีเป็นตัวชี้ตรงนี้ แต่ว่าถ้ามันมีหลักที่ตัวสำนักงานเขาอิงได้ว่า ค่าใช้จ่ายเรื่องนั้นเรื่องนี้โดยระบบการบริหารที่เทียบเคียงกับทางราชการนี้มันเป็นอย่างนี้ อย่างนี้จบครับ เพราะพูดกันได้ชัดเจนว่างานที่ต้องทำมีอะไร ประเมินออกมาแล้ว ค่าใช้จ่ายเป็นเท่าไรก็ว่าไปตามนั้น กระผมจึงได้พยายามสอบถามว่า ถ้าทำงานกันในระบบแบบนี้มันติดขัดอะไรที่จะกระทบความเป็นอิสระของภารกิจ ถ้าไม่มีเหตุผลดีที่จะหักล้างนี้กระผมยังคิดว่าการมาอิงอยู่กับตรงนี้มีเหตุผล และจะไม่ช่วยให้งานมีอุปสรรค กระผมขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมนะครับว่า การมาอยู่สภานี้ยังมีการคุ้มครองที่เกิดขึ้นหลายอย่าง ความจริงเมื่อสักครู่มีการหยิบยกตัวอย่างของผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม ตรงนั้นก็เห็นได้ชัดเจนครับว่าแม้กระทั่งที่ยังเป็นส่วนราชการหรือสังกัดส่วนราชการอยู่ในสถานะปัจจุบัน เวลารัฐบาลดำเนินนโยบายหรือมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปนี้ ก็จะดูแลไม่ให้ไปกระทบกระเทือนความเป็นอิสระหรือความเป็นกลางตรงนั้น เพราะฉะนั้นกรณีของข้าราชการตุลาการ กรณีของข้าราชการอัยการนี้จะได้รับการปฏิบัติด้วยดีในเรื่องของมาตรการต่าง ๆ กระผมกราบเรียนเพิ่มเติมเลยว่า กรณีที่มาสังกัดกับสภานี้กระผมเข้าใจว่าการบริหารงานบุคคลก็จะขึ้นกับ ก.ร. ก็เป็นที่น่าสังเกตว่า ก.ร. ในปัจจุบันจะไม่อยู่ภายใต้อำนาจการบริหารหรือมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารระบบราชการในฝ่ายบริหาร ท่านประธานอาจจะยืนยันได้ด้วยซ้ำ นะครับว่า มาตรการที่รัฐบาลดำเนินการออกมา อย่างมากก็คือขอความร่วมมือจาก ก.ร. ซึ่งมีท่านประธานเป็นประธานอยู่ตรงนั้น จะไม่สามารถมีมติที่มาผูกมัดหรือบังคับ ก.ร. ได้ ฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการบังคับบัญชาที่ดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการมีมาตรการอะไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดตั้งสำนักงานซึ่งกฎหมายจะเขียนเอาไว้ว่าเป็นอำนาจของกรรมการในการไปกำหนด

สิ่งเหล่านี้ไม่กระทบเลยครับ แต่สิ่งที่เราพยายามจะจัดปัญหาในข้อ เสนอของ ท่านอาจารย์ปรีชา ประธานโทษเอ่ยนามท่านก็คือว่า ทหารบบให้ท่านอิงได้ จะได้ไม่ต้องมากังวล ไม่ต้องมาถกมาเถียง มาครหากันในเรื่องหลักเกณฑ์ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ซึ่งดูจะเป็นความห่วงใยของสภาที่ทำให้ไม่สามารถเห็นชอบ กับมาตรา ๑๕ ที่กรรมาธิการเสนอมาได้ กระผมจึงอยากจะขอได้รับฟังให้อย่าง ชัดเจนว่า ระบบบริหารอย่างนี้มีปัญหาต่อความเป็นอิสระและเป็นกลางอย่างไร ถ้าไม่มีกระผมคิดว่าข้อ เสนอของทางกรรมาธิการที่ส่งวนความเห็นไว้น่าจะ เป็น ความเห็นที่มีความเหมาะสมที่สุดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมาธิการครับ

นายไพโรจน์ พลเพชร (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธาน

ผม ไพโรจน์ พลเพชร ในฐานะกรรมาธิการ ที่จริงประเด็นเรื่องความเป็นอิสระ นี้มีการถกเถียงกันตลอดในชั้นกรรมาธิการนะ ครับ เพราะจะถือว่าเป็นเรื่องใหม่ก็ได้ ในสังคมไทยที่เริ่มมาพูดถึงความเป็นอิสระขององค์กรต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เราสร้าง องค์กรอิสระหลายองค์กรนะ ครับในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยเฉพาะผู้ตรวจการแผ่นดิน ของรัฐสภาที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรและผ่านวุฒิสภาและกำลังจะ เป็นกฎหมายนี้ก็เป็น องค์กรอิสระ แล้วแนวทางของการร่างของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้ นะครับ ก็ใช้แนวทางของกฎหมายว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานี้เป็น แนวทางหนึ่งในการร่าง ถ้าท่านไปดูวรรคต่อวรรค คำต่อคำนี้ไม่ได้แตกต่างกันเลย ในเรื่องสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กับสำนักงานของ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และที่สำคัญมากกว่านั้นสำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติกับสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาก็มีภาระหน้าที่ ใกล้เคียงกัน มีบทบาทภารกิจที่ไม่แตกต่างกันนะ ครับ ก็คือว่าทำหน้าที่ตรวจสอบ รายงานแล้ว เสนอต่อรัฐสภาหรือ เสนอต่อฝ่ายบริหารเพื่อแก้ไขปัญหา แต่ที่แตกต่างกัน อย่างเดียวก็คือว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้ทำหน้าที่ตรวจสอบการละเมิดสิทธิ ที่มึกว้างขวางมากทั่วประเทศครับ -----

ขณะที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้ ตรวจสอบเฉพาะการกระทำทางปกครองของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น ทั้งนี้เราคงไม่พูดถึงนะครับว่าปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนนี้ รอการแก้ไข รอการตรวจสอบที่มากมาอย่างไร ผมยกตัวอย่าง ๒ - ๓ ตัวอย่างเท่านั้นนะครับ เรามีคนที่เรียกว่าคนอยู่ใต้สะพานตอนนี้ ๕,๐๐๐ คน ยังไม่มีที่อยู่ ยังอยู่ใต้สะพาน ทุกวันนี้เรายังตรวจสอบไม่ได้ว่าใคร หน่วยงานไหนจะแก้ไขอย่างไร เรามีคนเกือบ ๑๐ ล้านคน หรือ ๑ ล้าน ๒ แสนครอบครัว ที่อยู่ในป่าสงวนแห่งชาติ ที่ไม่มีความมั่นคงในเรื่องที่อยู่อาศัย รอการตรวจสอบว่าใครจะมาแก้ปัญหานี้ เรามีชาวเขาอยู่ ๗ แสนคนทั่วประเทศ ประมาณนะครับ มีคนที่เป็นพลเมืองไทยแค่ ๒ แสนคน เราไม่สามารถทำให้คนเหล่านี้เป็นพลเมืองไทยได้ เราก็รอการตรวจสอบ เรามีเด็กที่อยู่ในถนน อยู่ในสนามหลวง อยู่ในหลายจังหวัด ตอนนี้นำขึ้น ๓๐,๐๐๐ คน ไม่มีใครตรวจสอบว่าเด็กพวกนี้มีที่อยู่อย่างไร มีที่กินอย่างไร มีที่เรียนหนังสือหรือไม่ ทั้ง ๆ ที่ประเทศนี้นะ มีโรงเรียนพร้อม มีที่อยู่อาศัยเยอะแยะไปหมด แต่เราไม่สามารถจัดการเรื่องนี้ ไม่มีใครตรวจสอบ เราไม่อยากจะยกตัวอย่างนี้ เราเลยต้องการองค์กร รัฐธรรมนูญได้ให้องค์กรนี้มาเพื่อดูแลคนเหล่านี้ ดูแลคนเล็กคนน้อยเหล่านี้ว่า ทำอย่างไรให้คนเล็กคนน้อยเหล่านี้ได้มาถึงบ้าง ทำไมกรรมมาธิการถึงบอกว่าให้มีสาขาในต่างจังหวัด เพราะคนเหล่านี้จะครับ ถ้าคนอยู่ในชนบทโอกาสที่เขาจะมานั้นะครับ แต่รัฐสภา รู้จักว่ากรรมการสิทธิมนุษยชนอยู่ที่ไหน หาเงินเสียค่ารถมานั้นะครับ ไม่มีเงินอยู่แล้ว ผมไปเจอเคส (Case) ด้วยตัวเอง อยู่แถวภาคกลาง แต่มาร้องทุกข์ที่กรรมมาธิการสิทธิมนุษยชน ต้องเรียไรเงินกันมาให้ได้ ๑,๐๐๐ บาท เขารถมา พอจะกลับไม่มีเงินกลับ เราเลยบอกว่าถ้าอย่างนั้นการที่จะให้ประชาชนคนเล็กคนน้อยสามารถร้องทุกข์กับกรรมมาธิการสิทธิมนุษยชนได้ จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีสาขา หรือมีสำนักงานที่ให้เขาเข้าถึงได้ เพราะเขาแค่หาค่ารถมาก็มาได้แล้ว ไม่ต้องไปพูดเรื่องอื่นเลยนะครับ พูดแค่นี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมมาธิการ เดี่ยวจะยาวไป ผมอยากให้ตอบคำถามของท่านรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ที่ว่า

นายไพโรจน์ พลเพชร (กรรมมาธิการ) : ที่นี้จะเข้าประเด็นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

๓๑

สผ ๑๖/๒๕๕๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สุทธาทิพย์ ๑๕/๒

นายไพโรจน์ พลเพชร (กรรมาธิการ) : เมื่อเป็นประเด็นอย่างนี้รับ
ท่านประธานครับ เราเลยต้องการหน่วยงานที่เป็นอิสระ ถามว่าอิสระอะไรบ้าง
อิสระ ๓ ด้านใหญ่ ๆ นะครับ

๑. อิสระในงานบริหารบุคคล ถามว่าถ้าอยู่ในรัฐสภา อิสระ
ในงานบริหารบุคคลใหม่ ท่านก็พูดชัดเจนว่าต้องขึ้นกับ ก.ร. แสดงว่ากรรมการ
ไม่สามารถกำหนดได้ว่าคนของตัวเองควรมีกี่คน เหมือนกับบริษัทนะครับ
ยกง่าย ๆ เหมือนบริษัท กรรมการบอกไม่ได้ว่าผมจะตั้งคนมีกี่ตำแหน่ง
มีหน่วยงาน มีสาขาบางอย่าง มีแผนกอะไรบ้าง มีฝ่ายอะไรบ้าง มีคนกี่คน
แต่ละฝ่าย ทำไม่ได้ ต้องผ่าน ก.ร. กรรมการกำหนดไม่ได้ กรรมการบริษัท
กำหนดไม่ได้ ต้องขออนุมัติอีกหน่วยงานหนึ่ง นี่เป็นอันที่ ๑ นะครับ บริหารงานบุคคล

๒. เรื่องงบประมาณ ถามว่าถ้าได้งบประมาณมาแล้วนี้จะจัดสรร
งบประมาณอย่างไร จะเอาไปลงที่เชิงรายก่อนได้ไหม เพราะเชิงราย
มันมีปัญหาเยอะเหลือเกิน ต้องจัดการที่นั่นก่อน ต้องไปที่นั่นที่มีปัญหาการละเมิดสิทธิ
ต้องจัดการเรื่องงบประมาณได้ไหม

๓. สามารถบริหารการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทั้งหมดได้ไหมนะครับ
นี่คือสิ่งที่บอกว่าอิสระ ถามว่าอิสระนี้ยังอยู่ภายใต้การกำกับไหม อยู่ภายใต้
การกำกับ ใครกำกับ เวลาของงบประมาณก็ให้สภากำกับ ของงบประมาณในร่างฯ
ก็บอกชัดเจน ต้องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็ตรวจสอบได้อีกชั้นหนึ่ง
พอเข้าสภาไปถึงสภาผู้แทนราษฎร ท่านไม่เห็นชอบด้วยว่าอันนี้ขอเยอะเกินไป
ก็ตัดได้ ท่านตรวจสอบได้ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นกระบวนการตรวจสอบมีอยู่ตลอดเวลา
ไม่ได้อิสระ เพียงแต่อิสระในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งเรื่องบริหารงานบุคคล
เรื่องงบประมาณ รวมทั้งการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ นี่คือนี่จำเป็น
ตั้งนั้นนี่คือความเป็นอิสระ เมื่อความเป็นอิสระ ถามว่ามาสังกัดรัฐสภาแล้วอิสระใหม่
ตรงนี้ครับบริหารบุคคลไม่อิสระแน่นอน แล้วถามว่าอิสระอะไร ผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภาที่อิสระ สำนักงานก็เป็นอิสระนะครับ ชัดเจน ตั้งนั้นผมคิดว่าตรงนี้นะครับ
เราเลยคาดหวังถ้าองค์กรนี้มีประสิทธิภาพในการที่จะไปดูแลคนเล็กคนน้อยในประเทศนี้
จำเป็นต้องมีอิสระ แม้ว่าท่านจะไม่เห็นด้วยกับมาตรา ๑๕ ที่ผ่านไปแล้วก็ตาม
แต่สำนักงานต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าไม่อย่างนั้นเราตั้ง
องค์กรนี้ขึ้นมาก็ยังประโยชน์กับประชาชนได้น้อยนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวท่านรัฐมนตรีอภิสิทธิ์จะชี้แจงเพิ่มเติม แล้วก็ให้คุณมุขนะครับ ผมคิดว่าคงจะปิดอภิปรายได้หลังจากกรรมาธิการชี้แจง เดี่ยวอาจารย์ปรีชาจะสรุปอีกทีก็ได้ครับ เชิญท่านรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตสั้น ๆ เท่านั้นครับ ขอบพระคุณที่ท่านได้อ้างอิงถึงกรณีของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา อยากจะกราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนั้นให้สังกัดรัฐสภาครับ

ประการที่ ๒ ก็คือว่า ความเป็นอิสระนี้เป็นเรื่องที่ท่านได้ชี้มาแล้วใน ๒ - ๓ ประเด็น ผมถึงได้กราบเรียนนะครับว่าดูลงไปให้ลึกสิครับว่า ประเด็นเหล่านั้นเป็นอุปสรรคจริงหรือไม่ถ้าสังกัดรัฐสภา ไม่มีอะไรเลยในการเป็นสังกัดรัฐสภาที่จะไปห้ามตั้งสาขาในภูมิภาค ไม่มีอะไรเลยที่จะไปบอกว่าอยู่กับรัฐสภาแล้วแปลว่าการบริหารงานบุคคล คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะไม่สามารถเสนอแผนที่มีความเหมาะสมได้ แต่ว่าต้องตอบให้ได้ว่า ทำไม ก.ร. ถึงจะมีความมุ่งหมายที่จะไปทำให้หน่วยงานนี้ไม่สามารถปฏิบัติการกิจของตัวเองได้อย่างลุล่วง และอย่างที่ท่านได้ชี้เองนะครับว่า ถึงที่สุดท่านก็ต้องมาของบประมาณจากสภาผู้แทนราษฎร การมีผู้ที่ช่วยกลั่นกรอง อย่างเช่น ก.ร. ซึ่งเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารทำสิ่งเหล่านี้ให้ท่านนี้ ช่วยให้การรับงบประมาณหรือการกำหนดงบประมาณง่ายขึ้นครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนยกเป็นตัวอย่างเลยนะครับว่า บางกรณีอย่างเช่น สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พอใช้หลักเกณฑ์ที่อิงอยู่กับระบบราชการ หรือกรณีของ ป.ป.ช. พออิงกับระบบราชการ ทำให้การจัดทำแผนเรื่องของงบประมาณและเรื่องของคนนี้สามารถนำมาเสนอ แล้วก็มาพิจารณากับสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมาธิการได้อย่างง่าย สะดวก มีเหตุผล เพราะก็รู้กันชัดครับว่าจะเอาอย่างไร แต่ว่าถ้าปราศจากกรอบตรงนี้เลยละครับ ที่บางหน่วยงานประสบปัญหาอยู่ก็คือตกลงกันไม่ได้ครับ เช่น ตกลงกันว่าควรจะมีคนเท่านี้ตรงกัน แต่ปรากฏว่าฝ่ายหนึ่งเห็นว่าควรจะตอบแทนคนเหล่านี้เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่าควรจะตอบแทนคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท คนอนุมัติเงินเชื่อในกรอบว่าควรจะเป็น ๑๐,๐๐๐ บาท ก็อนุมัติเงินไปภายใต้สมมุติฐานว่า ๑๐,๐๐๐ บาท แต่คนขอเงินไปกำหนดระเบียบภายในให้ ๓๐,๐๐๐ บาท ก็ทำให้จ้างคนได้น้อยลงไป ๑ ใน ๓ ของแผนที่ตัวเองวางเอาไว้

นี่คือสภาพปัญหาที่เป็นรูปธรรมที่เกิดขึ้น ผมถึงอยากจะกราบเรียนว่าอยากจะให้ศึกษาให้ชัดเจนครับว่า การอยู่รัฐสภาเป็นข้อจำกัดของความเป็นอิสระในการปฏิบัติภารกิจจริงหรือ หรือจะทำให้การทำงานหลายอย่างนี้ราบรื่นมากยิ่งขึ้น เพราะอย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่าหลายสิ่งหลายอย่างในตัวกฎหมายนี้เอง ได้เป็นหลักประกันในเรื่องความเป็นอิสระ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการบังคับบัญชา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องระบบการบริหารภายในที่สามารถไปกำหนดระเบียบต่าง ๆ ได้ แม้กระทั่งการจัดตั้งสำนักงานสาขา หรือการเลือกใช้อาคารสถานที่ที่เหมาะสมตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร ผมอยากจะขอยืนยันนะครับว่าที่เสนอมาทิ้งหมดนี้ด้วยความห่วงใยว่า ถ้าไม่กำหนดกรอบสิ่งที่ดีและสอดคล้องกับการตัดสินใจในมาตรา ๑๕ ที่ผ่านไปแล้วนี้ สิ่งที่น่าห่วงจะเป็นความเป็นอิสระนี้จะกลายเป็นความวุ่นวาย ความไม่ราบรื่นในการทำงานและประสานงาน และจะเป็นปัญหาในที่สุดครับ แล้วก็โทษกันไปในสิ่งคมว่ามันเป็นความผิดของใคร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขออย่างนี้ครับว่า ขอคุณมุข คุณสุรพร แต่อย่ายาวเกินไปนะครับ แล้วก็ท่านอาจารย์ปรีชา กรรมาธิการ เสียงข้างน้อยได้พูดสรุปอีกสักครั้งหนึ่ง ถ้ากรรมาธิการจะตอบก็ตอบ แล้วก็ถือว่าปิดอภิปรายเลยนะครับในมาตรานี้ครับ เชิญคุณมุขก่อนนะครับ

นายมุข สุโลมาน (ปัตตานี) : ผม นายมุข สุโลมาน ส.ส. จากจังหวัดปัตตานี สังกัดพรรคความหวังใหม่ ผมจะพูดสั้น ๆ นะครับ ท่านประธาน เพื่อไม่ให้เสียเวลา ผมเพียงแต่ว่าเหมือนทุกคนละครับเป็นห่วงความเป็นห่วงของผมก็เพราะว่าเรื่องนี้มันเกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสังคมไทย ประชาชนคนไทยเป็นอย่างมาก จากประสบการณ์ชีวิต เรายอมรับว่าในบ้านเมืองของเรานั้นมีประชาชนมากมายเหลือเกินที่ถูกละเมิดสิทธิ หรือถูกรังแก หรือถูกเอาเปรียบมาตลอด ทั้ง ๆ ที่กฎหมายและกฎหมายบ้านเมืองก็มีอยู่เกือบสมบูรณ์นะครับ แต่ทั้งนี้ทำไมมันเป็นอย่างนั้น ที่รู้ ๆ ก็คือว่าตัวบุคคลซึ่งไปปฏิบัติบางทีค่อนข้างจะละเมิดระเบียบ กฎข้อบังคับของกฎหมายดังกล่าว แล้วบุคคลเหล่านั้นเราต้องยอมรับว่าในเมืองไทยนั้นบางทีก็ได้รับสิทธิหรือว่าถูกละเลยเพิกเฉย เนื่องจากว่าการเล่นพรรคเล่นพวก หรือการรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันนั้นมันมีอยู่โดยทั่วไปในสังคมไทยซึ่งเราปฏิเสธไม่ได้ -----

เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้มันจึงจำเป็นเมื่อมีกฎหมายอันนี้แล้ว จำเป็นที่จะต้องทำ
 ให้ดีที่สุดเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมที่เขาคาดหวังไว้แน่ครับ ที่นี้จากการ
 พิจารณาในมาตรา ๑๖ นี้ ผมต้องยอมรับในที่นี้ว่า ค่อนข้างจะเห็นด้วยกับ
 คณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่ในการที่จะให้เป็นอิสระไม่ขึ้นกับใคร หรือไม่สังกัด
 กับใคร การที่เห็นด้วยกับความเป็นอิสระนั้นมีได้หมายความว่าสิ่งเหล่านี้มันดีที่สุด
 นะครับ แต่ผมว่าเอาเป็นว่าเวลาน้อยที่สุดก็แล้วกัน ที่ว่าเวลาน้อยที่สุดนั้น
 ถึงแม้จะเป็นอิสระก็คงอาจจะไม่พ้นจากการที่จะต้องมีการพยายามแทรกแซง
 และครอบงำในการที่จะทำให้ความเป็นธรรมนั้นเบี่ยงเบนไป แต่อย่างไรก็ตาม
 มันก็ยังดีกว่าในการที่จะไปสังกัดในสถาบันใดสถาบันหนึ่ง ไม่ว่าสถาบันของ
 สภาก็ดี ถ้าหากว่าไปสังกัดอย่างนั้นแล้วมันจะเป็นการเปิดโอกาส หรือพูดได้เลย
 จากประสบการณ์ว่า จะไม่พ้นจากการที่จะต้องถูกครอบงำจากผู้มีอำนาจ
 หรือผู้มีสิทธิในการที่จะทำหรือจะกำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 ดังกล่าวนั้นจะต้องเบี่ยงเบนไป เพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณาดูในลักษณะ ๒ อย่างนี้แล้ว
 ผมจึงบอกว่า ความเป็นอิสระย่อมดีกว่าในการที่จะไปสังกัดสถาบันใดสถาบันหนึ่ง
 ดังที่พยายามจะให้ไปสังกัดดังกล่าวนั้น อย่างน้อยความเป็นอิสระอันนั้นสามารถ
 ที่จะทำให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น ผมมีความเชื่อมั่นอย่างนั้น ผมจึงพยายาม
 ที่จะพูดเพื่อสนับสนุนเสียงข้างมาก และไม่เห็นด้วยจากการที่เสียงข้างน้อย
 หรือบางคนในการที่จะพยายามให้ไปอยู่ในสังกัดใดสังกัดหนึ่ง ซึ่งแน่นอน
 ผมกล้าพูดวันนี้ แม้ว่าเรากำลังพูดถึงอนาคตซึ่งยังไม่รู้ว่าความจริงมันจะเป็น
 อย่างไร แต่อนาคตดังกล่าวนี้สามารถมองเห็นได้จากประสบการณ์ชีวิต
 ที่เราพบมา ผมมีความมั่นใจว่าถ้าสังกัดแล้วมันจะไม่พ้นจากการถูกครอบงำ
 อย่างแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นผมยืนยันว่าจะต้องเป็นอิสระครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่
 จากจังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะใช้เวลาเท่าที่จำเป็นเท่านั้น
 เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้พิจารณากันมา ๒ สัปดาห์ แต่ความจำเป็น
 ที่จะต้องอภิปรายก็เนื่องจากว่า ขณะนี้เรากำลังพิจารณาโครงสร้างขององค์กรใหม่
 ๑ องค์กร องค์กรนี้นั้นมีความสำคัญยิ่งยวดด้วย ๒ เหตุผล ก็คือ

เหตุผลที่ ๑ เรายอมรับกันอยู่ในขณะนี้ว่า การละเมิดสิทธิของมนุษยชนนั้น

๓๕

สพ ๑๖/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ละออ ๑๗/๑

เกิดขึ้นทุกห้วงมหัญ้า เกิดขึ้นทุกระดับ เกิดขึ้นทุกหน่วยงาน เกิดขึ้นทุกสถาบัน นับตั้งแต่สถาบันครอบครัวไปจนถึงสถาบันระดับการบริหารประเทศชาติ

เหตุผลที่ ๒ ก็คือบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๔๐ ด้วยเหตุผล ๒ ประการ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมาจัดตั้งองค์กรใหม่นี้ขึ้นมา วันนี้เรากำลังพิจารณากันถึงสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คำว่า แห่งชาติ ครับ ท่านประธานครับ ถ้าจะต้องไปสังกัดที่ใดที่หนึ่ง คงต้องตัดออกไป ให้เป็นเพียงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเท่านั้น ก่อนที่ผมจะให้เหตุผลว่าไปสังกัดที่ใดดีหรือไม่ดีอย่างไรนั้น ผมขอวิเคราะห์ภารกิจ ๒ ประการ เป้าหมายที่จัดตั้งขึ้นมาของคณะกรรมการชุดนี้ว่า คณะกรรมการชุดนี้นั้น เกิดขึ้นด้วยเหตุแห่งปัจจุบันและอดีต เรายอมรับไหมครับว่าองค์กรแห่งรัฐ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรใดก็ตาม ไม่เคยให้ความสำคัญต่อสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะสิทธิมนุษยชนของบุคคลที่มีสภาพที่ต่ำกว่า ไม่ว่าจะสถานะทางสังคม ไม่ว่าจะทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะอำนาจ บุคคลเหล่านี้ล้วนแล้วแต่จะถูกเบียดบัง สิทธิอันควรจะได้ อันพึงจะมีออกจากเขาไปโดยหมดสิ้น -----

นี่คือที่มาที่สภาแห่งนี้โดยกรรมาธิการเสียงข้างมากได้มีความเห็นว่ามันน่าจะเป็นอิสระ และมีการสงวนความเห็นจากกรรมาธิการเสียงข้างน้อยว่ามันน่าจะเป็นสิ่งที่สภา ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าจะต้องสังกัดต่อคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา หรือ ก.ร. ผมต้องมาวิเคราะห์ก่อนครับว่า ก.ร. นั้นเกิดจากอะไร และกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นเกิดเพื่ออะไร ก.ร. นั้นเป็นคณะกรรมการที่พิจารณาบทบาทหน้าที่ภายในของ เจ้าหน้าที่ ของการแบ่งชั้นของการพิจารณาส่วนต่าง ๆ ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา มีอำนาจดูแลบุคลากรทั้งหลาย เรื่องทั้งหลายที่จัดตั้งองค์กรแห่งรัฐสภาขึ้นมาเพื่อตอบสนองภารกิจแห่งฝ่ายนิติบัญญัติ ท่านประธานที่เคารพครับ หลักในการเลือกบุคคลเข้ามาเป็น ก.ร. นั้น เราที่นั่งอยู่ที่นี้มีสิทธิ มีหน้าที่ที่จะต้องเลือก เราก็วินิจฉัยว่าบุคคลใดที่มีคุณสมบัติอันพึงปรารถนาที่จะมาทำหน้าที่เป็น ก.ร. เราไม่ได้มีหน้าที่ในการพิจารณาว่า ก.ร. ท่านใดจะมานั่งทำหน้าที่เรื่องสิทธิมนุษยชน พฤติกรรมต่าง ๆ ที่ย้อนมาจากอดีตล้วนเป็นข้อบ่งชี้ที่เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ ให้พวกเราตัดสินใจเลือกบุคคลเหล่านั้นมาเป็นกรรมการ ท่านประธานที่เคารพครับ วัฒนธรรมแห่งองค์กร พฤติกรรมของคนในองค์กร ล้วนแล้วแต่เป็นตัวชี้ว่าสถาบันนั้นจะดำเนินกิจกรรมอย่างไร คนในรัฐสภาล้วนแล้วแต่ทำหน้าที่สนับสนุนฝ่ายนิติบัญญัติ ก.ร. ล้วนแล้วแต่ทำหน้าที่ดูแลให้การสนับสนุนเอื้อประโยชน์ให้แรงจูงใจแก่บุคลากรในรัฐสภา พฤติกรรมและวัฒนธรรมของ ก.ร. นั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนเลยแม้แต่น้อย ถ้าหากเรากลับไปดูคุณสมบัติที่ผ่านมาของบุคคลที่จะเป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ บุคคลเหล่านี้ถูกบัญญัติไว้โดยร่างฯ ที่ผ่านมาและความเห็นชอบของสภาแห่งนี้ว่า จะเป็นบุคคลที่ต้องมีวัฒนธรรมแห่งตนเอง มีพฤติกรรมแห่งตนเอง ในการที่จะรักษาไว้ซึ่งสิทธิของมนุษยชน ไม่ว่าจะเป็นของตนเองหรือบุคคลอื่น นั่นคือคุณสมบัติที่จะสะท้อนให้เห็นพฤติกรรม หรือวัฒนธรรมของคณะกรรมการชุดนี้ในอนาคต ถ้าคณะกรรมการชุดนี้มีวัฒนธรรมเช่นนั้น มีพฤติกรรมเป็นอัตโนมัติ จะเรียกกันว่าเป็นถึงสัตยาตญาณก็ได้ว่า บุคคลเหล่านี้โดยอัตโนมัตินั้นจะต้องฟังที่จะปกป้องรักษาสิทธิมนุษยชนของผู้อื่นในประเทศไทยและต่างประเทศตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ บุคคลเหล่านี้มันย่อมที่จะต้องมีการทำงานไม่สอดคล้องกับ ก.ร. หน่วยงานประจำที่จะต้องปฏิบัติก็ย่อมจะไม่เหมือนโครงสร้างแห่งรัฐสภา ผมถามว่าวันนี้ห่วยอย่างไรอย่างมาช่วยมาร่วมกิจกรรมกันต่างพฤติกรรม บุคคลที่มีพฤติกรรมเป็นอัตโนมัติที่

๓๖

สพ ๑๖/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

วันทนา ๑๘/๖

เรียกกันว่าสัญญาตญาณ เห็นไม่ได้ต้องทำ อย่างที่ทางกรรมาธิการเสียงข้างมาก
บอกว่าอยากได้บุคคลที่กระทำเป็นงานประจำ ก็คือเป็นอัตโนมัติแห่งชีวิตที่จะ
ต้องดำเนินทุกวินาทีเพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิของมนุษยชน เพราะฉะนั้นท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมเองยังไม่อยากอภิปรายไปถึงว่าโครงสร้างภายในเป็นอย่างไร
อนาคตถ้าไปขึ้นกับ ก.ร. แล้ว คงจะเป็นเสมือนหนึ่ง แสตนดิง คอมมิตตี
(Standing committee) เหมือนกรรมาธิการสามัญคณะหนึ่ง แต่ไม่เกี่ยวข้องกับ
ฝ่ายนิติบัญญัติ แต่เป็นองค์กรหนึ่งซึ่งสังกัด ก.ร. ผมจำได้ว่ามีผู้รู้เคยสอน
เคยเล่าว่า โครงสร้างของระบบราชการในสหรัฐอเมริกา นั่นคือตัวทำลาย
การเติบโตของสังคมน วูด โรบินสัน (Wood Robinson) เป็นคนเปลี่ยนแปลง
อำนาจฝ่ายบริหารให้ออกไปสู่อำนาจแห่งประชาชน วันนีรัฐธรรมนูญนั้นได้
ดำเนินการคล้าย ๆ กับสิ่งที่ วูด โรบินสัน ได้ทำ เราคือคนที่กำลังจะรับ
ผลพวงนั้น ผลพวงที่ว่านี้อาจจะไม่โชฎาติสนิทธิมิตรสหายของเรา เพราะวันนี้
พวกเราที่นั่งอยู่ที่นี้ล้วนแล้วแต่มีสถานะทางสังคมน มีอิทธิพลในความรู้สึกของมนุษย์
ในชาติเรา -----

บุคคลอีก เป็นนับล้านที่ไม่มีโอกาสอย่างญาติมิตรของพวกเขา บุคคลเหล่านั้น เขาถวิลหา เขาต้องการว่าเมื่อไรชีวิตของเขาเหล่านั้นจะได้สิ่งที่พอที่จะประทังไว้ เพื่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ไม่ว่าจะเป็นอาหาร ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นที่อาศัย ไม่ว่าจะเป็นการรักษาโรค องค์กรนี้ต่างหากครับที่จะให้เขาได้ เรายอมรับไหมครับว่าเรามีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ เราก็ไม่สามารถที่จะกระทำการสิ่งใดที่จะไปสร้างให้เกิดความเสมอภาคในมวลมนุษยชนของประเทศชาติเราได้ ผมชอบบรรคถิต ๆ มาที่กรรมาธิการเสียงข้างมากเพิ่มเติมเข้าไปไว้ว่า อยากให้คณะกรรมการชุดนี้มีหน่วยงานของสำนักงานเลขาธิการกระจายอยู่ในภูมิภาคด้วย เพราะยิ่งในภูมิภาคห่างไกลเท่าไร การกดขี่สิทธิมนุษยชนยิ่งรุนแรงมากขึ้นเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพครับ โครงสร้างแห่งองค์การนั้นเป็นหลักประกันถึงการทำงานที่จะตอบสนองเป้าหมาย วันนี้รัฐธรรมนูญไม่ได้ต้องการให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้นมา เพียงแต่ตั้งให้เป็นคณะกรรมการชุดหนึ่ง และมีสำนักงานหนึ่ง แต่รัฐธรรมนูญต้องการที่จะให้คณะกรรมการชุดนี้ และสำนักงานนี้ ได้ปฏิบัติภารกิจลุล่วงในการที่จะให้บุคคลที่ถูกละเมิดสิทธิในทุกหย่อมหญ้านั้นได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม ผมเสียตายเป็นเสียงข้างมากที่ตัดโอกาสที่สำคัญในมาตรา ๑๕ ไป เงินที่พูดกันมาเมื่อสัปดาห์ที่แล้วท่านประธานครับว่าใช้มากเหลือเกิน เงินเหล่านี้เป็นภาษีอากรของประชาชน เศรษฐกิจอย่างนี้ไปใช้เงินอย่างนี้ได้อย่างไร ท่านประธานครับ บุคคลในชาติได้เสียสละกันมากเพียงพอในภาษีอากรในฐานะผู้ที่เป็นข้าแผ่นดิน เพื่อจะให้องค์กรต่าง ๆ อยู่รอดได้ องค์กรที่ยืนอยู่ในขณะนี้กำลังจะชวนเซและล้มไป ไม่ว่าจะเป็นสถาบันการเงินต่าง ๆ ล้วนแต่ใช้เงินของราษฎรทั้งสิ้น ไม่ใช่ระยะสั้นก็ระยะยาวที่จะต้องกลับไปเป็นเงินของราษฎร วันนี้เราตัดส่วนที่ควรจะได้กลับไปคืนเขา เป็นเม็ดเงินที่จะถึงบุคคลที่ด้อยสิทธิ ด้อยโอกาส เรากลับไม่ให้ วันนี้ถ้าเราผ่านไปโดยให้โครงสร้างของคณะกรรมการและสำนักงานนั้นไม่ได้สามารถตอบสนองเป้าหมายของการทำงานได้ เราก็สักแต่ว่าจะมีคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมา แต่บุคคลที่ถูกละเมิดสิทธิ ยังจะถูกละเมิดต่อไป สังคมไทยยังจะต้องถูกมองว่าเป็นสังคมที่ล่าหลังครับ ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คิดว่าท่านอาจารย์ปรีชา

เป็นท่านสุดท้าย แต่ผมอยากให้ข้อมูลนิดเดียว นะครับ คงไม่ใช่เรื่องที่ว่า จะโหวต

ทางไหน ข้อมูลเกี่ยวกับ ก.ร. นิดหนึ่งนะครับ บังเอิญได้มีการอภิปรายพาดพิงถึง ก.ร. เกรงว่าจะเข้าใจไม่ตรงต่อข้อเท็จจริงทั้งหมด ก.ร. ก็มีหน้าที่ในการพิจารณาดูแลข้าราชการของรัฐบาลทั้งหมด แต่หน่วยงานอิสระที่ขึ้นอยู่กับสภาไม่จำเป็นต้องขึ้นกับ ก.ร. เช่น สถาบันพระปกเกล้า เขาก็มีหน้าที่ในการบริหารงาน บริหารบุคคล และบริหารงบประมาณโดยอิสระ เขามีคณะกรรมการบริหารงานบุคคล บริหารงาน แล้วก็บริหารงบประมาณโดยไม่ขึ้นกับ ก.ร. นะครับ ผมเขียนข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาเท่านั้นเองครับ เชิญท่านอาจารย์ปรีชาครับ ขอเป็นท่านสุดท้ายนะครับ แล้วกรรมาธิการตอบคงจะได้ลงมติในमतรานี้ต่อไปครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบ นายปรีชา สุวรรณทัต พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ ท่านประธานครับ ความจริงแล้วกระทบได้ตั้งใจและได้วางหลักการไว้ว่า ถ้าร่างของมาตรา ๑๕ เป็นไปตามความเห็นของกรรมาธิการเสียงข้างมาก กระทบก็จะขอถอนในส่วนของการร่างของมาตรา ๑๖ ที่ให้สังกัดกับรัฐบาล แต่เมื่อร่างของมาตรา ๑๕ ได้กลับไปยังร่างฯ เดิมก็คือว่าฐานะของคณะกรรมการนั้นมิได้มีฐานะเป็นประจำ มีฐานะเป็นกรรมการชั่วคราว กระทบก็จำเป็นต้องยืนยันตามที่กระทบได้ขอสงวนไว้ในร่างของมาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการนี้สังกัดกับรัฐบาล และก็สอดคล้องกับที่ท่านประธานสภาได้ชี้แจงกฎหมายของรัฐบาลแล้วว่า จะอยู่ในฐานะเดียวกับสถาบันพระปกเกล้าครับ คณะกรรมการนั้นมีความเป็นอิสระครับ เหมือนกับคณะกรรมการ ป.ป.ป. ครับ แต่หน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานที่อยู่กับสภาครับ

ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเป็นไปอย่างนี้ผมจะขออนุญาตแก้ไขข้อความในวรรคแรก
ที่ผมขอสงวนไว้ โดยที่จะให้สำนักงานของคณะกรรมการนั้นเป็นส่วนราชการสังกัด
รัฐสภา และมีฐานะเป็นนิติบุคคล จะขออนุญาตเติม หลังจากคำว่า แห่งชาติ
เติมคำว่า เป็นส่วนราชการสังกัดรัฐสภา และมีฐานะเป็นนิติบุคคล และส่วนวรรคสอง
ในเรื่องของการกำหนดให้มีสำนักงานในที่ต่าง ๆ ผมก็จะขออนุญาตตัดไปครับ
เพราะเมื่อสังกัดกับรัฐสภาแล้วก็สามารถที่จะออกกฎหมายที่จะให้มีหน่วยงานในสังกัด
ที่อยู่ในส่วนภูมิภาคได้ ในขณะที่วรรคสามก็ต้องขอตัดไป เพราะว่าเมื่อเป็น
ส่วนราชการแล้วก็คงไม่จำเป็นต้องอยู่ภายใต้บังคับหรือยกเว้นกฎหมายว่าด้วยการ
คุ้มครองแรงงานแต่ประการใดเลย

โดยสรุป วรรคหนึ่งข้อความจะเป็นอย่างนี้ครับ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นส่วนราชการสังกัดรัฐสภาและมีฐานะเป็นนิติบุคคล

วรรคสอง วรรคสาม ขอตัดออกไปหมดครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธาน
สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการชี้แจง เชิญครับ

นางมุสตี ตามไท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน มุสตี ตามไท ในฐานะกรรมาธิการ ดิฉันอยากจะขอเรียนอนุญาต
ท่านประธานท่านนี้คิดเดียว เพื่อทำความเข้าใจที่ถูกต้อง ต้องขอประทานโทษ
ที่ต้องเอ่ยนาม คือท่านรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ พูดถึงสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
ในมาตรา ๓๘ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าไว้ดังนี้ ให้มีสำนักงานผู้ตรวจการ
แผ่นดินของรัฐสภาเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและอยู่ภายใต้การ
กำกับดูแลของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา นั่นก็หมายถึงว่าเจ้านายใหญ่ที่สุด
ผู้บังคับบัญชาสูงสุดที่จะดูแลสำนักงานนี้ก็คือผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อที่จะ
ทำหน้าที่ให้สำนักงานนั้นได้ดูแลปกป้อง นี้เฉพาะเรื่องร้องเรียนนะคะ การละเมิด
ที่มาจากหน่วยงานของรัฐเท่านั้น เพราะฉะนั้นดิฉันเข้าใจว่าคงจะมีความหมาย
ไม่ตรงกันนะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกที่เคารพ ตามที่ท่านดอกเตอร์ปรีชาได้ขอแก้ไขถ้อยคำนั้น

ท่านสมาชิกท่านใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมอนุญาตให้ท่านดอกเตอร์ปรีชาแก้ไขได้อย่างได้ และต่อไปผมจะถามมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มติที่ผมจะเรียนถามจากที่ประชุมก็คือว่า จะเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากหรือเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยซึ่งสงวนคำแปรญัตติไว้คือ ดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับดอกเตอร์ปรีชา กรรมาธิการเสียงข้างน้อยก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เพื่อความเข้าใจนะครับ ผมขออนุญาตนิดหนึ่ง ถ้าหากว่าเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากก็กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ก็คือเห็นด้วยกับดอกเตอร์ปรีชา ท่านสุรพรมีอะไร เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ต้องประทานขอร้อง ท่านประธานเป็นอย่างยิ่ง อยากเรียนถามนิดหนึ่ง เมื่อสักครู่ฟังไม่ถนัด เพราะว่าเร็วว่าทางกรรมาธิการขอแก้ไขอะไรนะครับ ผมฟังก่อน ผมจะขอฟังโหวตอีกที

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการเชิญชี้แจงที่แก้ไขให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่งครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนนี้กระผมได้ขออนุญาตแก้ไขข้อความในมาตรา ๑๖ ทั้งนี้เพราะได้มีการปรับปรุงข้อความในมาตรา ๑๕ ซึ่งผ่านมาแล้ว ในข้อความมาตรา ๑๖ วรรคสอง ซึ่งข้อความเดิมมีว่า คณะกรรมการอาจกำหนดให้มีสำนักงานในท้องที่ต่าง ๆ ตามความจำเป็นได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด กระผมได้ขอตัดออกทั้งหมด และได้มีการขอแก้ไขข้อความ ขอร้องท่านโทษครับ ข้อความใหม่ที่ขอแก้ไขคือข้อความว่า การจัดตั้งสำนักงานในท้องที่ต่าง ๆ อาจกระทำได้ตามความจำเป็น โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้ เพื่อให้ได้มีโอกาสที่ฝ่ายบริหารได้มาดูแลในการจัดตั้งสำนักงานในแต่ละแห่งที่จะเกิดขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพร เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ
ผมเห็นจะมีปัญหากัน เพราะว่าท่านอาจารย์ปรีชาขอให้สังกัดกับสภา
ร่างฯ ของกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่เป็นอิสระ เสร็จแล้วการตั้งสำนักงาน
ภูมิภาคจะให้เป็นกฤษฎีกา ทำไมครับทำไมไม่รอโหวตก่อนแล้วค่อยมาดูกัน
อีกทีว่าตรงนี้จะตั้งกันอย่างไร เพราะว่าถ้าเกิดขึ้นกับสภาผมคิดว่าสภาควรจะ
เป็นผู้พิจารณาว่าจะตั้งที่ไหนอย่างไร แต่ไม่ควรจะให้เป็นอำนาจของฝ่ายบริหาร
แต่ถ้าเกิดว่ากลับไปเป็นอิสระก็เป็นอำนาจสำนักงาน มันจะกลายเป็นอำนาจ
ประหลาด ถ้าสมมุติว่าเป็นไปตามกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ก็คือเป็นองค์กรอิสระ
เสร็จแล้วต้องไปออกเป็นพระราชกฤษฎีกา ก็เป็นอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติอยู่ที่
ในการที่จะออกพระราชกฤษฎีกา ถ้าฝ่ายบริหารเห็นว่าไม่ควรจะตั้งสำนักงาน
ไปดูแลในภูมิภาคก็ตั้งไม่ได้ เพราะพระราชกฤษฎีกาไม่ออก ขณะเดียวกัน
ถ้ามาสังกัดสภาก็ต้องกลับไปออกพระราชกฤษฎีกา ก็กลายเป็นไม่ทราบว่
ใครเป็นฝ่ายกำกับใคร อันนี้ผมคิดว่าอย่าเพิ่งแก้ได้ไหมครับ ท่านประธานครับ
ผมเห็นท่านพยักหน้าเมื่อสักครู่ เอาให้ผ่านตรงนี้ก่อนว่าอยู่ตรงไหน แล้วไป
เขียนกันอีกทีหนึ่ง ท่านประธานไม่ต้องไปมอ่งท่านอภิสิทธิ์มากหรอกครับ
เรามองกันกว้าง ๆ มองทั้งร่างฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพรครับ ประธานไหนครับ ท่านรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เชิญครับ
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร
พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงอยากจะกราบเรียนว่าเมื่อทำความเข้าใจ
ใกล้เคียงกัน ตรงกันมากขึ้น กรณีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กระผมเข้าใจ
ว่ากฎหมายเขียนอย่างนั้น แต่บังเอิญไปดึงเอาไว้ เรื่องของให้ประธานสภา
เป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย บังเอิญตรงนั้นก็เลยมาแล้วสำหรับร่าง พ.ร.บ. นี้
ก็เลยเป็นที่มาของความสับสนระดับหนึ่งเหมือนกัน ก็กำลังจะเกิดปัญหาต่อไป
อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อรูปแบบของกรรมการเป็นมาตรา ๑๕
จะเกิดปัญหาทางกฎหมายขึ้นเหมือนกันว่า ประธานกรรมการจะรักษาการ

ตามกฎหมายได้หรือไม่ และตรงนี้จะมาพันกับเรื่องของการกำหนดให้มีสำนักงานในท้องที่ต่าง ๆ ว่าจะทำอย่างไร ผมฟังเสียงส่วนใหญ่ที่มีการอภิปราย อย่างน้อยก็ยังคงอยากยืนยันให้มีการตั้งสำนักงานในท้องที่ต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้ถ้าหากว่าไม่สามารถกำหนดเป็นระเบียบได้ เป็นพระราชกฤษฎีกา มันก็จะเป็นอย่างที่ท่านสมาชิกต่าง ๆ ขึ้นมาต้องไปผ่านฝ่ายบริหาร แต่ผมยังคิดว่า เดิมถ้าหากว่าสังกัดอยู่กับทางสภา ผู้นำในการทำเรื่องนี้จะง่ายขึ้น คือที่ทราบเรียนมาทั้งหมดความจริงเป้าหมายไม่ได้ต่างกันเลย เพียงแต่มองว่า ในทางปฏิบัติการทำงานตรงไหนจะราบรื่นกว่ากัน ผมได้ทราบเรียนหลายครั้ง ว่าจากช่วงระยะเวลา ๑ ปีที่ผ่านมา เริ่มเห็นปัญหาของระบบที่ขาดการเชื่อมโยงเข้าหากับกลไกหลัก คือกลไกราชการอยู่เหมือนกัน ที่ทำให้เป็นปัญหา ยกเว้นแต่ว่ากรณีของหน่วยงานเหล่านั้นมีรัฐมนตรีที่กำกับหรือองค์กรที่กำกับ อย่างชัดเจน กรณีที่กำลังจะสร้างองค์กรอิสระ แต่สถานะของกรรมการเป็นไปตามมาตรา ๑๕ ถึงได้เกิดปัญหาขึ้น ต้องทราบเรียนนะครับ ความจริงท่านสุรพรไม่ต้องกังวลว่าผมจะไปส่งสัญญาณอะไร เพราะว่าที่กอดอยู่ตรงนี้ผมงดออกเสียงครับ เพราะว่าผมคิดว่าขณะนี้สับสนมาก จนรูปแบบกลมกลืนกันยาก แต่ที่ที่กอดทั่วๆ ขึ้นมาเพื่อให้ข้อคิดว่าความจริงถ้าหากว่ามาถึงจุดนี้แล้วจะไปอิงกับสภาเข้าไว้ อาจจะ เป็นประโยชน์มากกว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสรชาติเชิญครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งความจริงวันนี้ไม่อยากจะอภิปรายเท่าไร เพราะมีการอภิปรายกันมากแล้ว แต่หลังจากเหตุการณ์สับสนอย่างนี้ ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า ท่านประธานที่เคารพ ในเมื่อเรามาแก้ไขรายมาตราในสภา มาตรา ๑๕ ผ่านมาแล้วซึ่งแก้ไขอะไรไม่ได้ ผมเองต้องขออนุญาตทราบเรียนว่ายังอีกหลายอย่างที่ต้องไปเกี่ยวพันทั้งหมดที่เกิดขึ้น ในเมื่อต้องการให้เป็นอิสระ แต่กรรมการต้องการให้สังกัดรัฐสภาที่เกิดขึ้นแล้ว ผมเองต้องขออนุญาตทราบเรียนว่าในเมื่อมาตรา ๑๕ ไม่ผ่าน มันจะเกี่ยวโยงไปอีกหลายมาตรา ซึ่งจะต้องกำหนดให้เกิดขึ้นทั้งหมด ความที่สับสนวุ่นวายตัวนี้เกิดขึ้นอยู่ที่รัฐบาลเอง จะเริ่มต้น ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตทราบเรียนว่าเรารับหลักการมา

อย่างนี้แล้ว ถ้าเอาตามร่างฯ เดิมของรัฐบาลจะไม่มีปัญหา แต่บังเอิญมีการไปแก้ไขเพิ่มเติมในชั้นกรรมาธิการเสร็จ มีบางส่วนกลับไปที่กรรมาธิการเอาตามร่างฯ เดิม มันก็จะมีปัญหาเกิดขึ้นทันที ท่านประธานที่เคารพ ผมขอย้อนกราบเรียนไปอีกนิดหนึ่งว่า ถ้าสมมุติว่าเรามีแผนพัฒนาทางการเมืองตามมาตรา ๗๗ แล้ว เรื่องอย่างนี้จะไม่เกิดขึ้น ท่านประธานกรรมาธิการจะไปออกกฎหมายฉบับนี้ต้องมีกรอบและแนวทางนำร่องมาก่อน ทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้นแสดงว่ารัฐบาลไม่ได้ทำตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ ที่จะต้องมีแผนพัฒนาทางการเมืองที่จะต้องบอกว่าอะไรควรจะอยู่สังกัดตรงไหนที่กรอบทั้งหมด เป็นภาพรวมมาก่อน นั่นเป็นสิ่งซึ่งสับสนมาตลอด และผมเชื่อว่ากฎหมายหลายฉบับซึ่งจะออกตามรัฐธรรมนูญอย่างนี้ ถ้ารัฐบาลไม่คิดที่จะมีแผนพัฒนาทางการเมืองตามมาตรา ๗๗ แล้ว ท่านจะสับสนไปอีกมาก กฎหมายหลายฉบับต้องการเป็นอิสระ และความเป็นอิสระแล้วมาแก้ไขในสภาจะไม่ผ่านอย่างนี้นั่นคือสิ่งที่ผมเองขออนุญาตกราบเรียนว่าถ้าเป็นไปได้ในขณะนี้ ท่านลองทบทวนแล้วกลับไปทบทวนกันทั้งร่างฯ แล้วเสนอเข้ามาใหม่จะดีกว่า ไม่อย่างนั้นเราจะมาแก้ไขอยู่ตรงนี้รายมาตราเสียเวลาของสภา แล้วกฎหมายหลายฉบับจะผ่านไม่ทันเดือนตุลาคมตรงนี้ที่เกิดขึ้น ซึ่งผมเชื่อแน่ว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญหลายฉบับต้องออกภายในเดือนตุลาคมตรงนี้ นั่นคือสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานในขณะนี้ว่าถ้าเราจะมาแก้ที่ละมาตราตรงนี้ไม่ทันหรือครับในขณะนี้ ต้องไปแก้ทั้งร่างฯ แล้วปรับให้พร้อมกันทั้งหมด แล้วท่านเสนอกลับเข้ามาใหม่ เป็นสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานในขณะนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านดอกเตอร์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
ผมขออนุญาตนิดเดียวครับ เมื่อสังกัดรัฐสภาแล้วการแบ่งส่วนงาน ท่านประธานครับ
สามารถทำได้โดยเป็นประกาศของ ก.ร. ครับ ไม่ต้องไปออกพระราชกฤษฎีกา
ฝ่ายบริหารแต่ประการใดเลยครับ กราบเรียนเท่านี้ครับ กฎหมายอยู่ในมือของ
ท่านประธานคณะกรรมาธิการอยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานคณะกรรมาธิการเชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมาธิการ ก็โดย
ความจำเป็นในเสียงข้างมากของสภา คณะกรรมาธิการก็ต้องพยายามปรับปรุง
ให้สอดคล้องกับเสียงข้างมากของสภาที่เห็นชอบอย่างใดอย่างหนึ่ง อย่างเช่น
กรณีที่สภาเห็นชอบตามร่างฯ เดิมของมาตรา ๑๕ ทางกรรมาธิการก็ต้องมา
ปรับข้อความในมาตรา ๑๖ และมาตราอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งความจริงกรรมาธิการ
ก็พยายามที่จะประชุมปรึกษากันมาล่วงหน้าด้วยเช่นเดียวกัน บางเรื่องก็อาจจะ
ต้องตัดไปทั้งสิ้น เช่นกรณีถ้าหากเสียงข้างมากในสภาให้เป็นไปตามการแก้ไข
ของกรรมาธิการเสียงข้างน้อย คืออาจารย์ปรีชา ข้อความในการจัดตั้ง
สำนักงานโดยออกเป็นพระราชกฤษฎีกาก็ไม่มีความจำเป็น เพราะถ้าหาก
การแปรญัตติเป็นไปอย่างใดอย่างหนึ่ง กระผมขอกราบเรียนว่า เราได้เตรียม
ความพร้อมในทั้ง ๒ ด้านไว้อยู่ครับ คาดว่าคงจะไม่ใช่ปัญหาที่จะสับสน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอท่านสุรพร อีกลักท่านหนึ่งครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ
ต้องกราบขอภัยจริง ๆ เนื่องจากว่าขณะนี้เรากำลังจะโหวตกัน ถ้าโหวต
ว่าเห็นด้วยกับอาจารย์ปรีชาหรือว่ากรรมาธิการเสียงข้างมาก ผมก็เห็น
ร่างฯ ของทางกรรมาธิการเสียงข้างมากแล้ว ที่ปรากฏอยู่ในร่างฯ ที่เสนอมา
แต่ถ้าอย่างที่ว่าอาจารย์ปรีชาขอสงวนความเห็นไว้ ผมดูในหน้า (๔) ท่านอาจารย์ปรีชา
ให้อ่านาจอคณะกรรมการออกประกาศ ไม่ใช่ให้อ่านาจอของ ก.ร. ที่นี้ก็จะ
มีความเห็นว่าถ้าเกิดจากสังกัดสภานั้นอยู่ในสถานะใด ใครเป็นผู้ออกประกาศ

ใครเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือน คณะกรรมการหรือไม่ เพราะอาจารย์ปรีชา
เขียนไว้เดิมนั้น ในวรรคสอง ที่ท่านแปรไว้ก็คือ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ
ในการที่ประกาศ แต่เมื่อสักครู่มฟังท่านพูดว่าเป็นอำนาจที่ ก.ร. ประกาศ
ผมเรียนนะครับว่า ต่างวัฒนธรรมกัน ถ้าคณะกรรมการอิสระก็คืออิสระ แต่ว่า
อยู่ในร่มาหนึ่ง สำนักงานหนึ่งของสภา อย่างที่เสียงข้างมากจะเห็นด้วยหรือ
ไม่เห็นด้วย ผมไม่ทราบ แต่ในความรู้สึกผมคิดว่าขัดกันเองในเป้าหมายของ
การทำงาน อันนั้นต้องฟังโหวต แต่ก่อนที่จะโหวตนั้น จะต้องหาข้อยุติ
ในคำเสนอความเห็นก่อนว่า รายละเอียดเป็นอย่างไร เพราะคำสงวนความเห็นนั้น
ไม่ได้ตรงกับที่อาจารย์ปรีชาได้พูดไปเมื่อสักครู่ ก็ต้องขอความกรุณาท่านชัด ๆ
อีกทีครับว่า เอาตามลายลักษณ์อักษร หรือว่าตามคำพูดเมื่อสักครู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เพื่อความชัดเจนนะครับ มาตรฐานนี้ก็สืบสนกันพอสมควร
เชิญท่านอาจารย์ปรีชาสักครั้งหนึ่ง ท่านสงวนอย่างไรเพื่อให้ชัดเจนครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ในส่วนที่ผมขอสงวนนะครับ ผมได้ขออนุญาตแก้ไขความในวรรคหนึ่ง โดยความใหม่เป็นอย่างนี้ครับ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นส่วนราชการสังกัดรัฐสภาและมีฐานะ เป็นนิติบุคคล โดยเติมคำว่า เป็นส่วนราชการ เข้าไป ส่วนความในวรรคสองก็ดี ความในวรรคสามก็ดี ผมขออนุญาตตัดไปหมดแล้วครับ และทางสภาก็อนุญาตแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกชัดเจนแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นต่อไปจะขอมติจากที่ประชุม ท่านสุรพรยังติดใจอะไรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ต้องกราบขออภัย ต่อท่านสมาชิกและท่านประธานเป็นอย่างยิ่งนะครับ เนื่องจากว่าในรายงานนี้ ยังไม่ได้ตัด ท่านตัดตอนไหนครับ ผมจำได้ว่าเพิ่งมาพิจารณากันในที่พวกผม พิจารณากัน หมวด ๑ ทวิ ซึ่งพิจารณากันก็มีร่างอย่างนี้ แต่ไม่ทราบว่าจะไปตัดกัน ตอนไหน ท่านบอกว่า วรรคสอง วรรคสาม ตัดไปหมดแล้ว ก็จะกลายเป็นว่า ถ้าโหวตตามอาจารย์ปรีชา ก็จะมีวรรคเดียว ก็คือกำหนดให้สังกัดสภาแค่นั้นเอง อย่างอื่นไม่มีเลย อ่านาใจในการที่จะออกประกาศออกอะไรในการที่จะตั้ง หน่วยงานของตนเองในภูมิภาคก็จะมี ที่นี้คำว่า ตัด ตัดเมื่อไร เพราะว่า ของอาจารย์ปรีชาที่เสนอมายังมีอยู่ครับ ไม่ใช่ไม่มี ท่านตัดเฉพาะวรรคหนึ่ง แค่นั้นเอง อันนี้ช่วยเคลียร์ (Clear) หน่อยครับ หรือว่าท่านไปตัดกันในเฉพาะ กรรมาธิการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขอชี้แจงอย่างนี้ครับ เมื่อกี้ดอกเตอร์ปรีชาได้เรียนต่อ ที่ประชุมแล้ว ผมก็ถามมติที่ประชุมแล้วที่ประชุมเห็นชอบอนุญาตให้ตัดได้ ที่วรรคหนึ่ง วรรคสอง เพราะฉะนั้นที่ท่านอ่านเมื่อสักครู่นี้ก็ชัดเจนนะครับ ผมขออนุญาตอ่านที่ดอกเตอร์ปรีชาได้แปรญัตติเอาไว้ แล้วก็ขอแก้ที่ประชุม ซึ่งที่ประชุมอนุญาตแล้วคืออย่างนี้ครับ มาตรา ๑๖ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นส่วนราชการสังกัดรัฐสภาและมีฐานะ เป็นนิติบุคคล นี้คือคำสั่งของท่านดอกเตอร์ปรีชา นอกนั้นตัดออกหมด ชัดเจนนะครับ ผมขอมติที่ประชุมเลยครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสิทธิอนุญาตให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือมาตรการนี้กรรมการมีการแก้ไข และมีกรรมการ
เสียงข้างน้อยสงวนคำแปรญัตติ มติอยากถามที่ประชุมก็คือว่าจะเห็นด้วยกับ
กรรมการเสียงข้างมากหรือเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างน้อย
ถ้าหากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมาก ก็กรุณาคดปุ่ม เห็นด้วย
ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมาก เห็นด้วยกับผู้สงวนคือดอกเตอร์ปรีชา
ก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกที่มีภารกิจนอกห้องประชุมกรุณา
เข้ามาใช้สิทธิลงคะแนนด้วยนะครับ ถ้าสมาชิกพร้อมแล้วก็ใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ
(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านใดที่มีปัญหาการลงคะแนนกรุณายกมือขึ้นนะครับ เจ้าหน้าที่
จะได้ไปช่วย เจ้าหน้าที่ช่วยคูที่นั่งของท่านรณฤทธิชัย คานเขต หน่อยครับ
ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วนะครับ ถ้าเรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่
รวมคะแนนได้ครับ ท่านรณฤทธิชัยครับ คะแนนออกมาแล้ว ทีนี้ผมขอถามท่าน
ด้วยว่าจ้าวท่านจะเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมากหรือเสียงข้างน้อยครับ
ท่านออกเสียงโดยใช้ทางไมโครโฟนได้ครับ

นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต (บโสร) : เสียงข้างมากครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผลของการลงคะแนน คือเห็นด้วยกับกรรมวิธีการเสียงข้างมาก
๑๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๗๕ ท่าน งคออกเสียง ๗ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๓ ท่าน
ท่านรณฤทธิ์ชัย คานเขต มีมติเห็นด้วยกับกรรมวิธีการเสียงข้างมากก็เป็น ๑๘
ไม่เห็นด้วย ๑๗๕ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับกรรมวิธีการเสียงข้างน้อยนะครับ

ท่านประธานกรรมาธิการมีอะไร เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ส.ส. อำนวยเจริญ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ เมื่อสภาได้ลงคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยการแก้ไขของกรรมาธิการเสียงข้างน้อย กรรมาธิการมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงข้อความ ทั้งนี้เพราะหากมีบทบัญญัติตามที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้แปรญัตตินั้น ข้อความต่อไปและวิธีปฏิบัติ การจัดระเบียบต่าง ๆ ก็จะต้องขึ้นอยู่กับพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงจะต้องขอแก้ไขมาตราต่อไปดังต่อไปนี้ครับ มาตรา ๑๖ ทวิ คงไว้ตามการแก้ไขของกรรมาธิการเสียงข้างมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านประธานกรรมาธิการครับ ผมว่าให้ถึงมาตราแต่ละมาตรา ท่านคอยขอแก้ไขใหม่ครับ เพื่อจะได้ไม่สับสนนะครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ท่านสุรพรมีอะไรครับ เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมเห็นด้วยกับท่านประธานในประเด็นที่ ๑ ก็คือยังไม่ถึงมาตราที่เรากำลังพิจารณา ประเด็นที่ ๒ ก็คือผมดูกรรมาธิการมี ๔๑ ท่าน และนั่งประชุมอยู่ ๗ ท่าน ปกติการจะแก้ไขโดยคำที่เป็นเรื่องของกรรมาธิการนั้นต้องใช้เสียง ๑ ใน ๓ ท่านประธานแก้ไขเองนี่ผมเข้าใจว่าขัดข้องบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ท่านสุรพร ผมคิดว่าท่านสมาชิกหลายท่านที่อยู่ข้างล่าง ไม่ได้ขึ้นมา เพราะฉะนั้นผมคิดว่ามติแต่ละครั้งนี่อย่างไรรู้ก็ต้องถามมติจากที่ประชุมอยู่แล้วว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไร ผมขอดำเนินการต่อเนะครับ ท่านสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมกราบจริง ๆ ครับ ท่านประธาน ผมไม่ได้มีเจตนาที่จะคือตั้งหรืออะไร แต่ผมเห็นว่าเราปฏิบัติกันมา

ทุกฉบับว่า ถ้าหากว่ากรรมการจะแก้ไขในส่วนที่เป็นมติเดิมจะเสียงไม่ถึง
องค์ประชุมนั้นแก้ไขไม่ได้ ถ้าหากว่ามีกรรมการที่อยู่ข้างล่างกรุณาขึ้นไปเพื่อ
หาหรือกันให้เป็นความเห็นตรงกันก่อน แล้วค่อยขอแก้ไขต่อสภา ถ้าหากว่า
ไม่หาหรือกันและ เป็นความเห็นที่ตรงกันแล้วใช้คนเพียง ๗ คนนั้นไปแก้ไข
ความรับผิดชอบก็ไม่เป็นองค์คณะ กรรมการที่ตั้งขึ้นมา ก็จะตกอยู่เพียงคน ๗ คน
ข้อบังคับสภาที่ไม่มีประโยชน์ในการที่จะใช้ต่อไป ผมตั้งขึ้นมาเพื่อกราบเรียนต่อ
ท่านประธานว่า นี่เป็นข้อบังคับของพวกเรา ถ้าพวกเราไม่เคารพข้อบังคับ
ผมก็เกรงว่าจะมีปัญหา คนอื่นก็คงจะมองไปอีกแบบหนึ่ง และปัญหาก็จะถูกมอง
ไปอีกหลาย ๆ ทางด้วยเหมือนกัน ที่ผมตั้งไว้นี้เพื่อประโยชน์ของสภา ไม่ใช่
ของผมหรือของใคร รวมทั้งรักษาท่านประธานคณะกรรมการที่ท่านไม่สามารถ
ที่จะเดินลงมาเชิญกรรมการขึ้นไปนั่งร่วมได้ แต่ท่านมีความจำเป็นที่ต้องแก้ไข
เนื่องจากว่ากลอนพาไป ถ้าไม่แก้ก็พิจารณาต่อไม่ได้ แต่ถ้าแก้ก็ขัดข้อบังคับ
ผมทำหน้าที่ช่วยเหลือท่านประธานคณะกรรมการในการที่จะเชิญชวนให้กรรมการ
ทั้งหลายนั้นไปนั่งให้ครบ ๑ ใน ๓ ของ ๔๑ ท่าน เพื่อจะพิจารณาการแก้ไข
ถ้อยคำร่วมกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เป็นข้อเสนอที่ดีนะครับ แต่บางครั้งท่านกรรมการนั่งอยู่ข้างล่าง
ถ้าไม่มีอะไรขัดแย้งมากก็ไม่มีปัญหา แต่กรณีนี้มีเรื่องสับสนผมขออนุญาตที่จะเอ่ยชื่อ
ท่านกรรมการนะครับ ท่านใดที่อยู่ข้างล่างหรืออยู่ในห้องประชุมของกรรมการ
งบประมาณ หรืออยู่กรรมการอื่นก็ขอความกรุณาเข้ามาทำหน้าที่ด้วยนะครับ

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. .... ๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
 ประธานคณะกรรมการ ๒. ศาสตราจารย์ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี
 รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง ๓. นายลามศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ
 รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง ๔. นายผุสดี ตามไท รองประธาน
 คณะกรรมการ คนที่สาม ๕. นายอดิศร เพียงเกษ โฆษกคณะกรรมการ
 ๖. นายบุญเลิศ คชายุทธเดช โฆษกคณะกรรมการ ๗. นายปาน พึ่งสุจริต
 โฆษกคณะกรรมการ ๘. นางพรรณประภา อินทวิทย์นันท์ โฆษกคณะกรรมการ
 ๙. นายจรัญ ภักดีธนากุล ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ๑๐. นายปรีชา
 สุวรรณทัต ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ๑๑. ศาสตราจารย์วิทิต มั่นตาภรณ์
 ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ๑๒. รองศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
 ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ๑๓. นายสมชาย หอมลออ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
 ๑๔. นายสุทิน นพเกตุ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ๑๕. รองศาสตราจารย์นิศา
 ชูโต ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ๑๖. นางสาวกัญญา ศิลปอาษา
 ๑๗. นายกุลพล พลวัน ๑๘. นายแก้วสรร อดิโพธิ ๑๙. นางสาวชรินทร์
 พุทธิพาน ๒๐. นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ ๒๑. นายพนินธิ สุริยะ
 ๒๒. นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ ๒๓. นายพีระพันธุ์ พาลุสุข ๒๔. นายไพโรจน์
 พลเพชร ๒๕. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า ๒๖. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท
 ๒๗. นายเรืองรวิ เกตุผล ๒๘. นายวสิน ธีรเวชญาณ ๒๙. นายวัชรินทร์
 ศรีถาวร ๓๐. นายภูมินทร์ สีธีระประเสริฐ ๓๑. นายวิทยา แก้วภราดัย
 ๓๒. นายวิรุฬ ฉัตรวณิชกุล ๓๓. นายสุนัย จุลพงศธร ๓๔. นายอารีเพ็ญ
 อุตระสินธุ์ ๓๕. นายอำนวย คลังผา ๓๖. นายอำนาจ ชนะวงศ์
 ๓๗. นายอิสสระ สมชัย ๓๘. นายเอกพร รักความสุข ๓๙. นายอัคร
 จารุจินดา เลขานุการคณะกรรมการ ๔๐. นางสาวศรีประภา เพชรมีศรี
 ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง ๔๑. นายนิพนธ์ ชะกิมิ
 ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง ขอเชิญท่านกรรมการ
 ที่ผมได้เอ่ยรายชื่อแล้ว ขึ้นมาบนที่นั่งประชุมของคณะกรรมการด้วยครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ซึ่งผมคิดว่ากรรมการหลายท่านคงจะอยู่ในห้องประชุมงบประมาณหรือกรรมการอื่น คงไม่ได้เข้ามาในที่ประชุมแห่งนี้ ก็แล้วแต่ที่ประชุมจะครับว่า ตามที่เราเคยปฏิบัติมาส่วนหนึ่งก็มานั่งข้างบน ส่วนหนึ่งอยู่ข้างล่าง บางส่วนก็อยู่ข้างนอก ถ้าจะเอาองค์ประชุมของกรรมการปรึกษาหารือก็แล้วแต่ที่ประชุม ท่านสุรพรพอใจหรือยังครับ เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานลองนับดูแล้วก็ตัดสินใจเลยครับ เพราะว่าท่านประธานมีอำนาจชี้ขาดในที่ประชุม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อครับ เมื่อถึงมาตรา ๑๖ ต่อไปเป็นมาตรา ๑๖ ทวิ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๖ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ครับ มาตรา ๑๖ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มีท่านใดที่จะแสดงความเห็นอภิปรายหรือไม่ เชิญครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๖ ตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านเลขาฯ เดี่ยวครับ เห็นท่านประธานว่าจะหารือในการแก้ไขถ้อยคำ เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากมีการแก้ไขค่อนข้างมาก เพราะจะต้องให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๕ ที่สภาได้ลงมติไปแล้ว และสอดคล้องกับมาตรา ๑๖ ที่สภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยตามกรรมการเสียงข้างน้อย ส่วนมาตรา ๑๖ ทวิ นั้น สภาไม่ได้แก้ไขแต่ประการใด เห็นชอบด้วยตามกรรมการเสียงข้างมาก และขณะเดียวกันจะมีมาตรา ๑๖ ตริ มาตรา ๑๖ จัตวา มาตรา ๑๖ เบญจ มาตรา ๑๖ ฉ มาตรา ๑๖ สัตต มาตรา ๑๖ อัฏฐ มาตรา ๑๖ นว มาตรา ๑๖ ทศ ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องปรับปรุงข้อความโดยการตัดออกทั้งหมด แต่เพื่อความรอบคอบ กระผมขออนุญาตท่านประธานสัก ๕ นาที ที่จะประชุมคณะกรรมการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ได้ไหมครับ ขออนุญาตหารือที่ประชุมว่า เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขและมีปัญหามาก อยากจะให้กรรมการถอนไปก่อนระยะหนึ่งแล้วก็นำกลับมา เราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับอื่นก่อน ท่านจะขออย่างไรครับ คืออย่างนี้ครับท่านสุทัศน์ ไม่ใช่เราถอนออกไปเลย หมายความว่าถอนไปสักระยะ อาจจะสักชั่วโมงหนึ่งหรือ ๓๐ นาที แล้วกลับมาใหม่ โดยขอมติจากที่ประชุม เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมการ จะใช้เวลาประมาณไม่เกิน ๑๕ นาทีครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ฉะนั้นผมขอพัก ๒๐ นาทีครับ

พักการประชุมเวลา ๑๖.๑๗ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญนั่งครับ ขอเชิญคณะกรรมการธิการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการธิการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เมื่อก่อนพักการประชุมเราพิจารณาถึงมาตรา ๑๖ ทวิ ซึ่งคณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ และท่านประธานคณะกรรมการได้เสนอว่าควรจะแก้ไขถ้อยคำให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ ซึ่งได้มีการแก้ไขไปแล้ว ท่านกรรมการมีอะไรจะแก้ไข เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมการครับ หลังจากที่มีการแก้ไขได้ไปปรึกษาหารือกันแล้ว การแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกันหลังจากที่มีการแก้ไขมาตรา ๑๖ ให้สำนักงานเป็นส่วนราชการในสังกัดของรัฐสภาแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ ตั้งแต่มาตรา ๑๖ ตริ จนกระทั่งถึงมาตรา ๑๖ เทรส นั้นจำเป็นต้องตัดออกครับ อย่างไรก็ตามเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่มีการอภิปรายกันในสภาว่า ให้องค์การนี้อยู่ภายใต้ส่วนราชการของสภา แต่ว่าก็ยังมีแนวทางที่จะดำเนินการเองได้ ในมาตรา ๑๖ ทวิ ซึ่งผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนฯ ไปนั้น คณะกรรมการใคร่ขอเดิมข้อความวรรคสองว่า ในการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มาตราไหนครับ ท่านกรรมการครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมการ) : ขอประทานโทษครับ ในมาตรา ๑๖ ทวิ ขอเดิมวรรคสองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านกรุณาอ่าน ท่านแก้แล้วเป็นอย่างไร ถ้อยคำให้เดิมครับ เพื่อจะได้บันทึกไว้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ในมาตรา ๑๖ ทวิ
วรรคแรก ก็จะเป็นไปตามร่างฯ ที่เสนอว่า

มาตรา ๑๖ ทวิ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่
รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ

(๒) รับคำร้องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ
และดำเนินการสืบสวนหรือตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องที่มีการยื่นคำร้องตามที่คณะกรรมการ
มอบหมาย

(๓) ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

(๔) ประสานงานกับหน่วยราชการ องค์กรเอกชน หรือองค์กรอื่น

ในด้านสิทธิมนุษยชนในการดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

และตรงนี้จะขอเพิ่มวรรคสองเข้าไป ข้อความว่า

ในการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาเป็นอำนาจหน้าที่
ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการขอเพิ่มข้อความตามที่ได้เรียนที่ประชุมแล้วนะครับ ที่ประชุมขัดข้องไหมครับ ร้อยโท กุเทพ เชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับต้องเรียนถามตรงนี้ครับ คำว่า อำนาจหน้าที่ของ ก.ร. ใช้ไหมครับที่ท่านพูด เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือของกรมการผมฟังไม่ถนัด นั้นหมายถึงว่ามาตราต่อ ๆ ไปยังจะมีอยู่หรือไม่ หรือว่าเพิ่มเข้ามาตรงนั้นแล้วก็สิ้นสุด จึงอยากจะทราบ ๒ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ ที่บอกว่าให้อำนาจของ ก.ร. เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ตรงนี้ท่านประสงค์จะให้เราเข้าใจว่าอย่างไร จะเอาอำนาจอะไรเข้ามาใส่ตรงนี้ ต้องอธิบายนิดหนึ่งครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจง

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาในประเด็นแรก หลังจากที่ขอเติมวรรคสองเข้าไปในมาตรา ๑๖ ทวิ แล้ว มาตราหลังจากนั้นตั้งแต่มาตรา ๑๖ ตริ เรื่อยมาจนกระทั่งถึงมาตรา ๑๖ เตรส ของหมวดนี้นั้นจะต้องออกหมดครับ นั้นในประเด็นที่ ๑

ในประเด็นที่ ๒ เรื่องการเพิ่มเติมให้อำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนใช้อำนาจแทนคณะกรรมการ ก.ร. นั้น หมายความว่า บรรดาคุณสมบัติของข้าราชการก็ดี อัตราเงินเดือนก็ดีนั้นจะเป็นไปตามกฎหมายข้าราชการสภาพกติ เพียงแต่ว่าในการบรรจุ แต่งตั้ง ในการพิจารณาการบริหารงานบุคคล บริหารงานภายในของสำนักงานนี้ สิ่งใดที่เป็นอำนาจ ก.ร. เช่น การคัดเลือกบุคคลตามคุณสมบัติที่กฎหมายกำหนดนั้น แทนที่ ก.ร. จะเป็นคนดำเนินการก็ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้เป็นคนใช้อำนาจหน้าที่แทน ก.ร. ตรงนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกุเทพ เชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ประเด็นที่จะต้องกราบเรียนด้วยความกังวลมากก็คือว่า

ความเป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นองค์กรที่ท่านร่างมาในชั้นต้น จะให้เป็นองค์กรอิสระ ซึ่งในขณะนี้เมื่อเป็นองค์กรที่อยู่ในสังกัดของรัฐสภา สถานภาพ ก็คงจะเข้ามาอยู่ในส่วนของเทียบเท่ากับสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ผมเข้าใจว่าใช้ ก.ร. เข้ามาตรงนี้ก็ เข้าใจว่ากรอบในการบริหารงานบุคคลก็ตาม อัตราเงินเดือนอะไรก็ตาม อยู่ตรงนั้น ถ้ากรอบเป็นอย่างนั้นก็ไม่ว่ากัน แต่ต้องขอลาย้อนกลับไปหลังจาก มาตรา ๑๖ ทวิ เพราะว่ามันมีการไปพูดถึงกรรมการ กรรมการคุณสมบัติตาม มาตรา ๖ ทวิ ที่ร่างกันไว้แต่เดิมนั้นเป็นคุณสมบัติที่เขียนไว้เลืกละเลยมากครับ ใครก็เป็นไม่ได้ครับ เป็นข้าราชการประจำก็ไม่ได้ เป็นบุคคลในรัฐวิสาหกิจก็ไม่ได้ ผมอยากจะถามว่าถ้าเขียนอย่างนี้แล้วใครจะมาเป็นกรรมการ และถ้าเป็น กรรมการอย่างนั้น กรรมการกับประธานรัฐสภาจะอยู่กันอย่างไร ลักษณะตรงนี้ ต้องคิดให้ตึ้นะครับ เพราะว่าส่วนหัวของสำนักงานนี้ปรากฏว่ามีกรรมการอยู่ แต่ว่าส่วนหัวของ ก.ร. เป็นประธานรัฐสภา เพราะฉะนั้นการจะทำอย่างไร ให้มันเกิดผลในการบริหารจัดการ ท่านต้องคิดให้รอบคอบนิดหนึ่ง เพราะคำว่า กรรมการ ที่เขียนไว้ในมาตราก่อนหน้านี้ ผมยังจะต้องถามกรรมการ เลย์ว่าเมื่อหลักการในมาตรา ๑๕ ตกไป แล้วมาปรับเปลี่ยนอย่างนี้ ความเป็น กรรมการตรงนั้นเมื่อเป็นไม่เต็มเวลา เมื่อเต็มเวลาต้องกำหนดคุณสมบัติเข้ม ขนาดนั้นอยู่หรือ ถ้าอย่างนั้นจะหาใครมาเป็นกรรมการให้ท่าน ท่านต้องคิดให้ นิดหนึ่งนะครับว่า กรอบเดิมนั้นท่านเขียนว่าอยากให้กรรมการมีเงินเดือน มีคำตอบแทนอย่างสมเกียรติสมภาคภูมิ แล้วจึงได้เขียนคุณสมบัติเข้มขึ้นจนกระทั่งว่า เป็นข้าราชการก็ไม่ได้เป็นอะไรก็ไม่ได้หมด แต่วันนี้เมื่อเป็นไม่ต่างกับร่างกฎหมาย ของกฤษฎีกาขึ้นมาอย่างนี้ ซึ่งตามปกติท่านต้องใช้ข้าราชการประจำต้องใช้คนที่อยู่ ไม่อย่างนั้นท่านจะไปทำอะไรกัน กรรมการมารับแต่เบี้ยประชุม ค่าเดินทาง ท่านจะทำอะไรกัน ผมงงมาก เพราะฉะนั้นเมื่อท่านแก้อย่างนี้มันก็กลับไปกลับมา มันก็ไม่สอดคล้องกันนะครับ ผมไม่ติดใจครับว่าถ้าท่านจะเอาเข้าอยู่กับสภาแล้วให้ ก.ร. มาทำหน้าที่อะไรตรงนี้ไม่ติดใจ แต่ว่าองค์การนิดหนึ่งว่าในส่วนบนนั้น จะทำอะไร เพราะ ก.ร. ที่ทำอยู่ปัจจุบันเขาขึ้นอยู่กับส่วนบนคือ ท่านประธานรัฐสภา ตรงนี้ละครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าคิดกันเพียง ๒ - ๓ นาที จะเป็นปัญหาในอนาคตนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ๒๐ นาทีนะครับ ไม่ใช่ ๒ - ๓ นาที ท่านสรชาติเชิญครับ
 ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
 ได้เห็นนะครับ และเวลา ๒๐ นาทีที่มีคุณค่าตรงนี้ จริง ๆ แล้วอยากจะเห็น
 กรรมการตรงนี้ครับว่า นำเสนอมามาตั้งแต่มาตรา ๑๖ ที่แก้ไขทั้งหมดมาเป็น
 เอกสารให้กรรมการ ใช้เวลาไม่นานหรอกครับ ท่านจะลุกขึ้นมาที่ละมาตรา
 แล้วมาแก้ไขตรงไหนบ้าง บางครั้งความสอดคล้องที่เพื่อนสมาชิกจะมาดูด้วยกันว่า
 การออกกฎหมายผ่านไปแล้ว แล้วจะมาแก้ไขใหม่ใช้เวลามากครับ แต่เวลาซึ่ง
 ท่านเองมีเวลาดัง ๒๐ กว่านาทีไปปรับแก้ไขแล้ว เอาเอกสารในการแก้ไขมาให้
 เพื่อนกรรมการ สมาชิกดูสิครับ ตั้ง ๓๐๐ กว่าคน จะไปดูที่ละมาตรา
 ผมอาจจะดูล่วงหน้าไปถึงมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙
 มาตรา ๒๐ ของท่านไป ไม่ได้หรอกที่จะมาดูเฉพาะรายมาตราแล้วท่านอ่าน
 ที่ละมาตราให้ผมฟัง ไม่ใช่ ผมขออนุญาตกราบเรียนก่อนว่า ในระยะเริ่มต้นนั้น
 รัฐบาลต้องการให้คณะกรรมการชุดนี้สังกัดฝ่ายบริหาร กรรมการต้องการให้เป็น
 อิสระไม่สังกัดใครเลย รัฐสภาแห่งนี้ต้องการให้สังกัดรัฐสภา มันเปลี่ยนไปแล้วครับ
 หลังจากมันเปลี่ยนไปขนาดนี้แล้ว กฎหมายอีกหลายมาตรา อ่านาจนหน้าที่อีกหลายส่วน
 ต้องเปลี่ยนแปลงไป แล้วท่านต้องไปแก้ไขอีกหลาย ๆ ส่วนที่เกิดขึ้น ผมไม่เชื่อว่า
 ท่านจะแก้ไขเฉพาะมาตรา ๑๖ ทวี อย่างเดียวครับ ต้องแก้ไขอีกหลายมาตรา
 จนถึงมาตราสุดท้าย เป็นคนรักษาการโดยประธานรัฐสภา ทั้งหมดนี้น่าจะมีเอกสาร
 มาดูล่วงหน้ากันก่อน เพื่อนสมาชิกอยู่ในนี้ ๓๐๐ กว่าท่าน กรรมการอาจจะ
 ๕๐ กว่าท่าน เพราะมีหลายส่วนเข้ามาช่วย ท่านไปคิดไปเขียนมาแล้วท่านจะ
 แก้ไขอย่างไร ในเมื่อหลักการมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ ถูกแก้ไขไปแล้วในหลักการ
 ตรงนั้น เปลี่ยนแปลงแนวสาระสำคัญไปแล้ว สิ่งที่จะตามทั้งหมดนี้เพื่อนสมาชิกทั้งหมด
 อยากจะทราบว่าเวลา ๒๐ นาทีซึ่งประธานประณิประนอมกับท่านแล้วนะครับ
 จริง ๆ แล้วควรจะถอนออกไปแล้วไปแก้ไขมาทั้งร่างฯ ให้เห็นพิจารณากันก่อน
 แต่ไม่เป็นไรครับ ก็อยากจะให้กฎหมายเร็ว ก็อุตส่าห์ให้ตั้ง ๒๐ นาทีแล้ว
 กรรมการที่ไปทำหน้าที่ ๒๐ นาทีแล้วนั้นทำมาทั้งหมดแก้ไขมาตราอะไรบ้าง
 ขออนุญาตท่านประธานตรงนี้ครับว่า น่าจะให้เป็นเอกสารมาแจกทั้งหมดกับสมาชิก

ไม่ใช่มาชี้แจงที่ละมาตรา แล้วเราจะพิจารณาได้อย่างไรว่ามันสอดคล้องกันหรือไม่ เพื่อความรอบคอบของสภาแห่งนี้ในการพิจารณาการออกกฎหมาย ผมเชื่อได้ว่าต่อไปนั้นหลังจากผ่านมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ แล้ว ต่อไปไม่มีหลักการอะไรที่จะมาขัดกันอีกแล้ว ก็จะเป็นไปตามกระบวนการทั้งหมดในการพิจารณาคุณแล้วอาจจะจบในวันนี้ด้วยซ้ำไป ใช้เวลาอีกสักนิดหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่หรือกรรมการทั้งหมดที่แก้ไขในทั้งหมดทั้งร่างฯ นี้ แล้วไปดำเนินการและขอเอกสารที่แก้ทั้งหมดมาให้สมาชิกได้ดูทั้ง ๓๐๐ กว่าคน ซึ่งจะเป็นการผ่านที่รวดเร็วที่สุด เพื่อให้การพิจารณาอย่างเป็นเหตุเป็นผลต่อการซึ่งจะบัญญัติกฎหมายหรือออกกฎหมายซึ่งไม่เคยมี แต่เราออกกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งผมกราบเรียนแล้วว่า ถ้ารัฐบาลมีแผนพัฒนาทางการเมืองตามมาตรา ๗๗ สิ่งที่กรรมการไปทำก็จะมีกรอบในการทำ แต่สิ่งที่รัฐบาลไม่มีรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๗ ออกมา ผมเชื่อได้ว่าหลายกฎหมายซึ่งออกตามรัฐธรรมนูญก็จะมีลักษณะสับสนวุ่นวายเหมือนกับกฎหมายฉบับเดียวกันกับของเรา เนื่องจากรัฐบาลได้ปล่อยปละละเลยรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๗ ที่จะต้องมีแผนพัฒนาทางการเมืองออกมาว่า แต่ละด้านนั้นต้องการให้มีกรอบหรือทิศทางอย่างไรเกิดขึ้น เป็นเรื่องที่ต้องว่ากันไปยาว นั่นเป็นสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานตรงนี้ครับว่าขอเวลาสักนิดหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ได้มาแจกเอกสารที่จะแก้ไขทั้งหมดทั้งร่างฯ เพื่อความรวดเร็วของการพิจารณา ถ้าจะมาฟังที่ละมาตรานั้น ผมเกรงว่าจะเสียเวลามากกว่าการได้ดูร่างฯ ทั้งหมดแล้วพิจารณา จะได้เป็นสิ่งที่ต่อเนื่องกันไปครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม
ตามที่ได้มีท่านสมาชิกทุกท้วงในเรื่องของความรอบคอบก็เป็นสิ่งที่ถูกต้อง
ก็คงจะคำนึงถึงบรรยากาศที่ท่านประธานได้สั่งพักการประชุม ๒๐ นาที
ทางคณะกรรมการท่านอุตสาหกรรมท่านอุตสาหกรรม โดยที่มีความเห็นที่ค่อนข้างจะง่าย
ต่อการพิจารณา เหมือนกับที่ท่านประธานและคณะกรรมการนำเสนอว่า
ตั้งแต่มาตรา ๑๖ ตี ไปถึงมาตรา ๑๖ เทรส นั้น ทางคณะกรรมการ
ขอตัดออกทั้งหมด คือไม่ต้องไปพิจารณาอีกแล้ว เพราะว่าทางคณะกรรมการ
ตัดออกเสียทั้งหมดแล้วตั้งแต่มาตรา ๑๖ ตี จนกระทั่งถึงมาตรา ๑๖ เทรส
ส่วนในกรณีที่จะมาเพิ่มเติมในวรรคสองของมาตรา ๑๖ ทวิ ผมคิดว่าย่าง
ต่อความเข้าใจ เพราะในกรณีที่เป็นการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน
ขอให้ทาง ก.ร. ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ก็กล่าว
สั้น ๆ ง่าย ๆ กันอย่างนี้ ผมคิดว่าในกรณีที่มีการแก้ไขมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖
และมีการเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๑๖ ทวิ แล้วก็มีการขอตัดมาตรา ๑๖ ตี
ถึงมาตรา ๑๖ เทรส ออกนั้นก็ง่ายกับการพิจารณา ผมกราบเรียนท่านประธาน
เพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งนะครับว่า ตั้งแต่มาตรา ๑๗ เป็นต้นไป ผมคิดว่าง่าย
ต่อการพิจารณา ผมเข้าใจว่าความรู้สึกของท่านประธาน ท่านสมาชิก
และรวมทั้งท่านกรรมการก็มีความคิดเห็นตรงกัน อยากจะให้กฎหมายฉบับนี้
คลอดออกไป แต่ถึงอย่างไรก็ตามเพื่อความรอบคอบดังที่ท่านสรรชาติ หรือ
ท่านสมาชิกขอ การจัดพิมพ์หรือสำเนาเอกสารเพียงน้อยนิด เติมวรรคสอง
เข้าไป ก็คงไม่น่าจะแจกจ่ายได้ยากนัก อยากจะให้มีความรอบคอบได้บ้าง
แต่สำหรับการที่จะถอนออกไปถึงขนาดนั้นก็คงอาจจะไม่จำเป็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตอย่างนี้นะครับ ความจริงในวรรคสอง
ที่กรรมการขอเพิ่มไม่ได้มีข้อความอะไรยาวนัก ผมขอความกรุณาให้
กรรมการขอแก้ไขเพิ่มเติมช่วยอ่านอีกสักครั้งหนึ่งช้า ๆ สมาชิกจะได้
จดทัน ขอความกรุณาอย่างนั้น เชิญอ่านช้า ๆ สักครั้งหนึ่งครับท่านกรรมการ
ท่านสมาชิกช่วยจดหน่อยนะครับ

นายอชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมาธิการจะขอเติมเป็นวรรคสองของมาตรา ๑๖ ทวิ ข้อความมีว่า ในการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านกฤเทพ เชิญครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจำจ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผม กฤเทพ ไสกระจำจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ปัญหาการรับรู้ของเราขณะนี้ก็คือ เราไม่รู้กรอบอำนาจของคณะกรรมการฝ่ายรัฐสภาแน่ครั้นว่ามีขนาดไหน เพราะฉะนั้นในวันนี้ก็ต้องอนุมานเอาว่า ท่านก็คงไปคิดว่ามีครอบคลุมตั้งแต่มาตรา ๑๖ ตริ เป็นต้นไป ถึงมาตรา ๑๖ เตรส หรือเปล่าผมก็ไม่แน่ใจ ที่ท่านอนุมานเอาว่าให้เป็นอย่างนั้น ผมไม่แน่ใจ นั่นหมายถึงว่าจะมีการพูดถึงการกำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๑๖ ตริ การอะไรต่าง ๆ เป็นต้นหรือเปล่า ผมพยายามหิวข้อมูลตรงนี้ยังไม่พบนะครับ เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้ทางกรรมาธิการได้ชี้แจงนิดหนึ่งว่ากรอบอำนาจของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตรงนั้นมีขนาดไหน อย่างไร และจะทำให้องค์กรที่ท่านกำลังจัดตั้งขึ้นมีโฉมหน้าอย่างไร และคำถามที่ผมถามฝากไปด้วยก็คือว่า เรื่องกรรมการที่อยู่ข้างบนตรงนั้น นอกจากคุณสมบัติที่คิดว่าน่าจะเป็นปัญหาแล้วกับเรื่องว่าจะอยู่อย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับท่านประธานรัฐสภา เพราะว่ามีมาอยู่ในโครงเดียวกันแล้ว ก็อยากจะทราบให้ชัดเจนขึ้น ส่วนการพิจารณากฎหมายนี้จะง่ายจะยากอย่างไรนั้น เมื่อช้ดในกรอบความคิดแล้วก็คงไปได้ คงไม่มีปัญหาอะไร ขอบขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการครับ

นายอชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อชพร จารุจินดา กรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนถึงประเด็นเรื่องการให้อำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ มาทำหน้าที่แทน ก.ร. คือพอเรากำหนดให้สำนักงานนี้เป็นส่วนราชการสังกัดรัฐสภาแล้ว

๒๓

สผ ๑๖/๒๕๔๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

นักษัตร ๓๐/๒

จะมีกฎหมายอีก ๒ ฉบับเข้ามาจับ ก็คือกฎหมายจัดระเบียบปฏิบัติราชการ
รัฐสภา กับกฎหมายระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา กฎหมาย ๒ ฉบับ---

- ๓๑/๑

ฉบับแรก เรื่องการจัดระเบียบนั้นจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารองค์กรเกี่ยวกับการ
การมอบอำนาจ เกี่ยวกับการดำเนินการของบุคคลที่ใช้อำนาจในฝ่ายรัฐสภา
กฎหมายระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาซึ่งเป็นอีกฉบับหนึ่งก็จะเป็นเรื่องกฎหมาย
เกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติ กำหนดการปฏิบัติหน้าที่กำหนดการวินัย การอุทธรณ์ต่าง ๆ
กำหนดรายละเอียดตรงนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างจะกำหนดอยู่ในกฎหมายโดยตรง
รวมทั้งเงินเดือนด้วย ส่วน ก.ร. ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้ง ๒ ฉบับ ก็คือ
จะเข้ามาในลักษณะการบริหารงานบุคคลเป็นส่วนใหญ่ นั่นก็คือการกำหนด
คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งที่จะเข้ามาทำงานแต่ละฝ่าย แต่ละหน้าที่การตรวจสอบ
การสอบคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง รวมทั้งการดำเนินการทางวินัย
แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นที่ ก.ร. ทำแล้วที่จะให้ไปเป็นของคณะกรรมการชุดนี้นั้นก็จะ
ดำเนินการตามกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนั้นเป็นกรอบอยู่ สิ่งที่เติมเข้าไป สิ่งที่ทำให้
คณะกรรมการชุดนี้แทน ก.ร. นั้น ก็เป็นไปตามที่มีการอภิปรายกันในสภาก่อนที่จะ
มีการทักว่า สิ่งที่ต้องการของสำนักงานนี้ก็คือยังอยู่ในกรอบของภาคราชการ
เพียงแต่ว่าที่มีความกังวลว่าในเรื่องของกรรมการสิทธิมนุษยชนนั้น ก.ร. ที่เป็นอยู่
ในปัจจุบันซึ่งจะดูแลในภาพของอีกด้านหนึ่งนั้นก็อยากจะให้ในการที่จะดูแล
เรื่องบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนตามกฎหมายนี้นั้น ให้คณะกรรมการนี้
เป็นผู้ดูแลแทน แต่มีใช้ว่าคณะกรรมการชุดนี้จะสามารถใช้อำนาจตามที่ถูกต้อง
ออกจากร่างฯ ตั้งแต่ มาตรา ๑๖ ตรี ที่ตัดออกไปนั้นทั้งหมด อันนั้นจะไม่ใช้
แต่จะใช้อำนาจตามกฎหมาย ๒ ฉบับที่กระผมกราบเรียนมาลักษณะจะเป็นเช่นนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เราพิจารณาอยู่ในวาระที่ ๒ พิจารณา
เสียงตามมาตรานะครับ กรรมการได้ขอเพิ่มมาตรา ๑๖ ทีวี ขึ้นในวรรคสอง
ท่านสมาชิกท่านใดจะอภิปรายเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่เพิ่มขึ้น
ก็ขอเชิญอภิปรายนะครับ ถ้าไม่ติดใจอภิปรายก็ถือว่าปิดอภิปรายนะครับ ผมจะ
ขอมติที่ประชุมว่าจะเห็นด้วยกับกรรมการเพิ่มขึ้นหรือไม่ มีท่านใดใหม่ครับ
ที่ไม่เห็นด้วยกับกรรมการที่เพิ่มขึ้นในวรรคสอง

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถ้าไม่มีเป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการเพิ่ม
ในวาระสองนะครับ เลขากิจการฯ เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๖ ตรี
คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตกราบเรียนที่ประชุมว่า มาตรา ๑๖ ตรี
และถัดไปอีกหลายมาตราเราได้ตัดออกทั้งหมดจากการที่ประชุมปรึกษากัน
เมื่อสักครู่นี้ เพราะฉะนั้นจึงจะไม่มีความเป็นในกรณีที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานคณะกรรมการผมขอความกรุณาครับ ท่านกรุณา
แจ้งที่ประชุมว่า มาตรา ๑๖ ตรี ตัดออกทั้งหมด มาตรา ๑๖ จัตวา ตัดออกทั้งหมด
จะได้เข้าใจตรงกัน

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ผมจะ
ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพื่อพิจารณาดังนี้ครับ มาตรา ๑๖ ตรี
ตัดออกทั้งหมด มาตรา ๑๖ จัตวา ตัดออกทั้งหมด มาตรา ๑๖ เบญจ
ตัดออกทั้งหมด มาตรา ๑๖ ฉ ตัดออกทั้งหมด มาตรา ๑๖ สัตต ตัดออกทั้งหมด
มาตรา ๑๖ ฎ ตัดออกทั้งหมด มาตรา ๑๖ นว ตัดออกทั้งหมด มาตรา ๑๖ ทศ
ตัดออกทั้งหมด มาตรา ๑๖ เอกาทศ ตัดออกทั้งหมด มาตรา ๑๖ ทวาทศ
ตัดออกทั้งหมด มาตรา ๑๖ เทรส ตัดออกทั้งหมด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขากิจการฯ ต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๒ การตรวจสอบ
การละเมิดสิทธิมนุษยชน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกฤเทศวรับ

ร้อยโท กฤเทศว ไสภะจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม กฤเทศว ไสภะจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ กระผมขอตั้งข้อสังเกตร่างฯ ที่
คณะกรรมการได้เขียนมายังเขียนให้อยู่ในกรอบราชการ ก็ถูกแล้วที่เรา
ยังให้อยู่ในหน่วยราชการ แต่มีความน่าเป็นห่วงอย่างนี้ครับ อย่างที่ท่าน
ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาในวรรคสองเป็นการพูดถึงสิ่งที่อยู่ในการพิจารณาของศาลบ้าง
หรือคำพิพากษาเด็ดขาดไปแล้วบ้าง ผมแทบจะมองไม่เห็นประโยชน์ในการ
ที่จะให้กรรมาธิการหรือคณะกรรมการนี้ไปทำงานเลย เพราะสังคมเราปัจจุบันนี้
เวลามีเรื่องกัน มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนกัน โดยมากก็จะมีกระบวนการปกติ
ของรัฐจัดการอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาลก็จะถูกฟ้องร้องอะไรกันอยู่
แต่ถ้ามีกรณีที่เราเป็นผู้แทนราษฎรได้รับทราบว่ามีประชาชนจำนวนมาก
ที่ถูกกระบวนการของรัฐนั้นเองให้ความไม่เป็นธรรมกับเขา แล้วก็น่าจะมี
องค์กรอย่างนี้ที่รัฐธรรมนูญออกสำหรับร่างมาได้ไปทำหน้าที่ในฐานะองค์กรที่ ๓ ที่ ๔
เพื่อที่จะไปให้ความเป็นธรรมเกิดขึ้น แต่ก็ไม่เห็น ถ้าเห็นร่างฯ ที่ท่านเขียนไว้
อย่างนี้ เพราะว่าปิดทางไว้หมดเลย แล้วผมก็กราบเรียนท่านประธานว่า
อ่านรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๙ แล้วก็หดหู่ใจจากสภาพที่เกิดขึ้นเปลี่ยนแปลง
กับที่เป็นอยู่ กรรมาธิการไม่มีความมุ่งมั่นที่จะทำให้องค์กรนี้เป็นอิสระและทำงาน
ได้อย่างที่ควรจะเป็นคณะกรรมการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๙ มาจาก
การโปรดเกล้าฯ และอยู่ในวาระได้เพียงวาระเดียว ๖ ปี แต่ท่านมาเขียน
แล้วเปลี่ยนแปลงอย่างนี้ ผมมองไม่เห็นลายเส้นตรงนั้น ผมกราบเรียนว่า
ผมจะหยุดการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เพียงเท่านี้ และก็กราบเรียน
ตั้งข้อสังเกตร่างฯ ถ้าเป็นอย่างนี้ คณะกรรมการชุดนี้ก็คงไม่แตกต่างจาก
หน่วยราชการทั่วไป ซึ่งเรามีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอยู่แล้วในสภาแห่งนี้
ที่จะทำหน้าที่คล้าย ๆ อย่างนี้ ซึ่งเราก็มีเพียงหน่วยราชการแห่งหนึ่งขึ้นมา
ทำหน้าที่คู่กันไป ก็ไม่ได้เกิดประโยชน์กับประชาชนที่ท่านต้องการให้เกิดขึ้น
ผมขอแสดงความเสียใจตรงนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตนะครับ กรุณาอภิปรายในมาตรา ๑๗ นี้ที่กรรมการมีการแก้ไขและเพิ่มขึ้นใหม่ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไรนะครับ ถ้าหากท่านไม่เห็นด้วยจะมีการเพิ่มเติมข้อความอย่างไรก็กรุณาเขียนให้ที่ประชุมทราบด้วย เพื่อกรรมการเห็นกับท่านจะได้พิจารณาไปเสร็จในคราวเดียวกัน เชิญท่านสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ตามมาตรา ๑๗ ที่คณะกรรมการวิสามัญได้ตัดข้อความร่างฯ เดิมออกไป แล้วเติมวรรคสองว่า ในกรณีที่มีการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ตามวรรคหนึ่ง เป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลหรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว คณะกรรมการจะไม่ดำเนินการตรวจสอบและเสนอมาตรการแก้ไขเรื่องดังกล่าวก็ได้ ผมก็มีความสงสัยว่า คำว่า คณะกรรมการจะไม่ดำเนินการตรวจสอบและเสนอมาตรการแก้ไข เรื่องดังกล่าวก็ได้ ถ้าเป็นอย่างนี้ความหมายของที่ท่านเพิ่มเติมมานี้ ก็หมายความว่าเรื่องอยู่ในศาล ท่านจะตรวจสอบก็ได้ หรือศาลมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว ท่านก็สามารถตรวจสอบได้ เพราะบอกว่าจะไม่ดำเนินการตรวจสอบ และเสนอมาตรการแก้ไขก็ได้ จะใช้อย่างนี้หรือเปล่า ถ้าใช้อย่างนี้ผมคิดว่าถ้าเรื่องอยู่ในระหว่างการดำเนินงานของศาล ผมเข้าใจว่าที่ท่านร่างเพิ่มมานี้เป็นการละเมิดอำนาจศาล แล้วก็เป็นการไม่ถูกต้องด้วย เพราะว่ามันนอกจากเป็นการละเมิดศาลแล้ว ปกติเรื่องที่ศาลตัดสินเด็ดขาดแล้ว แม้กระทั่งศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย รัฐธรรมนูญได้บัญญัติว่า คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้ใช้ได้ ในคดีทั้งปวง แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดแล้ว ศาลรัฐธรรมนูญยังบัญญัติไว้อย่างนี้ตามรัฐธรรมนูญ แต่ของท่านไปร่างเพิ่มเติมขึ้นมานี้อ่านจมนอกเหนือเกิน ผมคิดว่าเกินอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ เพราะฉะนั้นขอฟังคำชี้แจงว่าเพราะอะไรถึงได้ตัดร่างฯ เดิมซึ่งผมเห็นว่าถูกต้องแล้ว และสมเหตุผล ทำไมไปตัดออกแล้วเพิ่มเติมมาซึ่งเป็นการละเมิดอำนาจศาลและใช้อำนาจที่ไม่ถูกต้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ คิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผม
ไม่เห็นด้วยในการที่ทางคณะกรรมการไปเพิ่มเติมพรรคสองและตัดข้อความ
ในพรรคแรกบางข้อความออก เพราะถ้าหากท่านประธานและท่านสมาชิกจะอ่าน
ข้อความในร่างฯ เดิมมันจะหมายความว่า ถ้าหากมีการกระทำหรือละเลย
อันเป็นการละเมิดต่อสิทธิมนุษยชน ให้กรรมการมีอำนาจตรวจสอบเสนอมาตรการ
แก้ไขตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องไม่ใช่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการ
ฟ้องร้องในศาลหรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว นั่นคือเจตนารมณ์
ของการร่าง แต่กลับหลักไป ถ้ามาเติมในพรรคสองเขียนไว้แบบนี้ก็แปลความว่า
ในกรณีที่มีการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน
ตามพรรคหนึ่ง เป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้อง เป็นคดีอยู่ในศาลหรือศาลพิพากษาหรือมี
คำสั่งเด็ดขาดแล้วคณะกรรมการจะไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบและเสนอมาตรการ
แก้ไขเรื่องดังกล่าวก็ได้ ท่านประธานครับ การเขียนกฎหมายท่านองนี้แปลว่า
ไม่ทำก็ได้ แต่จะทำก็ได้สมมติว่าไม่ทำคงไม่มีปัญหาอะไร ก็คงจะสอดคล้องตาม
เจตนารมณ์ของตามร่างฯ เดิม ท่านประธานจะต้องคำนึงถึงรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓ ว่า อำนาจอธิปไตยเป็นอำนาจของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์
ใช้อำนาจ ๓ ทาง ทางนิติบัญญัติทางรัฐสภา ทางบริหารทางคณะรัฐมนตรีและทางศาล
ก็คือกระบวนการศาลยุติธรรม โดยนัยของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ บรรดา
อรรถคดีทั้งหลายจะต้องนำขึ้นสู่การพิจารณาของศาลโดยพระปรมาภิไธยของ
พระมหากษัตริย์ ถ้าการเขียนอย่างนี้เป็นกรณละเมิดอำนาจศาลอย่างสิ้นเชิง
ในกระบวนการละเลยหรือการละเมิดอำนาจหรือสิทธินั้น คู่ความสามารถนำขึ้น
เป็นความฟ้องร้องต่อศาลได้ในการที่จะรักษาสีทิมของตนเอง ในขณะที่ดำเนินการ
อยู่ทางศาล ในคณะกรรมการก็จะทำอีกอย่างหนึ่งควบคู่ไปเป็นอำนาจที่ ๔ ผมคิดว่า
ในเรื่องเหล่านี้ผมอยากจะให้ท่านประธานและท่านประธานคณะกรรมการ
และท่านกรรมาธิการได้พิจารณา ถ้าหากขอความกรุณาตัดพรรคสองแล้วกลับไป
ไปใช้กันตามร่างฯ เดิมก็จะมีเนื้อหาและมีสาระบัญญัติเป็นสภาพบังคับที่ใช้ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเปรมศักดิ์ครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม นายแพทย์เปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๗ กรณีที่ได้
 บัญญัติไว้เพิ่มเติมนี้ครับ ผมได้พยายามที่จะตรวจสอบข้อความว่าจะสามารถให้
 การคุ้มครองประชาชนที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนได้หรือไม่ ผมเองกลับมีความเห็น
 แตกต่างจากท่านสมาชิกที่อภิปรายไปเมื่อสักครู่ ผมคิดว่าเป็นเรื่องของการคุ้มครอง
 ประชาชน เพราะกระบวนการด้านยุติธรรมของประเทศไทยเราความจริงแล้ว
 เริ่มต้นมาในชั้นพนักงานสอบสวน ในชั้นอัยการจนถึงชั้นศาลใช้เวลามากและ
 เรื่องราวต่าง ๆ ที่ประชาชนถูกละเมิดหลายเรื่องได้ตั้งขึ้นมาจากกระบวนการ
 สอบสวนที่ไม่สมบูรณ์หรือมีข้อบกพร่อง ท่านประธานครับ เมื่อเร็ว ๆ นี้ท่านประธาน
 คงทราบเรื่องวิสามัญฆาตกรรมซึ่งมีปัญหา ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสรุปสำนวน
 ไปแล้ว ญาติเห็นว่าไม่เงื่อนงำและนำเรื่องนี้ร้องผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 จนกระทั่งได้มีการสอบสวนใหม่และในที่สุดได้มีการสั่งจับรองผู้กำกับและสารวัตร
 เรื่องนี้ยังไม่นานครับปีนี้เอง เรื่องท่านองนี้ที่ประชาชนและญาติไม่ได้ร้องมีอีกมาก
 และตำรวจสรุปสำนวนไปถึงอัยการ อัยการพิจารณาตามลายลักษณ์อักษรเสนอ
 ไปศาล และในที่สุดประชาชนผู้เคราะห์ร้ายก็มีปัญหาในที่สุดได้-----

กระบวนการอย่างนี้ผมเองไม่ได้ตำหนิว่าเป็นความบกพร่องในชั้นศาล
 ไม่บังอาจจะไปพูดอย่างนั้น แต่ว่าในข้อเท็จจริงบางประการที่พี่น้องประชาชน
 ผู้ยากไร้ยากจนทั้งหลายไม่มีช่องทางที่จะระบายความทุกข์ ระบายความคับแค้นใจ
 ได้ต่างหาก เมื่อวันหนึ่งคดีได้ไปสู่ชั้นศาลแล้ว เขาเกิดมีที่ฟังขึ้นมา มีคณะกรรมการ
 สิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นที่ฟัง เราจะตัดทางออกของประชาชนอย่างนี้ไปได้อย่างไร
 ผมคิดว่าเป็นทางออกของประชาชนอย่างหนึ่งที่เขาจะมีส่วนที่จะได้รับความยุติธรรม
 ในสังคมต่างหาก ท่านประธานครับ กรณีอย่างนี้ผมคิดว่ามีอีกมาก กรณีวิสามัญ
 มาตรกรรมจำนวนมากที่เกิดปัญหาในกระบวนการสอบสวนจะต้องสอบสวนใหม่
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเพียงจะยกเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อจะอภิปรายว่าในเหตุผล
 ที่กรรมการได้เพิ่มเติมขึ้นเป็น เรื่องที่ชอบแล้วและควรที่จะต้องดำเนินการได้
 กระผมขอกราบเรียนครับว่า องค์การนี้เราจัดตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
 ตามเจตนารมณ์ของสมาชิกแห่งรัฐสภาที่ลงมติเป็นเอกฉันท์ กระบวนการที่จะ
 ติดตามต่อเนื่องคือกฎหมายลูก จะต้องคำนึงถึงเจตนารมณ์ตรงนี้ที่สำคัญ ผมคิดว่า
 ถ้าเราไม่บัญญัติอย่างนี้พี่น้องประชาชนจะฟังองค์การนี้ได้อย่างไร ถ้าองค์การนี้
 ฟังไม่ได้ ในอนาคตก็ต้องมาอภิปรายกันอีกว่าจัดตั้งองค์การเหมือนเสือกระดาษ
 ผมเองคิดว่ามีหลายเรื่องที่เราชำระรอยมาแล้วในประวัติศาสตร์ ผมจึงอยากจะให้
 เรื่องนี้ได้พิจารณาในแง่มุมอื่นด้วย เพราะว่าเรื่องนี้เป็นประโยชน์ต่อประชาชน
 มากกว่าที่จะคิดในมุมที่เป็นการละเมิดในส่วนของอำนาจศาล ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประสาธ เชิญครับ

นายประสาธ ต้นประเสริฐ (นครสวรรค์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ประสาธ ต้นประเสริฐ สมาชิกพรรคชาติพัฒนา
 จังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๗ ก็คงจะมองได้ ๒ ทาง
 ถ้าเผื่อว่าใช้ร่างฯ เดิม ร่างฯ เดิมนี้ก็บอกว่า คดีที่มีการฟ้องร้องหรือเป็นคดีอยู่ใน
 ศาลหรือที่ศาลพิพากษามีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจตรวจสอบและ
 เสนอมาตรการแก้ไข ถ้าเป็นร่างฯ เดิมผมเองก็เห็นว่าสมควรที่จะเป็นร่างฯ เดิม
 แต่ถ้ามองอีกอย่างตามที่เพื่อนสมาชิกอภิปรายบอกว่า การละเมิดสิทธิ คณะกรรมการ
 มีสิทธิที่จะทำได้หรือไม่ทำก็ได้ ถ้าตามที่เพิ่มเติม เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานว่า
 ที่เขียนว่า ก็ได้ ตามที่เพิ่มขึ้นใหม่ก็คือทำได้ ไม่ทำก็ได้ ตรงนี้ครับ ถ้าสมมุติว่า
 ทั่วไปแล้วนี้เหมือนกับคำพิพากษาของศาลที่ออกมาเป็นเด็ดขาดแล้วนี้ ก็คือ

หมายความว่าทำฟรี ถ้าเผื่อว่าต่างกับคำพิพากษาของศาลละครับ กลับมานี้ จะเป็นการละเมิดศาลหรือเปล่า ผมก็ไม่แน่ใจเหมือนกัน ท่านสมาชิกอภิปราย ก็ควรทำ ผมก็เห็นด้วย แต่ถ้าผลออกมาต่างกับคำพิพากษาของศาลนี่จะเป็น การละเมิดศาลหรือเปล่า เวลาที่ศาลตัดสินคดีต่าง ๆ ออกมานี้เอามาวิพากษ์ วิจารณ์กันยังไม่ได้เลย ละเมิดอำนาจศาล เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าข้อความเก่า ว่างๆ เดิมก็น่าจะเหมาะสมครับท่านประธาน ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่นี้ขออนุญาต ไม่เห็นด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากประเด็นนี้เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับ กรรมวิธีการแก้ไข ก็มีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เชิญกรรมวิธีการชี้แจงครับ

นายพนนธิ สุริยะ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม นพนธิ สุริยะ ขอกราบเรียนตอบคำถามเป็นเชิงชี้แจงเจตนา ดังต่อไปนี้ กล่าวคือเรามีได้มีเจตนาที่จะไปละเมิดอำนาจศาล สิ่งที่เราต้องการ คือการเยียวยาสิ่งที่จะเกิดขึ้น กระผมขอยกตัวอย่างในกรณีที่เกิดขึ้นแล้วคือ เซอรี แอน ดันแคน โดยสรุปแล้วมีผู้ยืนยันว่า ๔ คนที่เป็นจำเลยนั้นกระทำ ความผิดแน่นอน ศาลตัดสินจำคุก ๑ ท่านตาย อีกคนหนึ่งทุพพลภาพ ความปรากฏ ภายหลังว่าพยานที่ยืนยันว่า ๔ คนนั้นกระทำผิด เป็นพยานที่ไม่ใช่ และมีการสอบภายหลังว่ามีการไม่ชอบมาพากลเกิดขึ้น ดังนั้นคนที่เสียชีวิตไปแล้ว ชื่อเสียง ก็ยรติศได้ผ่านไปแล้ว คนที่ทุพพลภาพก็ไม่มีทางเยียวยาได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้กรรมการต้องการจะเข้าไปดู คำว่า ตรวจสอบ นี่ไม่ได้ หมายความว่าตรวจสอบอำนาจศาล ตรวจสอบว่ามันมีข้อเท็จจริงอะไรที่เกิดขึ้น และจะเยียวยาได้อย่างไร ดังนั้นเหตุผลตรงนี้จึงเป็นการเข้าไปเยียวยาสิ่งที่ไม่ถูกต้องที่เกิดขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนพดลครับ

นายพดล ปัทมะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นพดล ปัทมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมมีประเด็นเล็กน้อยที่จะกราบเรียนหาหรือท่านประธานกรรมธิการผ่านไปยัง คณะกรรมการวิสามัญ ในมาตรา ๑๗ วรรคสอง เป็นเรื่องของศาล แต่อาจจะมีส่วนกรณีที่ประชาชนร้องเรียนต่อองค์การอื่นตามรัฐธรรมนูญ เช่น สถาบัน

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็นต้น ในกรณีที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐไปละเมิดสิทธิ
ของประชาชน ผมคิดว่าถ้าหากเรื่องอยู่ในการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภาน่าจะให้ดุลยพินิจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่จะขอให้
เรื่องนั้นได้รับการพิจารณาจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไปเสียก่อน -----

เพราะว่าการทำงานซ้ำซ้อนกันนี้ผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นผลดีต่อผู้ร้องเรียน เพราะฉะนั้นก็เลยกราบเรียนหาหรือท่านประธานคณะกรรมการและกรรมการว่าจะเพิ่มเติมในวรรคสองได้ไหมครับถ้าเรื่องอยู่ในการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เราจะรอให้ผู้ตรวจการแผ่นดินฯ เป็นผู้พิจารณาเสียก่อน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเห็นด้วยที่คณะกรรมการได้เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๑๗ ขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากต้องกราบเรียนท่านประธานว่า คำว่า ละเมิดสิทธิมนุษยชน นั้นกว้างกว่าการละเมิดโดยการกระทำความผิดอาญา ผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่ได้อภิปรายไปนั้นท่านมุ่งประเด็นว่าเป็นการกระทำละเมิดกฎหมายอาญาซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล หรือว่าการกระทำที่เป็นการละเมิดในทางแพ่งที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล ถ้าเราไม่เพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการโดยเพิ่มวรรคสองขึ้นมา ผมเรียนท่านประธานว่า คณะกรรมการชุดนี้ก็คงมีลักษณะเหมือนเสือกระดาษที่เราเคยกล่าวถึง คณะกรรมการหลายคณะ เรากล่าวถึงองค์กรหลายองค์กรว่าเป็นเสือกระดาษ ไม่มีอำนาจหน้าที่แต่ประการใด ผมเรียนท่านประธานว่า ถ้าเราดูบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ที่ระบุไว้ มาตรา ๑๔ (๓) คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เพราะฉะนั้นในวรรคสองของมาตรา ๑๗ นี้ผมเข้าใจว่าคณะกรรมการควรจะมีความอำนาจในการพิจารณา แต่ไม่ได้หมายถึงว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ จะมีอำนาจที่จะวินิจฉัยว่าฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิดหรือฝ่ายใดเป็นฝ่ายถูก เพราะนั่นเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลโดยแท้ ท่านประธานที่เคารพครับ กล่าวโดยสรุปว่า ถ้าเราต้องการให้คณะกรรมการชุดนี้กระทำหน้าที่ได้สมดังเจตนาของรัฐธรรมนุญในการที่จะเสนอแนะนโยบายหรือปรับปรุงกฎ ข้อบังคับทั้งหลายควรจะเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๑๗ ให้ เพราะว่ากรกระทำละเมิดในทางอาญานั้นต้องเป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้เท่านั้น เมื่อกฎหมายบัญญัติไว้และเราไปล่วงละเมิดนั้นคือการกระทำผิดกฎหมาย แต่ว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนในบางเรื่อง

บางกรณีนั้นกฎหมายยังไม่ได้บัญญัติเป็นความผิดไว้ แต่ก็เป็นการละเมิด
สิทธิมนุษยชนแล้ว ผมเลยเห็นด้วยว่าควรที่จะเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๑๗ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม จากคำตอบ
ของท่านกรรมาธิการและรวมทั้งท่านสมาชิกบางท่านในการที่จะเห็นด้วยกับการ
เพิ่มเติมวรรคสอง โดยอภิปรายว่าเป็นมาตรการที่จะเป็นการเยียวยา ผมถาม
ท่านประธานว่าในระหว่างร่างฯ เดิมกับร่างฯ ที่ ๒ ที่เพิ่มเติมวรรคสองเข้าไปนั้น
เยียวยาตรงไหน มันเขียนอย่างเดียวกันในลักษณะที่ให้อำนาจแตกต่างกัน ผมถาม
ท่านประธานครับว่า ในการที่บุคคลถูกละเมิดไม่ว่าอาญาแพ่ง หรือสิทธิมนุษยชนก็ตาม
ถ้าหากคดีความขึ้นอยู่กับศาลนั้นกำลังต่อสู้กัน คณะกรรมการชุดนี้ยังมีอำนาจที่
เข้าไปตรวจสอบ ตรวจสอบตรงไหน ตรวจสอบอย่างไร ในกระบวนการพิจารณา
ไม่ว่า ป. วิ. อาญา ป. วิ. แพ่ง นั้นคู่ความที่จะขอตรวจสอบเอกสาร
ตรวจสอบความถูกต้องที่ต่อสู้ทางศาลนั้นมันมีกระบวนการ มันมีข้อจำกัด -----

แต่ผมไม่แน่ใจว่าการเขียนกฎหมายเป็นการยกเว้นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พระธรรมนูญศาลยุติธรรม ทำนทำได้หรือไม่ กระบวนการต่อสู้ทางศาลตามรัฐธรรมนูญก็มี ๓ ศาล ทั้งศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา การที่ท่านยกประเด็นใดประเด็นหนึ่งซึ่งอาจจะ เป็นเพียงจุดทัศนียมเล็กน้อยเข้ามาเพื่อเป็นตัวกำหนดในการออกกฎหมายถูกต้องหรือไม่ ท่านต้องคำนึงถึง ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าจะมีการเขียนวรรคสองหรือไม่มีการเขียนวรรคสองนั้นไม่ทำให้มาตรการในการเยียวยาได้ดีขึ้น เพียงแต่การชี้ดวงว่าคณะกรรมการมีอำนาจในการที่จะเข้าไปตรวจสอบหรือวางมาตรการเสนอมาตรการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในกรณีเช่นไร ในตัวร่างฯ เขาบอกว่า ในกรณีที่คู่ความนำคดีขึ้นสู่ศาลหรือศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว ห้าม เพราะเขาป้องกันการใช้ส่วนได้เสีย การได้เปรียบเสียเปรียบในระหว่างการดำเนินคดี การสู้คดี ท่านประธานครับ ถ้าหากผลของการเข้าไปตรวจสอบ คณะกรรมการวางมาตรการคล้ายกันกับศาลที่มีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว จะเข้าไปทำไม มันจะแปลกประหลาดที่สุดถ้าในกรณีที่คณะกรรมการคิดอย่างหนึ่ง ศาลคิดอีกอย่างหนึ่งตามกระบวนการพิจารณาในกระบวนการยุติธรรม และบ้านนี้เมืองนี้จะเกิดอะไรขึ้นครับท่านประธาน ผมคิดว่าการที่ท่านกรรมาธิการชี้แจง หรือว่ามาตรการหรือใครต่อใครบอกว่าดีแล้ว เข้าไปแล้วฝรั่งที่มันมาตายอยู่ในเมืองไทยมันจะได้เป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ ความจริงกระบวนการหรือทัศนคติของกระบวนการยุติธรรมท่านประธานคณะกรรมการก็รู้ดี เรามีกฎหมายรองรับไว้อยู่แล้ว มันไม่ใช่หรือ ผมคิดว่ามาตรการที่เขียนขึ้นมาในร่างฯ เดิมกับมาตรการที่เขียนเพิ่มเติมวรรคสองขึ้นมาใหม่ไม่มีอะไรที่เป็นมาตรการเยียวยาเพิ่มเติมขึ้นมาได้เลย แต่เปิดโอกาสให้เข้าไปสอดแทรก ให้เข้าไปละเมิด ให้เข้าไปกระทำการตรวจสอบในเรื่องกระบวนการยุติธรรมกรณีนั้นหรือ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าต้องคิดให้มาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากมีท่านสมาชิกอภิปรายเห็นด้วยกับกรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมา และมีท่านสมาชิกที่ไม่เห็นด้วย เห็นว่าคงเป็นไปตามร่างฯ เดิม เพราะฉะนั้นผมขอถามมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอเชิญสมาชิกเข้ามาในห้องประชุมเพื่อลงมติ มติจะเรียนถามในที่ประชุมก็คือว่า เห็นด้วยกับที่กรรมาธิการแก้ไขและเพิ่มเติมขึ้นใหม่หรือไม่ครับ ถ้าท่านไม่เห็นด้วยก็กลับไปเป็นตามร่างฯ เดิม เพราะฉะนั้นขอให้สมาชิกได้กรุณาใช้สิทธิลงคะแนนนะครับว่า ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการมีการแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นใหม่ก็กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการแก้ไขและเพิ่มเติมขึ้นใหม่คือเป็นไปตามร่างฯ เดิมก็กรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ กดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลการลงคะแนนเห็นด้วย ๑๐๐ คน ไม่เห็นด้วย ๖๑ คน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับกรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นใหม่ในมาตรา ๑๗

เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ ทวิ

(นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนทีหนึ่ง) : เดี่ยว ๆ นะครับ มาตรา ๑๘ ตัดใจ เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จากจังหวัดมหาสารคาม กระผมติดตามในมาตรา ๑๙ ที่ทางคณะกรรมการ
 ไปแก้ไขโดยเฉพะอย่างยิ่งวรรคสองที่ไปแก้ไขจากคำว่า นิติบุคคล เป็น
 กลุ่มบุคคล ในวรรคสอง องค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตามวรรคหนึ่งต้องเป็น
 นิติบุคคลตามเดิมเลขนะครบ แก้ไขเป็น กลุ่มบุคคล ผมกราบเรียนท่านประธานว่า
 ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สภากฎหมายเริ่มตั้งแต่แรกคลอดแล้วอยู่รอด
 เป็นทารกก็เป็นบุคคล แล้วนอกจากนั้นก็ยอมรับนิติบุคคล ท่านประธานคณะกรรมการ
 ก็อยู่ในกระทรวงยุติธรรม ถ้าเขียนอย่างนี้เป็นกรณียกเว้นประมวลกฎหมายแพ่ง
 และพาณิชย์ เสียโดยสิ้นเชิง ถามว่ายกเว้นได้หรือไม่ ถ้าในกรณีที่เป็นประโยชน์
 ต่อบ้านต่อเมืองต่อคนส่วนรวม ผมให้ยกเว้นได้ แต่ถ้าในกรณีที่มีไม่ประโยชน์
 จะยกเว้นอย่างไร ทำให้ประชาชนเสียประโยชน์ สมมุติว่ามีกลุ่มบุคคลที่อ้างเป็น
 องค์การขึ้นไปเพื่อดำเนินการด้านสิทธิมนุษยชนไปก้าวล่วงกับบุคคลใดเป็นการทำ
 ละเมิดเสียเอง แล้วผมไปฟ้องใครครับท่านประธาน ถ้าทำทำจะชนะผม ทำทำ
 จะได้หน้าได้ตาของกลุ่มบุคคลนั้นยังอยู่ แต่ทำทำจะแพ้กลุ่มบุคคลนั้นสลายตัวไป แล้วผม
 จะไปตามฟ้องใคร แล้วประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่เราเรียนกันมาไม่ต้อง
 ฉีกทิ้งกันหรือ ป. วิ. แพ่งอะไรทำนองนั้นไม่ต้องฉีกทิ้งกันหรือครับท่านประธาน
 ในกรณีอย่างนี้ ทำให้องค์กรที่เป็น เอ็น.จี.โอ. (NGO) ทั้งหลาย ซึ่งกระผม
 เคารพนับถือที่ท่านมีความตั้งใจดี แต่ท่านมองข้ามอันตรายของทางด้านกฎหมาย
 ท่านมองว่าท่านมีเจตนาที่ดี แต่ท่านไม่มองว่าวันหนึ่งถ้าเกิดองค์กรเอกชนขึ้น
 ซึ่งมันเป็นทางที่เลวร้ายเป็นทางที่เสียหาย กระทำการละเมิดไม่ว่าทางอาญา
 ไม่ว่าทางแพ่งกับบุคคลผู้ใด หรือกระทำการใด ๆ ในทางที่เสียหาย ท่านไม่คิด
 ท่านคิดแต่ในทางที่ดีบอกว่า ฉันจะคิดอย่างนี้ ฉันบอกที่ดี แต่ในกระบวนการ
 ทั้งหลายทั้งปวงที่เรามีกันอยู่ในกระบวนการไม่ว่าตามประมวลกฎหมายที่เรา
 ใช้กันอยู่ ถ้าหากละเว้นแล้วประชาชนเสียประโยชน์ ท่านยังจะทำหรือ ผมจึง
 อยากจะถามท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานคณะกรรมการและท่านกรรมาธิการ
 ทั้งหลาย ซึ่งหวังดีต่อบ้านต่อเมือง ผมคิดว่าการที่ท่านแก้ไขจาก นิติบุคคล เป็น
 กลุ่มบุคคล นั้นจะสร้างความบาดเจ็บให้กับกระบวนการที่คู่ความจะนำคดีขึ้นสู่ศาล
 ถ้าหากมีความจำเป็น ผมคิดว่าอาจจะขอคำชี้แจงและขอการทบทวนในเรื่องนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านสำเร็จเชิญครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนนทบุรี

พรรคราษฎร มาตรา ๑๙ พรรคสอง ที่ท่านคณะกรรมการวิสามัญได้ตัดคำว่า
 นิติ ออก และตัดคำว่า ตามกฎหมายไทย ออก แล้วไปเพิ่มคำว่า กลุ่มบุคคล แทน
 แทนที่จะเป็น นิติบุคคลตามกฎหมายไทย ท่านก็ตัดคำว่า กฎหมายไทย ออก
 แล้วก็ไปเพิ่มเติมอะไรหลายอย่าง ความจริงข้อความนั้นก็สอดคล้องกันอยู่
 แต่ผมเห็นว่า กลุ่มบุคคลที่เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย ผมว่าเป็นสิ่งเดียวที่
 ร่างฯ เดิมนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องอยู่แล้ว เพราะว่าถ้าหากว่าเป็นกลุ่มบุคคล อย่างผมนี้
 หรือพรรคพวกเราอาจจะรวมกัน ๑๐ คน ๒๐ คน ไปตั้งกลุ่มบุคคลอะไรขึ้นมา
 เกิดปัญหาขึ้นมา ร้อย ๆ พัน ๆ กลุ่มขึ้นมา ผมถามว่าเกิดมีปัญหามาใครจะ
 เป็นผู้รับผิดชอบ เพราะฉะนั้นแล้วกฎหมายของเราในร่างฯ เดิมเขียนไว้เลย
 นะครับว่า ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย มันชัดเจนอยู่แล้ว และแน่นอน
 แล้วว่าถ้าเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยก็ต้องมีการขออนุญาตต่าง ๆ ตาม
 กฎหมายของเรา ท่านทำไม่ถึงไม่เอา ท่านไปสร้างเสริมขึ้นมากลุ่มบุคคลนั้น
 นาย ก นาย ข ไปตั้งกลุ่มบุคคลขึ้นมาก็มีสิทธิที่จะเข้ามาเป็นองค์การสิทธิมนุษยชน
 อะไรพวกนี้ ผมเห็นว่าขอให้เป็นไปตามร่างฯ เดิม ซึ่งร่างไว้ถูกต้องและชัดเจน
 ถ้าหากว่าคณะกรรมการวิสามัญเห็นว่าที่ท่านแก้ไขว่าถูกต้อง ผมอยากฟัง
 คำชี้แจงและเหตุผลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกอภิปรายที่มีความเห็นแตกต่างจาก ๒ ท่าน เชิญคุณเปรมศักดิ์ครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ตอนแรกผมเองเห็นร่างฯ เดิมนะครับที่บอกว่า จะต้องเป็นนิติบุคคล แล้วรู้สึกตกใจ เพราะว่าการทำงานในด้านสิทธิมนุษยชนนั้นองค์การที่ทำหน้าที่ด้านนี้ กระผมเองได้สำรวจตรวจสอบแล้วพอจะแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ ๒ กลุ่ม กลุ่มแรกก็คือ กลุ่มที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีการจดทะเบียน อาจจะเป็นมูลนิธิ อาจจะเป็นสมาคม ซึ่งก็มีกันเยอะแยะมากมาย เราก็คงทราบความเคลื่อนไหวของสมาคมต่าง ๆ และมูลนิธิต่าง ๆ อยู่เป็นประจำ ในส่วนนี้ก็ใช้องค์การที่ทำหน้าที่ปกป้องสิทธิมนุษยชนได้เป็นอย่างดีในปีหนึ่ง แต่ในอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งถ้าหากว่าเราละเลยหรือไม่ให้โอกาสเข้ามามีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญ ก็จะเป็นการปิดกั้น เป็นการปิดแคบ นั่นก็คือกลุ่มที่ไม่ได้เป็นนิติบุคคล กระผมเห็นว่าการที่คณะกรรมการได้เปิดกว้างในประเด็นนี้ กระผมเห็นด้วยว่า จะเป็นการคุ้มครองประชาชนได้ดียิ่งขึ้น เพราะกลุ่มบุคคลที่จะมาดำเนินการตามบทบัญญัตินี้คงไม่ใช่กลุ่มบุคคลที่เพิ่งจะตั้งขึ้นมาไม่กี่วันหรือไม่มีประวัติในการต่อสู้ด้านสิทธิมนุษยชนเลย เพราะว่าถ้าเราพิจารณาอย่างต่อเนื่อง ข้อความต่อไปจากคำว่า กลุ่มบุคคล เขาเขียนว่า กลุ่มบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรมที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่อง คำว่า อย่างต่อเนื่อง นี้ละครับท่านประธานครับ เป็นคำที่ยืนยันชัดเจนครับว่า องค์การที่จะทำงานในด้านนี้คงจะต้องมีประวัติและมีบทบาทที่สังคมยอมรับ และข้อความสุดท้ายบอกว่า โดยมีใช้การแสวงหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกันจากการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว สิ่งนี้ก็เป็นคำยืนยันเจตนารมณ์ของกลุ่มบุคคลที่จะมีบทบาทได้ นอกจากนั้นบรรทัดสุดท้ายยังเขียนว่า และได้รับการรับรองจากคณะกรรมการแล้ว กระผมมีความเชื่อมั่นครับว่า คณะกรรมการนี้คงจะไม่รับรองกลุ่มบุคคลที่เชื่อถือมิได้ เพราะถ้าเราดูบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๙ ท่านประธานครับ คณะกรรมการนี้เป็นคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยคำแนะนำของวุฒิสภา จากผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในด้าน การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้โดยต้องคำนึงถึง

การมีส่วนร่วมของผู้แทนจากองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนด้วย นี่ละครับ ผมคิดว่า เป็นหลักประกันอย่างดีที่จะทำให้กลุ่มบุคคลที่จะดำเนินการตามบทบัญญัตินี้ได้คำนึงถึงสิทธิประโยชน์ของประชาชน และเท่าที่กระผมตรวจสอบการดำเนินงานในด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยยังมีอยู่น้อยมาก ดังนั้นเราจึงมีปัญหาด้านภาพพจน์ในสายตาต่างประเทศอยู่มาก ยิ่งดีขึ้นไม่มากนักถ้าเราจะปิดกั้นโอกาสของคนที่จะช่วยเหลือประชาชน ผมเห็นว่าเป็นการไม่สมควร ดังนั้นการเปิดกว้างในมาตรา ๑๙ จึงเป็นการชอบแล้ว และเป็นการสนับสนุนให้กลุ่มองค์กรต่าง ๆ มีบทบาทตามกฎหมายได้มากขึ้น โดยการยอมรับโดยการบัญญัติไว้ของบทบัญญัตินั้นเอง ท่านประธานครับ กระผมเองกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ถ้าบทบัญญัตินี้ออกไปบังคับใช้เมื่อไหร่ ผมมั่นใจครับว่ากลุ่มองค์กรที่จะทำงานให้กับประชาชนนั้นจะมีความมั่นใจและจะมีส่วนร่วมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้อย่างมั่นคงและอย่างต่อเนื่อง จะทำให้สิทธิมนุษยชนของประเทศไทยได้รับการยอมรับในระดับโลกต่อไปครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกเห็นแตกต่างจากที่ท่านอภิปรายไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เชิญกรรมการชี้แจงครับ เชิญครับ

นางสาวศรีประภา เพชรมีศรี (กรรมธิการ) : เรียนท่านประธาน และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านนะคะ ดิฉัน ศรีประภา เพชรมีศรี ไม่ได้มาจากองค์การเอกชน แต่เป็นข้าราชการประจำมหาวิทยาลัยนะคะ ในมาตรา ๑๙ ดิฉันขอชี้แจงใน ๒ ประเด็นด้วยกัน ประเด็นแรกก็คือว่า คงต้องยอมรับและดิฉันก็ได้ยินแล้วว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่าน ยอมรับว่าในปัจจุบันนี้ องค์การเอกชน ซึ่งจำนวนมากไม่ได้ เป็นนิติบุคคลมีบทบาทสูงมากในการปกป้องแล้วก็คุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาชนโดยทั่วไป แล้วก็สังคมโดยทั่วไปก็ยอมรับในบทบาทที่ทำอยู่นะคะ ประการที่ ๒ ก็คือว่า อย่างที่ท่านสมาชิกคุณหมอเปรมศักดิ์ได้พูดไปเมื่อกี้ องค์การเอกชนเหล่านี้ จะต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง แล้วก็ไม่ใช่ว่าการดำเนินการใด ๆ สามารถทำได้ จะต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เสียก่อน ดิฉันเชื่อในวิจารณญาณของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งคงจะต้อง ได้รับการคัดสรรเป็นอย่างดีจากคณะกรรมการสรรหา ในการที่จะวางหลักเกณฑ์ วิธีการรวมทั้งการเพิกถอน ซึ่งเราเชื่อว่ากระบวนการเหล่านี้ได้รับการกำหนด ขึ้นมาอย่างรอบคอบถี่ถ้วน คงจะขอชี้แจงเพียงแค่นี้ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดมหาสารคาม ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ประวัติความเป็นมา ของตัวผม ผมกราบเรียนท่านประธานอีก ผมไม่ประจบใคร แต่ผมคิดว่าสารบัญญัติ จะต้องใช้บังคับได้ ท่านประธานเป็นนักกฎหมายเขียนอย่างนี้ได้ไหมครับว่า ในสารบัญญัติมันต้องการอะไร ในวรรคสององค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกลุ่มบุคคล เขียนอย่างนี้แปลความว่าถ้าหากองค์การเอกชน เหล่านั้น เป็นนิติบุคคลก็หมายความว่าคนมันยื่นไม่ได้ใช้ไหมครับ สภาบังคับ ของกฎหมายจะต้องคำนึงถึงว่าสภาบังคับอย่างไร กฎหมายฉบับนี้กำลังต้องการ ที่จะให้ตั้งกลุ่มบุคคลขึ้นมาปราศจากความรับผิดชอบ การที่เป็นนิติบุคคล การที่เป็น องค์การที่เป็นนิติบุคคลไม่สามารถรับเรื่องราวร้องเรียนได้ เขียนกฎหมาย อย่างนั้นมันแปลความอย่างนี้ มันแปลความอย่างอื่นไม่ได้หรือครับท่านประธาน นั้นประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ผมถามท่านประธานว่า รูปร่างของกลุ่มบุคคล

ไม่มีตัวตนอย่างไร มีกี่คน ถ้าภาษาอังกฤษเขาเติม เอส (S) เข้าไปตั้งแต่ ๒ คน เป็นกลุ่มบุคคล เติม เอส เข้าไป ๓ คน ๔ คน ๕ คน สมมติว่ากลุ่มบุคคลนั้นมีจำนวน ๕๐ คน ผมถามว่าตามที่ท่านเจตนาดีที่ท่านจะเขียนไว้ว่า เรื่องราวที่จะร้องเรียนตามวรรคหนึ่งจะต้องยื่นต่อองค์การเอกชนด้าน สิทธิมนุษยชน ถามว่าถ้าสมมติว่าผมมีเรื่องทุกซักร้อน คำว่า กลุ่มบุคคล นี้ตั้งอยู่ไหน ใครเป็นตัวตนอย่างไร ถ้า ๕๐ คน ผมจะยื่นกับใคร อำนาจหน้าที่ มันอยู่ตรงไหน มันไม่ถูก บัญญัติไว้รองรับในด้านกฎหมายทั้งสิ้นทั้งปวงแล้วละก็ ไม่ใช่ว่าสักแต่จะ เขียน แล้วมันแปลความอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งมันเป็นผลเลวร้าย กับงานที่ท่านอยากจะทำ ท่านประธานครับ ผมย้ำอีกประเด็นหนึ่งว่า การที่ ไม่มีการแก้ไขเลย อย่างท่านสมาชิกบางท่านก็ว่าดีแล้ว เป็น เรื่องของกิจกรรม ที่ส่งเสริมคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ไม่แก้ไขมันก็ส่งเสริมเหมือนกันเป็นกิจกรรมเดียวกัน ถามว่าแสวงหากำไรมาแบ่งปันกันหรือไม่ เขาบอกว่าไม่อยู่ในลักษณะของ มุ่งประสงค์ทางการเมือง หรือมุ่งการค้าหากำไร ท่านก็ไปตัดออก ท่านประธานครับ ถามว่าถ้าหากไม่มีการแก้ไข แปลว่าองค์การเอกชนนั้นที่มีความมุ่งหวังทางการเมือง ไม่เข้าข่ายตรงนี้ ต้องห้ามตรงนี้ แต่ตัดไปตัดมา องค์การนี้หนุนพรรคประชาธิปัตย์ หนุนพรรคความหวังใหม่ หนุนพรรคชาติไทย หนุนพรรคชาติพัฒนาได้ แล้วองค์การ สิทธิมนุษยชนเป็นอย่างนั้นท่านจะวาดหวังไว้ว่าเป็นที่พึ่งของประชาชนได้เพียงใด

เขียนไปเขียนมาสภาพบังคับใช้ไม่ได้ ถ้าท่านนักกฎหมายทั้งหลายทั้งปวงเถาะครับว่า
 สวมวิญญาณของนักกฎหมายมาไว้กันตรงนี้ ถ้าเขียนอย่างนั้นนอกจากปฏิบัติไม่ได้แล้ว
 ท่านยังจะสร้างกรรมสร้างเวรให้กับคนที่ถูกละเมิด ช้าร้ายผมคิดว่าวันหนึ่งก็คงจะต้อง
 เสนอยกเลิกประมวลกฎหมายแพ่ง ประมวลกฎหมายอาญา ป. วิ. แห่ง
 ป. วิ. อาญาออกเสียโดยสิ้นเชิงครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันถ่อง (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม วิเชียร คันถ่อง พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดตรัง มาตรา ๑๘
 เท่าที่ผมฟังคำอธิบายจากบรรดาเพื่อนสมาชิกแล้วทำให้เกิดความสงสัยเหมือนกัน
 เพราะว่าในวรรคสองของมาตรา ๑๘ พูดถึงองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน
 ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกลุ่มบุคคล ในวรรคหนึ่งเขาบอกว่า การร้องเรียนจาก
 ผู้ถูกละเมิดต่อองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน ก็คือต้องร้องเรียนกลุ่มบุคคลนั่นเอง
 ถามว่าการร้องเรียนต่อกลุ่มบุคคลนี้เป็นบุคคลที่เกิดขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายไหม
 อีกประการหนึ่งในมาตรา ๑๘ ขอโทษนะครับ ในมาตรา ๑๖ เขาบอกว่า ให้มี
 สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในมาตรานี้ซึ่งผ่านไปแล้วก็ปรากฏว่า
 มีโอกาสที่จะตั้งหน่วยงานต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคหรือในแต่ละท้องถิ่นได้ เพราะฉะนั้น
 คนที่ถูกละเมิดก็มีโอกาสที่จะไปร้องเรียนในองค์การที่จัดตั้งขึ้นตามส่วนภูมิภาค
 ด้วยเหตุนี้การบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘ ในวรรคสองที่บอกว่าร้องเรียนกลุ่มนิติบุคคล
 อะไรเหล่านี้ ผมอยากจะทราบคำอธิบาย ประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ถ้าสมมุติว่า
 เป็นองค์การอิสระก็ดี หรือว่าเป็นองค์การที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาล โดยผลของ
 กฎหมายฉบับนี้ ถ้ากลุ่มบุคคลเหล่านั้นมีรายได้จากการสนับสนุนของต่างประเทศ
 เพราะว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่เรายอมรับว่าเป็นกฎหมายที่มาจากต่างประเทศ
 เพราะฉะนั้นในเมื่อว่าองค์การนี้ได้รับเงินมาจากต่างประเทศจะตรวจสอบกัน
 ได้อย่างไร มีการเคลื่อนไหว มีปัญหาในประเทศจะตรวจสอบกันได้อย่างไร
 ผมอยากจะใคร่ขอคำตอบจากคณะกรรมการฯ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมการฯชี้แจงครับ

นางสุสดี ตามไท (กรรมมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ ดิฉัน สุสดี ตามไท ในฐานะกรรมมาธิการ อยากจะขออนุญาตท่านประธาน

เรียนชี้แจงตั้งนั้นะคะ ในส่วนที่ ๑ ต้องขอประทานโทษ ในมาตรา ๑๖ ที่ว่าด้วย เรื่องของการให้มีสำนักงานนั้นก็ไม่มีแล้ว ในประเด็นถัดมาอยากจะขอตรงนี้ นิดเดียวว่า จริง ๆ แล้วถ้าหากเป็นห่วงกันว่ากลุ่มบุคคลก็ดี ใครก็ดีตรงนี้จะทำให้เกิดปัญหาอะไรต่าง ๆ ก็ขออนุญาตขอความกรุณาช่วยดูว่า จริง ๆ หน้าที่ตรงนี้ และความเกี่ยวพันหรือภาระรับผิดชอบของกลุ่มบุคคลตรงนี้หากว่าเป็นกลุ่มบุคคล ซึ่งจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่ก็แล้วแต่เป็นเพียงผู้เฝ้าระวังแล้วก็มองดูเท่านั้นเองว่า เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนตรงไหน หรือไม่ อย่างไร แล้วก็ไม่มีอำนาจหน้าที่อื่นใดเลย เพียงแต่ถ้าพบแล้วก็คิดว่ามีมูลก็ให้นำเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติเท่านั้นเอง ภาระรับผิดชอบและรับชอบนั้นก็ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ ตรงไหนเลย ความจำเป็นที่อยากจะขอให้มีกลุ่มบุคคลเหล่านี้ได้ช่วยกันสอดส่อง เฝ้าระวังก็เพื่อที่จะให้การปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนนั้นเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะว่าประเทศไทยนั้นไม่ใช่ประเทศเล็ก แล้วก็มีปัญหาของการละเมิดสิทธิมนุษยชนอยู่ตามที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้กรุณาอภิปราย ไปแล้วนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะขอย้ำเน้นตรงนี้นิดเดียวว่าหน้าที่มีแต่เพียง เฝ้าระวังสอดส่องดูแลและช่วยนำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อที่คณะกรรมการจะได้ ดำเนินการต่อไปได้เท่านั้นเอง และประเด็นที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือว่าองค์กรหรือ กลุ่มบุคคลใดก็แล้วแต่จะต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการ ดิฉันเชื่อมั่น เป็นอย่างยิ่งว่าในการทำงานซึ่ง ณ บัดนี้เป็นต้นไปของคณะกรรมการชุดใดก็แล้วแต่ หรือองค์กรใดก็แล้วแต่จำเป็นจะต้องถูกตรวจสอบโดยภาคประชาชนอยู่ดี-----

เพราะฉะนั้นการจะมีกฎระเบียบในการรับรองว่ากลุ่มบุคคลเหล่านี้ ซึ่งนอกเหนือจากจะต้องทำงานอย่างต่อเนื่องแล้ว อาจจะต้องมีการพูดถึงการจัดทำบัญชีอย่างเป็นระบบอีกด้วย เพราะฉะนั้นก็ขออนุญาตท่านประธานเนิ่นนิน ๒ ประเด็นคือ ๑. หน้าที่มีเพียงแค่นั้นเท่านั้นเอง เฝ้าระวังและช่วยนำเสนอต่อคณะกรรมการ วันนี้การเขียนสาระไว้อย่างนี้เป็นารับประกันในเรื่องต้นให้กับพ่อ แม่ พี่ น้องว่า เขามีเพื่อนที่จะคอยช่วยดูแลและนำเสนอเท่านั้นเอง ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันณ้อง (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบคุณท่านคณะกรรมการที่ได้กรุณาชี้แจง แต่หลังจากที่ท่านชี้แจงแล้วผมเองก็เกิดมีข้อสงสัยเพิ่มเติมต่อไปว่า ในเมื่อท่านรับรองกลุ่มบุคคลเหล่านั้นว่าเป็นองค์การอิสระที่จะคอยเฝ้าระวังสิทธิเสรีภาพให้กับประชาชน ตรงนี้กระผมดีใจเพราะอย่างน้อยที่สุดสิ่งหนึ่งก็คือว่าอยากจะเห็นว่าทำอะไรให้ประชาชนได้รับความคุ้มครองเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าเราจะมีกฎหมายที่ออกบัญญัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมากมายแล้วก็ตาม แต่ถึงอย่างไรก็ตามกรณีที่เกิดขึ้นเป็นอย่างนี้ครับพวกเราเคยอภิปรายกันในสภาแห่งนี้ว่า มีกลุ่มบุคคล ยกตัวอย่างเช่น เรื่องเชื่อนราษีไศล ปรากฏว่ามีการจ่ายเงินกัน เป็นเงินจากรัฐบาล เป็นเงินจากงบประมาณแผ่นดิน จ่ายกันโดยไม่ชอบเพราะอะไร เพราะเนื่องมาจากกลุ่มบุคคลไปบีบบังคับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐเกรงใจ จ่ายไปจ่ายมา ถูกบ้างผิดบ้าง นี่คือลักษณะที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นผมถามท่านอีกครั้งว่า ในเมื่อท่านรับรองว่ากลุ่มเอกชนเหล่านี้ที่ท่านบอกว่าต้องการให้เฝ้าระวังให้กับประชาชน ใช้อำนาจหน้าที่ในลักษณะที่เป็นอย่างที่ว่านี้ท่านจะดำเนินการอย่างไร มีมาตรการตรงไหนบ้างที่จะเอาพวกนี้เข้าตะรางเสียบ้าง ผมอยากจะใคร่ขอลถามท่าน หรือไม่อย่างนั้นบางครั้งบางคราวไปบีบบังคับเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ออก น.ส. ๓ ในที่ป่าสงวนก็มี นี่คือตัวอย่างที่เห็นได้ชัด เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมอยากจะถามท่านว่าท่านมีมาตรการอะไร แม้กระทั่งบางครั้งบางคราว เช่นที่จังหวัดของผม ขอเรียนว่าในจังหวัดของผมมีพื้นที่เป็นเกาะ ชาวบ้านเวลาเกิดเจ็บไข้ไม่สบายจะไปโรงพยาบาลลึกที่ ๑. ต้องนั่งรถจักรยานยนต์ ๒. ต้องลงเรือ ๓. ต้องนั่งรถจักรยานยนต์อีกทีหนึ่งแล้วขึ้นรถยนต์ไปโรงพยาบาล พอเวลาชาวบ้านตัดถนนผ่านขึ้นมาเพื่อเกิดความสะดวก แจ้งจับชาวบ้าน ถามว่า

๘๓

สพ ๑๖/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

เบญจกุล ๔๑/๒

อย่างนี้สิทธิมนุษยชนเกิดขึ้นใหม่ ลักษณะอย่างนี้เกิดขึ้นมาก ถามสิว่าในประเด็น
เหล่านี้ ท่านให้คำตอบผมให้ชัดเจน แล้วผมจะยกมือโหวตให้กับท่าน ขอขอบคุณครับ

- ๔๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ผมจะขมวด
ประเด็นในคำถามที่กรรมการไม่ตอบ คณะกรรมการกฤษฎีกาก็อยู่นั้น
คณะกรรมการกฤษฎีกาช่วยตอบที่ก็ได้ครับ ในกรณีเขียนอย่างนี้ในวรรคแรกเรามี
ความเห็นตรงกัน ผมไม่ได้ทักท้วงว่าการเผื่อระวังตามที่ท่านกรรมการผู้สดี
ได้พูดถึงนั้นเราไม่เห็นด้วย ไม่ใช่แต่เขียนในวรรคหนึ่งเราไม่ได้ทักท้วงเลยว่า
ในกรณีการร้องเรียนจากผู้ถูกละเมิดต่อองค์การเอกชน หรือปรากฏว่าองค์การ
เอกชนเห็นการละเมิดเอง องค์การนำเสนอข้อมูลกับคณะกรรมการดำเนินการก็ได้
ผมไม่ได้ไปแตะต้อง ผมไม่ได้ไปว่าอะไร แต่ท่านเขียนไว้ในวรรคสองว่า
องค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกลุ่มบุคคล ผมถาม
ท่านผู้ช่วยฯ อ้อพรก็ได้ก็ได้ระบุตรงตัวเขียนอย่างนี้แปลว่าต้องเป็นกลุ่มบุคคลเท่านั้น
ถ้าสมมุติว่ามีนิติบุคคลที่เขาส่งเสริมด้านสิทธิมนุษยชนอยู่จังหวัดมหาสารคาม
ผมร้องเรียนที่จังหวัดมหาสารคามไม่ได้ ผมต้องเดินทางไปร้องเรียนที่สุโขทัย-ลก
ซึ่งเป็นองค์การเถื่อน สมมุตินะครับ ขอโทษถ้ามีข้อจำกัดกระนั้นหรือ ท่านประธานครับ
นี่เป็นคำถามอย่างตรงไปตรงมาถามนักกฎหมาย ถ้าเขียนกฎหมายอย่างนี้
แปลว่าองค์การจะต้องเป็นกลุ่มบุคคลที่ได้รับความเห็นชอบ ได้รับการรับรอง
จากคณะกรรมการเท่านั้น องค์การเหล่านั้นจะเป็นนิติบุคคลไม่ได้ มันแปลความ
อย่างนี้ จะให้แปลความอย่างอื่นไม่ได้ ท่านประธานก็เป็นนักกฎหมายเอง
เริ่มต้นด้วยคำว่า องค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกลุ่มบุคคล
อย่างนี้แปลว่านิติบุคคลใช้ไม่ได้ใช่หรือไม่ นั่นข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ ท่านตัดทาง
การเมืองออก ถึงแม้ว่ากลุ่มบุคคลนั้นจะหนุนพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง
ซึ่งเราเห็นว่าใช้ไม่ได้แล้ว เอนเอียงแล้วเราไม่อยากจะไปร้องเรียนแล้ว
ยังบังคับให้เราต้องร้องเรียนอีก เพราะท่านตัดกลุ่มบุคคลที่มุ่งหวังทางการเมืองออก
มีความประสงค์ทางการเมืองออกท่านอยากจะทำให้เป็นลักษณะที่เราไปร้องเรียน
ในกลุ่มบุคคลที่เป็นองค์การที่เอนเอียงใช่หรือไม่ใช่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านดอกเตอร์เจริญเชิญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมคิดใจ
 ในมาตรา ๑๕ วรรคสอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องกลุ่มบุคคลเหมือนกัน คงจะมี
 กลุ่มบุคคลจำนวนมาก แต่ที่กระผมมีความเป็นห่วงก็คือว่า กลุ่มบุคคลนี้ไม่มีตัวตน
 แน่นนอนอาจจะสลายไปได้ ที่ท่านอาจารย์ผู้สดี ตามไท ได้ชี้แจงนั้นกระผมเชื่อ
 อาจารย์ผู้สดี แต่ที่ผมกลัวก็คือว่า เดิมนั้นการก่อตั้งกลุ่มบุคคลที่แรกคงจะตั้งมาดี
 แล้วจนได้รับการรับรองตามวรรคสามของมาตรา ๑๕ พออยู่ไป ๆ ไม่มีตัวตน
 แน่นนอนจะสลายไปแล้วก็เกิดขึ้นมาใหม่ ที่ผมกลัวก็คือว่ากลุ่มบุคคลไม่ว่ามนุษย์
 กลุ่มไหนอาจจะมีคนดี คนไม่ดีอยู่ ทีนี้ถ้าหากว่าคนเดิมนั้นทำท่าจะดี แต่ตอนหลังนั้น
 ก็คือไม่ดี อาจจะไปกระทำความผิดของโรงงานต่าง ๆ หาว่าละเมิดต่อสิทธิมนุษยชน
 แล้วก็ขอเงินจากเขา กระผมมีความวิตกเป็นอย่างยิ่งว่ากลุ่มประเภทนี้
 ถ้าหากว่าไม่มีตัวตนแน่นนอน ตรวจสอบไม่ได้มันจะมีปัญหามาก ถ้าตรวจสอบ
 ตรงนี้ได้ แล้ววันหลังก็สลายไป ไปเปลี่ยนชื่อกลุ่มใหม่ คนแก่นั้นละเปลี่ยนไป
 เปลี่ยนมา เพราะกลุ่มคนประเภทนี้กระผมมีความรู้สึกกลัวอย่างยิ่ง กระผม
 อยากจะเห็นเฉพาะนิติบุคคลเท่านั้นเองตามต้นร่างฯ เดิมน่าจะเหมาะสม
 และคลุมกว่า แต่ถ้าหากว่าปล่อยให้เป็นอย่างที่ท่านกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่
 แก่ใจนั้นกระผมกลัวว่าจะเกิดกลุ่มบุคคลซึ่งไม่หวังดีขึ้นมา แม้จะขมวดตอนท้ายว่า
 ไม่แสวงหากำไรหรืออะไรมาแบ่งกัน แต่ว่าบางครั้งพิสูจน์ยาก ไปกระทำความผิด
 เขามา ไปรีดเงินเขามา ตั้งกลุ่มต่าง ๆ ขึ้นมาอย่างนี้แล้วบางคนเขารำคาญ
 เขาให้สตาจค์ไปก็มี บางทีจะมีการก่อสร้างบางอย่าง ก็กลุ่มประเภทนี้จะรีบ
 ไปตั้งกลุ่มขึ้นมา แล้วก็คนที่ก่อสร้างทนมไม่ไหวก็ให้สตาจค์ไป เขาหยุดก็มี
 กระผมกลัวกลุ่มประเภทนั้นมากครับ กระผมจึงไม่สบายใจอย่างปึงที่จะมีกลุ่มบุคคล
 ประเภทนี้ กระผมอยากจะให้เป็นไปตามร่างฯ เดิมครับ ขอความกรุณากรรมาธิการ
 ช่วยชี้แจงด้วยเถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านนพดลเชิญครับ

นายนพดล ปัทมะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม นพดล ปัทมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
 ท่านประธานครับ มาตรา ๑๘ วรรคแรก องค์การเอกชนมีหน้าที่อยู่ ๒ ประการ
 ประการแรก ก็คือทำหน้าที่คล้าย ๆ กับ เมสเซนเจอร์ (Messenger)
 ประการที่ ๒ คือเป็นผู้ตรวจสอบหรือเป็นองค์การที่จะคอยตรวจสอบดูว่ามีการละเมิด
 สิทธิมนุษยชนหรือไม่ ถ้าหากมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนก็สามารถดำเนินเรื่อง
 หรือยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการได้ แต่ประเด็นที่น่าสนใจ ท่านประธานครับ ผมเข้าใจ
 วัตถุประสงค์ในการแก้ไขมาตรา ๑๘ วรรคสอง ที่เปลี่ยนแนวความคิดจากนิติบุคคล
 มาเป็นกลุ่มบุคคล ความจริงก็สามารถอธิบายได้โดยมีความตอนท้าย กลุ่มบุคคล
 จะต้องได้รับการรับรองจากกรรมการ และมีหลักเกณฑ์ตามวรรคสุดท้ายของหน้า ๑๒
 ซึ่งกรรมการก็คงจะไปออกหลักเกณฑ์ที่มีการตรวจสอบได้ดีพอสมควร แต่แม้กระนั้น
 ก็ตาม ท่านประธานครับ ผมยังคิดว่าความเห็นของท่านประยุทธ์ที่ได้เสนอไปว่า
 ถ้าการแก้ไขจากนิติบุคคลตามกฎหมายไทยเป็นเพียงกลุ่มบุคคล น่าจะเป็น
 การจำกัดสิทธิการเสนอเรื่องให้กับองค์การเอกชนที่เป็นนิติบุคคล ผมเข้าใจว่า
 ท่านไม่ต้องการให้้องค์การเอกชนต่างชาติ อย่างเช่น แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล
 (Amnesty International) อะไรพวกนี้ที่จะมารับเรื่องราวร้องทุกข์
 หรือรับเรื่องราวการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้ แต่การไปเปลี่ยนแปลงแนวความคิด
 จากนิติบุคคลตามกฎหมายไทยเป็นกลุ่มบุคคลเท่านั้น แทนที่จะเป็นการขยายสิทธิ
 ผมคิดว่าเป็นการจำกัดสิทธิทำให้การยื่นเรื่องต่อองค์การเอกชนที่เป็นนิติบุคคล
 ไม่น่าจะทำได้ถ้าเขียนไว้แบบนี้ เพราะฉะนั้นผมเลยกราบเรียนเสนอว่าวิธีการ
 แก้ไขปัญหาการจำกัดสิทธิ เช่นนั้นทำได้ง่ายนิดเดียวก็คือใช้คำว่า ต้องเป็นนิติบุคคล
 ตามกฎหมายไทยหรือกลุ่มบุคคล เท่านั้นเอง การเขียนเช่นนี้สร้างความชัดเจน
 และสามารถที่จะเปิดโอกาสให้มีการร้องเรียนผ่านทั้งนิติบุคคล และผ่านทั้งกลุ่มบุคคล
 ซึ่งผมคิดว่าน่าจะพอใช้ได้ ความเป็นห่วงของท่านสมาชิก ดอกเตอร์เจริญ คันธวงศ์
 ก็เป็นความเป็นห่วงที่มีเหตุผล แต่กระนั้นก็ตามผมคิดว่าถ้าหากคณะกรรมการ
 ออกกฎระเบียบที่สามารถตรวจสอบได้ก็คงจะคลายความกังวลได้ในระดับหนึ่ง
 ผมอยากให้ท่านประธานได้ให้ทางคณะกรรมการได้ตอบคำถามนี้ด้วยก่อนที่จะมี
 การลงมติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ ท่านอัครเชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ความจริงในประเด็นที่ท่านประยุทธ์ เสนอขึ้นมา นั้น เพื่อยุติความถกเถียงกันโดยตรง ในความเข้าใจของกรรมกรนั้น เข้าใจว่าการใช้ว่า กลุ่มบุคคล นั้นไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่ เป็นนิติบุคคลจะอยู่ในความหมายเดียวกัน เพราะว่านิติบุคคลนั้นคือกลุ่มบุคคลที่ไปจดทะเบียนตามกฎหมาย และกลุ่มบุคคลนั้นก็คือกลุ่มบุคคลที่รวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง อย่างไรก็ตามเพื่อความชัดเจนกรรมกรเห็นด้วยกับที่ท่านนพดลกรุณา เสนอขึ้นมาว่าใช้ทั้ง ๒ คำ เพื่อจะได้ไม่ต้องแปลความว่าตามเข้าใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ถ้าแก้ก็จะเป็นว่าองค์การ เอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตามวรรคหนึ่งต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยหรือกลุ่มบุคคล และต่อข้อความเดิม เหตุผลที่คณะกรรมการเสียงข้างมากนั้นได้ขยายตรงนี้ไปนั้น ก็เห็นว่าเพื่อไม่ให้คณะกรรมการนั้นได้มีภาระหน้าที่โดยการไปตั้งสำนักงานเยอะแยะไปหมด ตั้งพนักงานเยอะแยะไปหมดทั่วประเทศ ถ้ากลุ่มบุคคลในหมู่บ้านใดหมู่บ้านหนึ่ง เขาสามารถรวมกลุ่มกันได้เพื่อดูแลในขอบเขตของเขา เราก็จะส่งเสริมโดยการกำหนดหลักเกณฑ์ในวรรคสองว่า รายละเอียดของกลุ่มบุคคลที่จะเข้ามาดำเนินการได้นั้นจะต้องมีลักษณะอย่างไรบ้าง นั่นคือเจตนาของคณะกรรมการ ถ้าอย่างนั้นโดยสรุปขอกราบเรียนท่านประธานว่าขออนุญาตแก้ตามที่ท่านนพดล เสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการ ท่านอัชพร เพื่อความชัดเจน ที่มีภาระแก้ไขหลายอย่างนี้จะแก้อย่างไร แล้วอ่านข้อความให้ชัดเจนเพื่อเป็นบันทึกไว้ด้วยครับ ถ้าหากท่านสมาชิกเห็นด้วยก็จะได้ผ่านไปได้ เป็นวรรคสองเลยนะครับ เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตแก้ความในมาตรา ๑๕ วรรคสอง ข้อความจะเป็นดังนี้ องค์การ เอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตามวรรคหนึ่งต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยหรือกลุ่มบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรมที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่อง โดยมีผู้แสวงหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกันจากการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว และได้รับการรับรองจากคณะกรรมการแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : พรรคสามไม่เปลี่ยนแปลงนะครับ ท่านสมาชิกมีท่านใดขัดข้องครับ
เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ดูเหมือนจะมี
การโหมเข้าหากันก็เป็นเรื่องที่ดี แต่ผมมีประเด็นอยู่นิดหนึ่ง ท่านประธานครับ
ที่ท่านเลขาฯ อธิพรได้แก้ไข ก็แปลความว่านิติบุคคลตามกฎหมายไทยก็ต้องมาผ่าน
คณะกรรมการรับรอง ท่านแก้ไขอีกสักนิดหนึ่งได้ไหม ผมว่าแก้อย่างที่ท่านว่า
เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยหรือกลุ่มบุคคล ก็ว่ากันไปตามนั้น -----

ช่วงท้ายเป็นเรื่องของกลุ่มบุคคล เฉพาะกลุ่มบุคคลจะต้องรับรองจากคณะกรรมการ เท่านั้นน่าจะพอ เพราะการเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่องแล้วไม่น่าจะต้องมากัดกันเขากัน เป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง เป็นการเพิ่มขึ้นตอนให้กับนิติบุคคลในการที่เขาจะมาทำประโยชน์เพื่อประชาชน ผมคิดว่าน่าจะเติมในช่วงท้ายอีกนิดหนึ่งจะได้ความสมบูรณ์ กระผมไม่ขัดข้องนะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านประยุทธ์จะเติมอย่างไรครับ กรุณาเสนอแนะ จะเติมตรงไหน ใส่อย่างไร กรุณาเสนอแนะหน่อยครับ เพื่อกรรมาธิการเห็นด้วยจะได้ผ่านครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผม ขอลองนิดหนึ่งนะครับแต่ไม่แน่ใจ ผมว่าช่วงท้ายคำว่า และได้รับการรับรองจากคณะกรรมการแล้ว ผมคิดว่า และกลุ่มบุคคลดังกล่าวจะต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการ เท่านั้นก็น่าจะสอดคล้องกัน เพราะว่ากรรมาธิการไม่จำเป็นที่จะต้องไปรับรองนิติบุคคลอีก ซึ่งมันเป็นการทำงานซ้ำซ้อนกันอีกทำให้เกิดเพิ่มขึ้นตอนกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านประยุทธ์ครับขอความกรุณาอีกสักครั้งครับเพื่อความชัดเจน ที่กรรมาธิการกำลังหารือกันอยู่จะเห็นคล้ายตามที่ท่านเสนอถ้อยคำอย่างไรครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ ในช่วงท้ายของวรรคสองนะครับ และกลุ่มบุคคลดังกล่าวจะต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการ เท่านั้นน่าจะพอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการ เชิญครับท่านอัชพร

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กราบเรียนหาหรือท่านประยุทธ์นิดหนึ่งครับว่า ถ้าเราจะใช้ถ้อยคำลักษณะบังคับนิดหนึ่งได้ไหมครับคือ เปลี่ยนคำตอนท้าย และได้รับการรับรองจากคณะกรรมการนั้น เปลี่ยนคำว่า และ ตัดออกไป เติมคำว่า ในกรณีที่ เป็นกลุ่มบุคคลต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนพดลครับ

นายนพดล ปัทมะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นพดล ปัทมะ กทม. พรรคประชาธิปัตย์ อยากกราบเรียนหรือท่านประยุทธ์ไปพร้อมกันกับท่านกรรมาธิการ มันจะมีปัญหาในกรณีนี้ครับว่าแม้จะเป็นองค์การเอกชนที่มีสภาพเป็นนิติบุคคลก็ตาม แต่คณะกรรมการก็ไม่ประสงค์จะรับรองก็อาจจะเกิดขึ้นได้ในกรณีเช่นเป็นองค์การที่มีความประพฤติไม่ดี หรือว่ามีปัญหา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการรับรอง กรรมการไม่ได้ไปรับรองเฉพาะสถานะทางกฎหมายของเขาไปรับรองในแง่ของการเป็นองค์การที่ควรจะทำหน้าที่ในการดูแลด้านสิทธิมนุษยชนด้วย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าน่าจะคงการรับรองทั้ง ๒ ประการจะได้ไหมครับ ขอกราบเรียนหรือท่านประยุทธ์และท่านกรรมาธิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านประยุทธ์ครับ เพิ่มด้านหลังใช้ไหมครับ มีการแก้ไขเป็นนิติบุคคลหรือกลุ่มบุคคล

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผมคิดว่ากระผมได้อภิปรายมาแล้วก็สุดแล้วแต่ที่ประชุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น กระผมเข้าใจเจตนาของท่านประยุทธ์ดี เพราะว่ากำการเป็นนิติบุคคลนั้นก็ต้องผ่านการจดทะเบียนมา แต่ขณะเดียวกันครับ ท่านประธานที่เคารพ นิติบุคคลก็มีหลากหลายด้วยกัน บริษัทจำกัดเองก็เป็นนิติบุคคลหรือองค์การอื่นใดก็ตามซึ่งไม่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนก็เป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นทางกระผมยังมีความเห็นอยู่ว่า ถ้าการรับรองนั้นจะต้องหมายถึงรับรองนิติบุคคลด้วยน่าจะสมบูรณ์ที่สุด สอดคล้องกับเจตนารมณ์ทุกฝ่าย ซึ่งก็สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของท่านประยุทธ์ เช่นเดียวกันที่จะให้มีการตรวจสอบ เพราะนิติบุคคลนั้นก็หลากหลายดังที่กราบเรียนแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันถ้อง (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้กระผมได้เรียนถามว่า กรณีที่เป็นกลุ่มบุคคลที่เกิดขึ้น ถ้าเกิดว่ามีปัญหาขึ้นมาใครจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ มีมาตรการ มีกฎเกณฑ์อะไรวางกำหนด

สพ ๑๖/๒๕๕๒ (ส. นิติบัญญัติ)

อารีรัตน์ ๕๕/๓

ไว้ไหม หรือว่ากลุ่มบุคคลที่เกิดขึ้นตามกฎหมายนี้ที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ไปตั้งนั้นนั่นถือว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่ชอบด้วยกฎหมาย ชอบด้วยกฎหมายเหมือนกับ
นิติบุคคลอย่างนั้นหรือ นั่นคือสิ่งที่ผมอยากได้รับคำตอบจากคณะกรรมการ -----

- ๕๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านวิเชียรครับ ความจริงท่านกรรมาธิการก็ได้ชี้แจงแล้วว่า ในมาตรา ๑๘ นี้เป็นการเฝ้าระวังแล้วก็นำเรื่องที่มีการร้องเรียนนำเสนอเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่กรรมาธิการชี้แจงน่าจะพอเพียงแล้วนะครับ

นายวิเชียร คันถ้อง (ตริง) : ครับท่าน ผมเข้าใจว่าที่กรรมาธิการชี้แจงเป็นเพียงเฝ้าระวังและก็เป็นการนำเสนอ แต่ถึงอย่างไรก็ตามการให้สิทธิเขาไปต้องคู่กับหน้าที่ใช้ใหม่ครับ การให้สิทธิเขาไปต้องคู่กับหน้าที่ถ้าตราบใดที่ไม่ให้แต่สิทธิโดยไม่ได้กำหนดเรื่องหน้าที่ของเขาขึ้นมา ถามว่าตัวนี้ตรงนี้จะป็นช่องว่างไหม ผมเห็นด้วยกฎหมายสิทธิมนุษยชนผมต้องการให้เกิดคานการดุล ตัวตรงนี้จะทำให้ชาวบ้านของเราอย่างน้อยที่สุดผมคิดว่าเราจะได้รับการคุ้มครองดูแลจากหลายหน่วยงานของรัฐ แม้กระทั่งองค์การอิสระอย่างนี้ แต่ในเมื่อเรากำหนดองค์การอิสระเกิดขึ้นแล้ว เขามีหน้าที่แล้วหน้าที่เฝ้าระวังหรือหน้าที่ทำอะไรก็ตามใจในเมื่อคุณให้เขามีหน้าที่แล้วให้เขามีสิทธิแล้วคุณต้องมีหน้าที่ หน้าที่ทำอะไร หน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบแค่ไหนเพียงใด นั่นคือสิ่งที่ผมอยากจะทราบ เพราะถ้าไม่อย่างนั้นแล้วเวลาบอกว่าคุณมีหน้าที่เฝ้าระวัง ๆ แต่เวลาไปถึงเฝ้าระวังแล้วกลับไปสร้างปัญหาขึ้นมาโดยอาศัยกลุ่มขององค์การเหล่านี้ ถามว่าจะต้องรับผิดชอบอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายอิศพร จารูจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อิศพร จารูจินดา กรรมาธิการ คือในกรณีของการทำงานของกลุ่มบุคคลหรือนิติบุคคลก็ตามนั้น ถ้านำเรื่องมาหาคณะกรรมการ เรื่องที่เป็นเท็จนั้น ในมาตรา ๒๘ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีบัญญัติรับรองไว้แล้วว่า ตัวคณะกรรมการหรือกรรมการนั้นจะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญานั้นหมายความว่า ถ้าเอาเรื่องไม่เป็นความจริงเข้ามาหาเขาก็จะต้องรับผิดชอบตามประมวลกฎหมายอาญารฐานแจ้งความเท็จต่อไป นั่นคือความรับผิดชอบของเขาจะอยู่ในตัว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ขออนุญาตเรียนหารืออย่างนี้นะครับ ก็เหลืออยู่ประเด็นเดียว ซึ่งส่วนใหญ่ก็เห็นสอดคล้องต้องกันเหลือแต่พรรคสอง ซึ่งกรรมาธิการยอมแก้ไขตามที่ท่านประยุทธ์เสนอ คือเป็นไปตามร่างฯ เดิมว่า นิติบุคคลตามกฎหมายไทย และเพิ่มคำว่า หรือกลุ่มบุคคล ตามที่ท่านนพดลเสนอแล้ว

นอกนั้นก็รู้สึกจะสอดคล้องต้องกัน เป็นแต่เพียงว่ากรรมาธิการอาจจะขอความกรุณาจากท่านประยุทธ์ ท่านขอเพิ่มให้การรับรอง ก็หมายความว่าให้รับรองทั้งนิติบุคคลและกลุ่มบุคคลด้วย ขอเรียนถามท่านประยุทธ์อีกสักครั้งด้วย ขอภัยที่รบกวนท่านว่าจะเห็นตามที่กรรมาธิการแก้ไขหรือไม่

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ก็มีการถามและการตอบหลายรอบ แต่ผมรวมความได้ตรงนี้ ถ้าการตัดสินใจผมคิดว่าเอาตามกรรมาธิการหรือตามร่างฯ เดิม ลงมติกันเลขดีกว่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขอเรียนที่ประชุมก่อนจะขอมติอย่างนี้นะครับ กรรมาธิการได้มีการแก้ไขในวรรคสอง เป็นการแก้ไขว่า เป็นนิติบุคคลหรือกลุ่มบุคคล นอกนั้นก็ เป็นไปตามที่กรรมาธิการแก้ไข แต่ท่านประยุทธ์ เสนอว่าขอให้ เป็นไปตามร่างฯ เดิม เพราะฉะนั้นจะถามมติที่ประชุมว่า จะเห็นตามที่กรรมาธิการแก้ไข คือแก้ นิติบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เพราะฉะนั้นถ้าหากท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการแก้ไขก็กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าต้องการให้เป็นไปตามร่างฯ เดิม กรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกพร้อมแล้วใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกห้องประชุมกรุณาเข้ามาใช้สิทธิลงคะแนนด้วยนะครับ เพื่อทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกที่กำลังให้เกียรติเดินเข้ามาในห้องประชุมนะครับ ผมขอเรียนประเด็นที่จะลงมติก็คือว่า จะเห็นตามที่กรรมาธิการแก้ไข หรือเห็นตามร่างฯ เดิม ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการแก้ไขก็กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการแก้ไขคือกลับไปเป็นตามร่างฯ เดิม กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๕๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๓๓ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้เป็นไปตามร่างฯ เดิม

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๙ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันจ่อง (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม วิเชียร คันจ่อง พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง
 ในมาตรา ๑๙ ทวิ ที่คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ความจริงในเรื่องเกี่ยวกับ
 (๑) เรื่องที่เกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤตินิชอบในวงราชการ เราก็มียุทธศาสตร์
 ที่ต้องรับผิดชอบอยู่แล้วใช้ไหมครับ ป.ป.ป. ป.ป.ช. แม้กระทั่งว่าต้นสังกัดนั้น ๆ
 ที่ต้องอาศัยกฎ ระเบียบที่จะต้องดำเนินการ การที่เขียนบัญญัติเอาไว้แบบนี้
 แสดงว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ไม่มั่นใจในส่วนราชการนั้น ๆ ใช้ไหมครับ
 อีกประการหนึ่ง ใน (๕) คือเรื่องที่ได้มีการยื่นคำร้องเมื่อพ้นกำหนดสองปี
 ก็ไม่รับเอาไว้พิจารณา ถามว่าอายุความ ๒ ปี ในกรณี (๕) เป็นเรื่องของ
 กรณีละเมิด ตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ถ้าผมจำไม่ผิดเกี่ยวกับเรื่องละเมิด
 มีอายุความ ถ้าเรารู้การกระทำความผิดและรู้ผู้ที่กระทำความผิดต้องฟ้องศาลภายใน
 ๑ ปี ถามว่าตรงนี้น่าจะบัญญัติเอาไว้ว่าไม่เกิน ๒ ปีจะเข้าไปไหม ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโสภณ เพชรสว่าง
 รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้
 นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง
 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านนพดลครับ

นายนพดล ปัทมะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 นพดล ปัทมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
 ผมอยากเรียนหาหรือทางท่านกรรมาธิการอยู่ ๒ ประเด็น ประเด็นแรกก็คือ
 การที่เขียนกฎหมายว่า คณะกรรมการอาจไม่รับไว้พิจารณาก็ได้ ในกรณีที่เป็นเรื่อง
 ที่เกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤตินิชอบในวงราชการ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เขียนว่า
 ให้อ่านน่าจะรับก็ได้ไม่รับก็ได้ ทั้งนี้ถ้ากรณีที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตและอยู่ใน
 การพิจารณาของ ป.ป.ช. ผมอยากเรียนถามทางคณะกรรมาธิการว่า เรื่องนี้
 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ควรที่จะพิจารณาเรื่องนี้หรือไม่ และสอดคล้อง
 กับสิ่งซึ่งผมได้อภิปรายในมาตรา ๑๗ เดิมซึ่งสอบถามคณะกรรมาธิการไป

แต่ไม่มีโอกาสได้ตอบคำถามผม และท่านรองประธานสภานิติบัญญัติขอให้มีการลงคะแนน เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ทางคณะกรรมการนิติการได้ตอบคำถามผมอีกสักครั้งหนึ่งว่า ในกรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในการดูแล หรือว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในการดูแลแผ่นดินของรัฐสภา ได้พิจารณา และเรื่องอยู่ในระหว่างการพิจารณาและเป็นเรื่องเดียวกัน เกิดจาก ข้อเท็จจริงเดียวกันและผู้ร้องเรียนเดียวกัน ท่านคิดว่าควรจะให้คณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนฯ ได้พิจารณาเรื่องนี้ หรือควรจะรอไว้ให้องค์การอื่นตามรัฐธรรมนูญ ได้พิจารณาจนจบสิ้นกระบวนการความเสียก่อน ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องหลักการที่ท่าน เพิ่มเติมมาตรานี้ดีแล้ว แต่ผมคิดว่าควรจะเขียนให้ละเอียดรอบคอบมากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมได้กราบเรียนท่านประธานในเบื้องต้นแล้วว่า ผมต้องการ ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างครบถ้วนสมดังเจตนา ของรัฐธรรมนูญ และการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น ควรจะมีประสิทธิภาพหรือมีประสิทธิผล มาตรา ๑๙ ทวิ ถ้าท่านต้องการให้ท่าน มีกรอบอำนาจในการพิจารณาอย่างกว้างขวางแล้วไม่ควรบัญญัติมาตรา ๑๙ ทวิ เพื่อจำกัดอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ไว้ เพราะว่าตามหลักแล้ว ถ้าไม่มีกฎหมายห้ามไว้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ สามารถที่จะรับเรื่อง ทุกเรื่องไว้พิจารณา ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๑๗-----

แต่ว่าในมาตรา ๑๙ ทวิ นี้เป็นการจำกัดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่า
ถ้ากรณีตามมาตรา ๑๙ แล้วจะรับหรือไม่รับก็ได้ มันเป็นการจำกัดกรอบอำนาจ
ของท่านให้แคบลง ผมจึงไม่อยากจะเห็นการจำกัดกรอบอำนาจของท่าน ผมอยากให้
ท่านรับเรื่องทั้งหลายไว้พิจารณาไว้เป็นดุลยพินิจของท่านว่าควรจะได้รับหรือไม่รับ
ไม่ควรเขียนเป็นกฎหมาย ผมเข้าใจว่าท่านกับผมต้องเห็นตรงกันว่า มาตรา ๑๙ ทวิ
คือการจำกัดกรอบอำนาจหน้าที่ของท่าน ผมไม่อยากจะเห็นองค์การสิทธิมนุษยชนฯ
มีกรอบที่แคบมากเกินไป ถ้าท่านมีกรอบที่แคบมากเกินไปเหมือนที่ผมเขียนท่าน
ท่านจะเป็นสื่อกระดาษ ท่านไม่ต้องการหรือครี้อำนาจหน้าที่ในการพิจารณา
ในกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน นั้นเป็นประเด็นแรกครับ (๑) นั้นท่านพดลได้
กรุณาอภิปรายไปแล้ว ผมจะไม่ซ้ำประเด็น (๑) ใน (๒) ผมไม่ใช่
นักสิทธิมนุษยชน แต่ผมอยากถามท่านกรรมาธิการซึ่งเข้าใจว่ามีส่วนหนึ่งเป็น
นักสิทธิมนุษยชน ใน (๒) ท่านบอกว่า เรื่องที่ผู้ร้องได้รับการแก้ไขความเดือดร้อน
หรือความไม่เป็นที่ธรรมหรือได้รับการชดใช้ความเสียหายอย่างเหมาะสมแล้ว
และการพิจารณาต่อไปจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม ท่านจะไม่
รับไว้พิจารณาก็ได้ ผมเขียนแล้วว่าผมไม่ใช่สิทธิมนุษยชน แต่ผมไม่อยากจะเห็น
นักสิทธิมนุษยชนพิจารณาถึงการชดใช้ความเสียหายแล้วไม่รับไว้พิจารณา ผมไม่
อยากเห็นอย่างนั้น ท่านเขียนอย่างนี้ในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน สมมุติ
ผมเป็นคนละเมิดแล้วผมใช้ค่าเสียหายให้เขา มันก็เป็นปัญหาว่าท่านจะรับไว้
พิจารณาได้หรือไม่ ส่วนหนึ่งบอกว่ารับไว้พิจารณาได้ถ้าเป็นประโยชน์ ส่วนหนึ่ง
บอกว่าไม่ได้แล้วไม่เป็นประโยชน์แล้ว แล้วท่านจะ เขียนกฎหมายให้เป็นประเด็น
ถกเถียงกันทำไมครับ นั้นเป็นประเด็นหนึ่งนะครับ ผมไม่อยากจะเห็นนักสิทธิมนุษยชน
มองถึงการชดใช้ค่าเสียหายแล้วไม่รับไว้พิจารณา ผมออกตัวแล้วว่าผมไม่ใช่
นักสิทธิมนุษยชน แต่ผมไม่อยากจะเห็นการเขียนกฎหมายลักษณะอย่างนี้ ถ้าเราเขียน
กฎหมายอย่างนี้ชาวบ้านจะบอกว่า ถ้ามีกรณีร้องเรียนขึ้นมาใช้ค่าเสียหายให้เขา
เรื่องมันก็จะจบกันไปผมไม่อยากจะเห็นอย่างนี้ใน (๒) อีกกรณีหนึ่ง (๔) เพื่อนสมาชิก
ขอนแก่นเอ่ยนาม ท่านวิเชียรได้กรุณาอภิปรายแล้ว เรื่องที่ได้มีการยื่นคำร้อง
เมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการกระทำหรือการละเลยการกระทำ
อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนและการพิจารณาจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน
โดยส่วนรวม คณะกรรมการจะไม่รับไว้พิจารณาก็ได้ ในประเด็นนี้ผมถามเป็น
ประเด็นข้อกฎหมายว่า ท่านใช้หลักอะไรในการกำหนดอายุความ ๒ ปี ท่านใช้
เกณฑ์อะไรในการกำหนดว่าถ้า ๒ ปีแล้วจะไม่รับไว้พิจารณาก็ได้ สมมุติว่าท่าน

รับไว้พิจารณา เวลาตามกฎหมายต้องดูให้ครบ มาตรา ๒๖ ทวิ ท่านไปดูสิครับ
 ดูมาตรา ๑๙ ทวิ แล้วไปดูมาตรา ๒๖ ทวิ ในมาตรา ๒๖ ทวิ ในกรณีที่
 คณะกรรมการเห็นสมควรเข้าดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน
 คณะกรรมการมีสิทธิที่จะดำเนินคดีได้ การดำเนินคดีก็มาจากมาตรา ๑๙ ทวิ
 นี้แหละครับ มันจะเป็นประเด็นปัญหาว่าในกรณีที่มีการละเมิดและมีการกระทำ
 ความผิดทางอาญาหรืออย่างไรก็ตามที่ใช้หลักอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่ง
 และพาณิชย์คือ ๑ ปี ถามท่านว่าอันนี้จะเป็นการยกเว้นอายุความตามประมวล
 กฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือไม่ ถ้าการละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้นเป็นการละเมิด
 ทางแพ่งอยู่ด้วย เลข ๑ ปีไปแล้ว ผมฟ้องทางแพ่งไม่ได้ ผมไปร้องเรียนต่อ
 องค์การเอกชนหรือร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ยังไม่เกิน ๒ ปี
 ท่านรับเรื่องผมไว้พิจารณา เมื่อท่านรับเรื่องของผมไว้พิจารณา และเข้า
 มาตรา ๒๖ ทวิ ท่านส่งให้พนักงานอัยการฟ้องร้องทั้งแพ่งและทั้งอาญา
 มันจะเป็นประเด็นข้อกฎหมายว่า อายุความเกิน ๑ ปี รับไว้พิจารณาได้หรือไม่
 ถ้าถืออายุความตามกฎหมายฉบับนี้ใช้อายุความ ๒ ปีฟ้องได้นะครับ แต่ถ้าใช้
 อายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เกิน ๑ ปีฟ้องไม่ได้แล้ว มันจะเป็น
 เรื่องที่กฎหมาย ๒ ฉบับกำหนดอายุความไว้แตกต่างกัน ใครจะเป็นคนพิจารณารับ
 หรือต้องส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความ เพราะฉะนั้นเลขตั้งประเด็นถามท่านว่า
 ๒ ปีตาม (๕) ท่านยึดถืออะไรที่กำหนด ๒ ปี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายอชีพ จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม อชีพ จารุจินดา กรรมการ ความจริงมาตรา ๑๙ ทวิ นั้น
ทางคณะกรรมการได้เพิ่มเข้ามาในลักษณะเดียวกับพระราชบัญญัติผู้ตรวจการ
แผ่นดินของรัฐสภาซึ่งมีการกำหนดขอบเขตของอำนาจหน้าที่เช่นกัน เข้าใจว่า
สิ่งที่เอามานั้นจะเป็นลักษณะเดียวกับในทางคดีที่เรียกว่า คดีที่รกรงรกรกศาล
คือสิ่งที่จะมีการดำเนินการแก้ไขอยู่แล้วถ้าไม่มีการเขียนไว้คณะกรรมการต้อง
รับไปหมดทุกเรื่อง ก็พยายามที่จะเขียนกรอบไว้ในลักษณะเดียวกันกับกฎหมาย
ดังกล่าว อย่างไรก็ตามคณะกรรมการได้ปรึกษากันแล้วหลังจากที่ฟังจาก
ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติหลายท่านแล้วว่า ขอบเขตการปฏิบัติ
หน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นน่าจะให้ความคุ้มครองได้ทุกเรื่อง
เพราะฉะนั้นไม่ควรที่จะเขียนกฎหมายจำกัดอำนาจตัวเอง เพราะฉะนั้น
กรรมการก็ไม่ขัดข้องที่จะตัดมาตรา ๑๙ ทวิ ออก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนนทบุรี ตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง คณะกรรมการได้ตัดคำว่า
ทนายความ ออกไป แล้วไปเพิ่มคำว่า ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด
ผมก็มีความข้องใจว่า อย่างกรณีให้คู่กรณีทั้ง ๒ ฝ่าย เมื่อมาเผชิญหน้ากัน
ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะนำทนายเข้ามาร่วมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นคู่คิด ผมว่าน่าจะ
ถูกต้องอยู่แล้วตามกฎหมาย เพราะเดี๋ยวนี้ขนาดเป็นจำเลยที่เจ้าพนักงาน

ตำรวจได้สอบสวนเขายังอนุญาตให้นำทนายเข้าไปร่วมฟังคำสืบสวนสอบสวนด้วย แต่กรณีอย่างนี้บางคนที่เขาอาจจะไม่รู้กฎหมายไม่รู้รายละเอียด เขาก็จะนำทนายเข้าไปร่วมเป็นที่ปรึกษาไปตัดเขาทำไม่ มีเหตุผลอะไรที่จะไปตัด แล้วบอกว่าต้องไปทำตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด เช่น กฎหมายอย่างนี้น่าจะเปิดกว้างให้ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนได้รับความทุกข์ร้อนเข้าไปร้องทุกข์ได้อย่างสะดวกสบาย ท่านก็พยายามไปชี้แจงว่าไม่ได้ต้องทำตามคณะกรรมการกำหนดอย่างนี้ ผมยังไม่ทราบว่าท่านจะกำหนดอย่างไร ผมว่าเป็นการชี้แจงทำให้การร้องเรียนหรือว่าร้องขอจากผู้ที่ได้รับการกดขี่ทางสิทธิมนุษยชน กลับล่าช้าขึ้น แล้วบางคนที่ได้รับการกดขี่หรือว่าไม่ได้รับความยุติธรรมเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนส่วนมากก็จะเป็นผู้ที่ด้อยโอกาสอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมว่าถ้าเราสามารถมีทนายหรือมีพรรคพวกเพื่อนฝูงเป็นทนายเข้าไปร่วมเป็นที่ปรึกษาด้วย ผมว่าจะให้ความเป็นธรรมมากกว่า อย่าลืมนะว่าคนที่สามารถกดขี่ทำให้คนอื่นกลุ่มหนึ่งหรืออีกคนหนึ่งที่ไม่ได้รับสิทธิมนุษยชนส่วนมากจะเป็นผู้มีความรู้มีอิทธิพล เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าน่าจะให้คูกรณี เราก็ไม่พูดถึงว่าใครจะมีอิทธิพลไม่มีอิทธิพล ให้คูกรณีทั้ง ๒ ฝ่ายสามารถที่จะนำทนายเข้าไปร่วมเป็นที่ปรึกษาด้วย ผมว่าจะเป็นการถูกต้องมากกว่าท่านจะไปตั้งกฎเกณฑ์ว่าเป็นไปไม่ได้จะเอาใครไปจะต้องเอาไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าน่าจะคงร่างฯ เดิมไว้แล้วก็ติดตามที่ท่านเพิ่มว่า ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ออก ผมขออย่างนี้ครับ และอีกเรื่องหนึ่งพรรคสุดท้ายในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบละเมิดสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการอาจตั้งบุคคลใดเพิ่มคำว่า บุคคลใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงาน ก็ได้ ผมเห็นว่าตรงนี้ก็กว้างไป เพราะอะไร เพราะว่าตั้งบุคคลใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือปฏิบัติงานได้ ท่านไปดูมาตรา ๓๘ ท่านจะเห็นว่าในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการ อนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการแต่งตั้งเพื่อทำการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ท่านตั้งไปใครก็ไม่รู้ ไปตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ก็เหมือนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า เป็นอันตราย เจ้าหน้าที่ก็มีแล้วจะเอาใครไปช่วยเหลือก็ได้ แต่ว่าไม่ควรแต่งตั้ง ถ้าหากว่าเรามีสำนักงานอยู่แล้วเจ้าหน้าที่ไปอีกคนหนึ่งจะตั้งใครหรือเอาไปเป็นผู้ช่วยอย่างนี้ไม่มีปัญหา แต่ถ้าตั้งไปผมเกรงว่าจะมีปัญหาในอนาคต เพราะว่าบางคนตั้งเข้าไปแล้วกลายเป็นเจ้าหน้าที่โดยถูกต้อง

สพ ๑๖/๒๕๕๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ว.รพร ๔๘/๓

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และประมวลกฎหมายอาญา เพราะฉะนั้น
ผมอยากขอคำชี้แจงจากคณะกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายไพโรจน์ พลเพชร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ไพโรจน์ พลเพชร ในฐานะกรรมการ ขอชี้แจงข้อสงสัยของท่านสมาชิกนะครับ

ประเด็นแรกที่บอกว่า เรามองอย่างนี้โดยเจตนาที่ทำไมตัดคำว่า หมายความว่า ออกไป ในข้อเท็จจริงทางสังคมหรือกรรมมาธิการคิดจริง ๆ ไม่ใช่การสูคดี ไม่ใช่การสูคดีเหมือนกับในศาล และที่สำคัญมากกว่านั้นคนยากคนจนจริง ๆ ไม่มีทางที่จะสามารถจ้างทนายเข้ามาสูคดี แล้วสิ่งที่ถ้าเขียนอย่างนี้คนที่ได้เปรียบต่างหากที่จะจ้างทนายเข้ามาแล้วไปสู้กัน ทนายต่อสู้กัน เราต้องการให้ตั้งที่ปรึกษา ใครก็ได้เป็นที่ปรึกษาของ ๒ ฝ่ายนี้ เป็นทนายก็ได้ไม่เป็นก็ได้ ดังนั้นและทำไมต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด เพราะว่า การนำเข้าสู่การพิจารณาเราเห็นว่า ต้องมีวิธีการว่าจะฟังอย่างไร หลักฐานอย่างไร จะฟังพยานอย่างไร จะฟังเหตุผลอย่างไร ซึ่งเป็นรายละเอียดในทางปฏิบัติ ซึ่งจำเป็นจะต้องให้กรรมการไปกำหนดในรายละเอียด นี่เป็นประเด็นแรก

ประเด็นที่ ๒ เรื่องตั้งบุคคลอื่นเข้ามาช่วย แท้จริงเราเห็นอย่างนี้โดยเจตนาของกรรมการเห็นว่า การละเมิดสิทธิมนุษยชนบางที่เกิดขึ้นมากมายในภูมิภาค แล้วกรรมการสิทธิมนุษยชนไม่สามารถเอาเจ้าหน้าที่จริง ๆ ไปปฏิบัติหน้าที่ได้ทั้งหมด เพราะรู้ว่าเจ้าหน้าที่จะมีจำกัดมาก ดังนั้นอาจจะแต่งตั้งบุคคลที่อยู่ในท้องถิ่นนั้นในการช่วยงานเป็นครั้งเป็นคราว ถ้ามองว่าเมื่อถูกแต่งตั้งแล้วต้องมีภาระรับผิดชอบก็คือว่า ๑. ต้องมีหน้าที่โดยตรง และขณะเดียวกันถ้าทำผิดขึ้นมาก็มีบทลงโทษที่หนักเพราะเป็นเจ้าพนักงาน ดังนั้นการแต่งตั้งบุคคลเราเห็นว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนสามารถที่จะแต่งตั้งเพื่อจะช่วยงานกรรมการ เพื่อจะหาคนทุกคนที่มีความประสงค์จะช่วยงานกรรมการที่อยู่ตรงไหนก็ได้ในประเทศนี้ แล้วกรรมการเห็นว่าเหมาะสมแล้วมาช่วยงาน ตรงนี้ที่เราเห็นว่าควรจะตั้งบุคคลภายนอกหรือใครก็ได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ ตามที่คณะกรรมการวิสามัญ

ชี้แจงบอกว่าที่ไม่ให้ เป็นทนาย แต่ก็มาชี้แจงบอกเป็นทนายก็ได้ ผมก็ตั้งข้อสงสัย
อีกว่า เมื่อบอกเป็นทนายก็ได้ จะไปตัดคำว่า ทนาย ทำไม ในนี้ก็บอกทนายก็ได้
ไม่เป็นทนายก็ได้ ท่านชี้แจงอย่างนี้ผมเลียงงใหญ่ ถ้าท่านชี้แจงบอกทนายไม่ได้
เพราะกลัวว่าฝ่ายที่มีอิทธิพลมีทนาย ฝ่ายที่โดนข่มเหงรังแกเป็นผู้ที่ด้อยโอกาส
อย่างที่ผมพูด หรือว่าผู้อ่อนแอไม่มีโอกาสที่จะไปเอาทนายมา อย่างนี้ยังพอจะ
ฟังขึ้น แต่ผมก็เห็นว่าไม่ถูกต้องอยู่แล้ว เพราะว่ากฎหมายตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย
เท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม
ต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่าง อะไรต่าง ๆ นี้ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้น
เมื่อเราให้สิทธิแก่ฝ่ายหนึ่งก็ต้องให้สิทธิอีกฝ่ายหนึ่ง เพราะฉะนั้นท่านจะมาตั้ง
กฎหมายว่าไม่ได้ กลัวว่าฝ่ายคนที่กดขี่ข่มเหงนี้จะมีพวกมีอิทธิพลสามารถมีเงิน
ตั้งทนาย อีกฝ่ายหนึ่งไม่สามารถตั้งทนาย ผมว่าไม่ถูกต้อง อันนี้ขัดกฎหมาย
รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นขอฝากว่าอยากจะขอแก้ตรงนี้ ผมว่าไม่ถูกต้อง
ผิดรัฐธรรมนูญ

และอีกประการหนึ่งที่ผมบอกว่า ที่เสนอแต่งตั้งบุคคลใด ผมเห็นว่า
ไม่น่าจะครับ เพราะอะไร เพราะว่ายิ่งท่านชี้แจงบอกว่า อาจจะแต่งตั้งบุคคล
ที่อยู่ใกล้เคียงกับเหตุการณ์นั้นมาร่วมเป็นเจ้าพนักงาน ยิ่งตั้งเอาคนใกล้เข้ามา
อาจจะเอียงเอนเข้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ได้ ผมมันอยู่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแน่นอน
แถวบ้านผมสมมุติว่ามีกรณีเกิดร้องเรียนขึ้นมา ท่านไปตั้งคนข้าง ๆ บ้าน ผมก็
ต้องอยู่ไม่ซ้ายก็ขวา อันนี้ความไม่เป็นธรรมจะเกิดขึ้น ต้องตั้งคนจากส่วนกลาง
เข้าไปสืบสวน ไม่อย่างนั้นเวลาตำรวจกองปราบไปจับทำไม ไม่เอาตำรวจ
ในท้องที่ บางแห่งเอาตำรวจกองปราบเข้าไปเพื่อให้ความเป็นธรรม เพราะว่า
ตำรวจท้องที่จะรู้อยู่แล้วว่าคนนี่คือใคร ๆ จะฝ่ายซ้ายฝ่ายขวา และนี่ก็เช่นเดียวกัน
เพราะฉะนั้นฝากคณะกรรมการว่า พวกเราเองก็ตั้งใจที่จะให้กฎหมายนี้ออกมา
ใช้เพื่อประโยชน์แก่คนที่ด้อยโอกาสที่โดนข่มเหงรังแก ที่โดนลิดรอนสิทธิมนุษยชน
ต่าง ๆ ผมเห็นด้วยกฎหมาย แต่จะทำอย่างไรที่จะให้ใช้ได้ครอบคลุมและใช้ได้
ยุติธรรมแก่ทุกฝ่ายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอบขอบคุณสำเร็จครับ เท่าที่ผมฟังท่านสำเร็จพูดก็ด้วยเจตนาอยากให้ผู้กระตือรือร้นนำทนายความทั้ง ๒ ฝ่าย เข้าร่วมพิจารณา ซึ่งถือว่่าก็เป็นความเห็นที่สอดคล้องตรงกันกับกรรมาธิการ ซึ่งที่กรรมาธิการชี้แจงเมื่อสักครู่ นะครับ ผมเห็นว่าความหมายตรงกัน ซึ่งได้ชี้แจงว่าที่ปรึกษาก็ครอบคลุมรวมไปถึงทุกสาขาอาชีพรวมทั้งทนายความด้วยนะครับ ตรงนี้ก็น่าจะชัดเจน เชิญท่านประยูรทศศรีครับ

นายประยูรทศ ศรีพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยูรทศ ศรีพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ตามที่มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาซักถามในประเด็นของพรรคสอง ในกรณีนี้หากจะเหมือนกับกรรมาธิการตอบว่ามีความเห็นตรงกัน แล้วผมก็ไม่ทราบว่าจะไปตัดทำไม ถ้าหากมีความเห็นตรงกัน เพราะจริง ๆ แล้วในบ้านนี้เมืองนี้ถ้าหากการแข่งขันกันหลากหลายเท่าใด ประชากรมากเท่าใด ความจำเป็นที่จะปรึกษาทนายและผู้รู้ทางกฎหมายก็ยิ่งจำเป็นจะต้องมีมากขึ้น ถ้าเพียงแต่เขียนว่าทนายหรือที่ปรึกษานั้นมันไม่น่าจะหนักหนาอะไรเลย เพราะในประมวลกฎหมายอาญาก็ตาม ในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ก็ตาม ก็ให้อำนาจในการที่ให้ทนายเข้าไปร่วมในคดีได้มากอยู่แล้ว นั้นประการที่ ๑ ในพรรคสอง ท่านประธานครับ กระผมสงสัยในพรรคสุดท้ายในพรรคสี่ ถ้าพยายามอ่านในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการอาจแต่งตั้งบุคคลใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือปฏิบัติงานก็ได้ ผมคิดว่าเจตนาดีพอรู้ แต่คิดว่าการผูกประโยชน์แบบนี้ผมคิดว่าก็คงจะใช้ไม่ได้ กฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจกรรมการแต่งตั้งผู้ใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้กระนั้นหรือ มันก็ยังไม่ถูก เพราะความผูกพันที่พนักงานต่อคดีก็ตาม ต่อคู่ความก็ตาม หรือต่อภาระหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านอื่น ๆ ก็ตาม ผมคิดว่ามีมากมาย ถ้าเขียนอย่างนี้มันก็แปลความว่า คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจสั่งฟ้องแผ่นดินในการที่จะแต่งตั้งใครเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องนี้ก็ได้ ข้อจำกัดมันไม่มีนะครับ ท่านประธาน ถ้าในกรณีที่คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งไม่มีปัญหา แต่ที่นี้ถ้าหากตั้งบุคคลแทนที่จะตั้งบุคคลคนเดียวหรือ ๒ คน แต่งตั้งเป็น ๑๐ คน เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วการใช้จ่ายหรือการผูกพันด้านอื่น ๆ จะเกิดขึ้นตามมามันจะรับภาระไหวหรือ ผมคิดว่าการเขียนไม่ถูกต้อง แต่เจตนาผมพอเดาออก แต่ผมคิดว่าให้ท่านประธานและท่านกรรมาธิการได้กรุณาได้ทบทวนตรงนี้ พรรคสี่ พรรคสุดท้ายอีกนิดหนึ่งครับ

สพ ๑๖/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สารคดี. ๕๐/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอพึ่งคำชี้แจงจากกรรมาธิการครับ เชิญครับ

- ๕๑/๑

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการครับ สำหรับประเด็นในวรรคสี่ของ
 มาตรา ๒๑ นั้น คณะกรรมาธิการได้พิจารณาจากร่างฯ เดิมแล้ว ก็เห็นว่า
 ข้อความน่าจะขาดไป เพราะจะใช้ว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบการละเมิด
 สิทธิมนุษยชน คณะกรรมการอาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งหมายความอยู่ใน
 ตัวว่า บุคคลใด ๆ ก็ได้ในตัว เพราะฉะนั้นก็เลยเติมถ้อยคำเพื่อให้เป็น
 ประโยชน์ชัดเจนขึ้นว่า คณะกรรมการอาจแต่งตั้งบุคคลใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
 เพราะถ้าตัดออกแล้วลักษณะข้อความมันก็จะความหมายในลักษณะเดียวกัน
 อันนี้เพียงแต่เติมประโยคให้ครบถ้วนขึ้นจากร่างฯ เดิม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านประยุทธ์

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจังหวัดมหาสารคาม ตามที่ท่านเลขา
 ได้กรุณาชี้แจง ผมคิดว่าไม่ตรงอย่างแน่นอน ในร่างฯ เดิม ในการปฏิบัติหน้าที่
 ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการอาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
 เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานก็ได้ หมายความว่า บุคคลที่จะเข้ามาช่วยเหลือ
 จะต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่อยู่แล้ว คณะกรรมการถึงจะเข้าไปแต่งตั้งได้
 แต่ท่านเขียนอย่างนี้ ก็แปลว่า คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
 เพื่อช่วยเหลือก็ได้ กล่าวคือว่าบุคคลคนนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นข้าราชการ ไม่ต้อง
 เป็นผู้มีหน้าที่ เดินผ่านไปเดินผ่านมา ผมชอบนิสัยใจคอ ผมชอบการเดิน ผมแต่งตั้ง
 เป็นอย่างนี้ก็ได้ มันแปลความว่าบุคคลใด นี่แปลว่า ใครก็ได้เดินข้างถนนก็ได้
 นอนใต้ต้นขุ่นก็ได้ ใต้ต้นมะขามที่สนามหลวงก็ได้ อย่างนี้มันไหวหรือครับ
 ท่านประธาน เขียนอย่างนี้มันแปลความว่า บุคคลใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้
 ทำให้กฎหมายฉบับนี้ให้อ่านจว่า แต่งตั้งใครเป็นพนักงานเพื่อช่วยเหลือปฏิบัติการ
 คนนั้นก็พนักงาน มันก็แปลความอย่างนั้น มันไม่เหมือนกันหรือครับ
 ระหว่างการแก้ไขกับร่างฯ เดิมไม่เหมือนกันแน่นอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เท่าที่ผมฟังท่านประยุทธ์ตีความในประเด็นที่ทำไม่ต้องเป็นบุคคลอื่น
 ซึ่งเป็นใครก็ได้เท่านั้นเองนะครับ อยากให้กรรมาธิการชี้แจงในจุดนี้

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการ จริง ๆ แล้วโดยเจตนา นั้น ก็เห็นว่า ในร่างฯ เดิม นั้น คือไปอยู่ในอำนาจคณะกรรมการที่จะแต่งตั้งผู้ช่วยเหลือ ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าไปนั้น ก็จะต้องรับผิดชอบ ถ้าเกิด คำเนิการผิดกฎหมายอย่างไร ก็จะต้องผิด คณะกรรมการผู้ตั้ง ตั้งผิด ตั้งคน ไปทำในสิ่งที่คนที่ถูกตัวเองตั้งรับผิดชอบ ตัวเองก็ต้องรับผิดชอบทางอาญาไปด้วย เพราะฉะนั้นในสิ่งที่คณะกรรมการเดิมจึงเห็นว่าไม่น่าจะเกิดความเสียหาย แต่ว่าคณะกรรมการนั้นอย่างไรก็ต้องรับผิดชอบในการแต่งตั้งใครก็ตาม เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ถ้าท่านได้ปรึกษากันแล้ว แต่ถ้าทางท่านสมาชิกนั้น เกรงว่า คณะกรรมการอาจใช้อำนาจไปตั้งบุคคลใด ๆ จนเกินเลยกว่า ที่สมควรนั้น ก็ไม่ขัดข้องที่จะตัดคำว่า บุคคลใด เป็นถ้อยคำที่เดิมเข้ามาออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ตัดคำว่า บุคคลใด เป็น ออกใหม่ครับ แล้ววรรคสองล่ะครับ หมายความว่า หรือ ยังจะตัดออกหรือเปล่าครับ เชิญท่านตัวแทนกรรมาธิการ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน ที่เคารพ เจตนาของกรรมาธิการกรณีที่มีการตัดคำว่า หมายความว่า นั้น ก็เพื่อที่จะ เป็นการเปิดกว้าง แต่ถึงอย่างไรก็ตามตามที่ท่านสมาชิกประสงค์ที่จะให้ระบุไว้ ชัดเจน ก็ไม่ขัดข้องครับ ที่จะยังคงคำว่า หมายความว่า หรือที่ปรึกษาของตน ไว้ ส่วนข้อความอื่นที่เพิ่มเข้าไปในเรื่อง ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด นั้น ขอคงไว้เช่นเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่ แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานคนที่สอง) : ท่านไพโรจน์ศรีคุณ

นายไพโรจน์ พัดเงิน (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายไพโรจน์ พัดเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ มาตรา ๒๖ ทวิ ซึ่งทางคณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นมาใหม่นั้น เดิมที่ผมได้อภิปรายไว้บ้างบางส่วน ในส่วนของมาตรา ๑๔ (๘ ทวิ) ซึ่งคาบเกี่ยวกัน ทั้งนี้เนื่องจากว่าอำนาจหน้าที่ซึ่งรัฐธรรมนูญให้กรอบกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น มาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญเขียนไว้อย่างชัดเจน จะเห็นได้ว่าลักษณะอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตั้งแต่ (๑) คือการตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยอะไรต่าง ๆ (๒) เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย (๓) ส่งเสริมการศึกษาการวิจัยและการเผยแพร่ความรู้ (๔) ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยราชการ (๕) จัดทำรายงานประจำปี (๖) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ และผมเคยได้ให้ความเห็นเอาไว้ว่า ตรงนี้ต้องอยู่ในกรอบของรัฐธรรมนูญ นอกจากนั้นยังจะมีในวรรคต่อมาก็คือ ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ และประชาชนประกอบด้วย ส่วนในวรรคสุดท้าย ซึ่งจะใกล้เคียงกับ มาตรา ๒๖ ทวิ มากที่สุดก็เพียงแต่มีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ รวมทั้งมีอำนาจอื่นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ท่านประธาน จะเห็นได้ว่า ในมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการวางกรอบ เป็นการให้อำนาจคณะกรรมการเปรียบเสมือนหนึ่งทำหน้าที่เป็นที่ฟังหรือว่าเป็นที่ปรึกษา ทำงานทางวิชาการตลอดจนเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนเท่านั้น ไม่ได้กับเป็นผู้ปฏิบัติการ หรือว่าลงมือทำเลย ผมจึงเห็นว่ามาตรา ๒๖ ทวิ ซึ่งกรรมาธิการได้เพิ่มขึ้นมาใหม่นั้น เป็นการบัญญัตินอกเหนือจากที่รัฐธรรมนูญได้ให้กรอบเอาไว้ เป็นอำนาจอีกส่วนหนึ่ง ไม่ว่าจะ เป็นการที่คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานอัยการโดยความเห็นชอบของอัยการสูงสุด หรือพนักงานในสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครอง เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนในศาล ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นการออกนอกกรอบที่กฎหมายบัญญัติไว้คือในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๐ ผมอยากทราบเหตุผลจาก

กรรมการ ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง

ความจริงแล้วมาตรา ๒๖ ทวิ ผมเข้าใจว่าคณะกรรมการได้ล่อมาตาม

กฎหมายหลายฉบับที่ให้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายพิเศษ สามารถ

ที่จะดำเนินคดีได้ ก่อนนี้ก็เคยมีกฎหมายของคณะกรรมการป้องกันเกี่ยวกับสินค้า

เคยมีอยู่ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๘ ก็มี

ข้อความตรงตามมาตรา ๒๖ ทวิ ผมไม่ขัดข้องหรือครับที่ท่านจะเพิ่ม

มาตรา ๒๖ ทวิ เข้าไป เพราะว่าเมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วว่า มีการ
ละเมิดสิทธิมนุษยชนและควรดำเนินคดี ก็ควรมอบอำนาจให้ท่านดำเนินคดีได้ด้วย

ถ้ามอบอำนาจให้พนักงานอัยการอย่างเดียวกันก็ไม่แน่ว่าพนักงานอัยการจะฟ้องร้อง

ตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีความเห็นหรือไม่ ผมไม่ขัดข้องถ้าท่าน

จะเพิ่มอำนาจของคณะกรรมการในมาตรา ๒๖ ทวิ แต่ผมถามนิดเดียวครับ กฎหมาย

ทุกฉบับที่ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดี เป็นการยกเว้นพระราชบัญญัติ

ทนายความ การดำเนินคดีนั้นถือว่าเป็นวิชาชีพที่ต้องมีความรู้มีความชำนาญเป็นพิเศษ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๘ ได้ระบุว่าผู้ที่ดำเนินการ

เกี่ยวกับเรื่องนี้ต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ กฎหมายทุกฉบับ

จะเป็นอย่างนั้น -----

เพราะเกรงว่าถ้าได้ผู้ที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจทางกฎหมาย ไม่จบนิติศาสตร์มา แทนที่จะไปคุ้มครองสิทธิของประชาชน อาจจะทำให้การดำเนินคดีนั้นได้รับความเสียหายก็เป็นไปได้ จึงกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของบุคคลที่จะเข้าดำเนินคดีว่า ต้องมีคุณวุฒิจบปริญญาตรีทางกฎหมาย แต่ไว้ในกฎหมาย มาตรา ๒๖ ทวิ นี้จะครบในกฎหมายฉบับนี้ไม่มีกำหนดไว้ หมายถึงว่า คณะกรรมการจะแต่งตั้งพนักงานในสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการได้ในศาล ไม่จำเป็นต้องจบนิติศาสตร์ ผมอยากกราบเรียนประธานคณะกรรมการนี้ว่า เติมนำไปสักหน่อยได้ไหมครับ ไม่เสียประโยชน์เลย ประชาชนจะได้รับการคุ้มครองมากยิ่งขึ้น โดยถ้าท่านเติมว่า คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานอัยการโดยความเห็นชอบของอัยการสูงสุด หรือพนักงานในสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองสิทธิมนุษยชน ผมกราบเรียนท่านเพื่อให้เพิ่มข้อความที่ได้นำเรียนไปแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคประชาธิปัตย์ มาตรา ๒๖ ทวิ ที่คณะกรรมการวิสามัญเพิ่มขึ้นมา ผมเองก็ไม่ค่อยสบายใจ เมื่อมาอ่านดูอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนี้ครับ เพราะว่าโดยเฉพาะที่บอกว่า คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานอัยการโดยความเห็นชอบของอัยการสูงสุด ตรงนี้หมายความว่า คณะกรรมการนี้มีอำนาจที่จะไปแต่งตั้งอัยการขึ้นมา ซึ่งจริง ๆ แล้วผมเห็นว่ามันเป็นอำนาจที่ซ้ำซ้อนประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง เป็นการใช้อำนาจนอกรอบที่รัฐธรรมนูญบัญญัติอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไว้ ตามที่เมื่อครั้งที่ท่าน ส.ส. ก็ได้พูดไปแล้ว นะครับว่า มาตรา ๒๐๐ อำนาจคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ มี (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) ก็สรุปสุดท้ายว่า (๕) จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศและเสนอต่อรัฐสภา อันนี้คือหมายความว่า สุดท้ายมีปัญหาขึ้นมา ถ้าไม่ประสบผลสำเร็จในด้านแก้ไขปัญหา ก็เสนอต่อรัฐสภาให้แก้ไข เพราะว่าท่านจะเห็นว่า (๑) ก็ตรวจสอบอะไรต่าง ๆ (๒) ก็เสนอว่าให้ปรับปรุง

กฎหมาย (๓) ส่งเสริมวิจัยศึกษาด้านสิทธิมนุษยชน (๔) ส่งเสริมความร่วมมือ
ประสานระหว่างหน่วยราชการและเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน และสุดท้าย
(๕) จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายใน
ประเทศเสนอต่อรัฐสภา ไม่ได้ให้อำนาจไว้เลยว่าท่านต้องไปตรวจ ไปจับ
ไปออก ไปตั้งทนาย อำนาจมาจากไหน การตั้งอัยการมาทำคดีนี้ครับ

และอีกประการหนึ่ง ทั้งมาตรา ๒๖ ทวิ ที่ท่านเพิ่มมานี้ ผมดูว่า นอกจากว่าเกินเลยจากกรอบของรัฐธรรมนุญที่บัญญัติไว้แล้ว ผมเห็นว่าถ้าหากว่า กฎหมายเป็นอย่างนี้ต่อไปแล้ว ต่อไปคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ท่านมอง ด้านดีผมทราบ ผมก็เห็นด้วย มองด้านดีว่าจะทำอย่างไรที่จะช่วยเหลือประชาชนที่ ด้อยโอกาส โคนข่มเหงรังแก ทำอย่างไรให้ครอบคลุมผมเห็นด้วย แต่ว่ากฎหมาย รัฐธรรมนุญบัญญัติว่ามั่นมีกรอบ มีขอบมีเขต แต่ท่านไปเขียนเพิ่มมาจนอ่านจี้ มั่นเกินเลยจากที่กรอบรัฐธรรมนุญวางไว้มากมาย ผมเห็นว่ากฎหมายต่าง ๆ การใช้กฎหมาย คนที่มีอำนาจมันเป็นดาบสองคม ถ้าทำในด้านที่ถูกต้องด้านที่ดี ไม่มีปัญหา ถ้าไปทำด้านไม่ดี ปัญหาจะเดือดร้อนขึ้น เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า ที่คณะกรรมการวิสามัญเพิ่มมาตรา ๒๖ ทวิ นี้ ผมไม่เห็นด้วย ผมขอเสนอตัดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการ

นายพนนธิ สุริยะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม นพนนธิ สุริยะ ขอเรียนตอบคำถามและข้อสังเกตที่ท่านสมาชิก ได้กรุณาถาม ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์และเป็นไปได้ที่จะเข้าใจเช่นนั้น อย่างไม่ก็ตาม ผมขอกราบเรียนว่าเจตนารมณ์ของผู้ร่างนั้นต้องการที่จะดำเนินการ ในกรณีที่มีบุคคลผู้ยากไร้หรือผู้ที่กลัวอิทธิพล และไม่สามารถที่จะดำเนินการเองได้ กิจการดังกล่าวนี้อาจจะเกิดขึ้นเพราะว่ากลไกอ่อนแอหรือมีช่องโหว่ ดังนั้น การดำเนินการเช่นนี้เป็นการกระทำซึ่งได้มีตัวอย่าง อย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าว แล้วว่าในพระราชบัญญัติต่าง ๆ

ต่อไปในประเด็นที่ท่านกรุณาเป็นห่วงว่าจะอยู่นอกกรอบหรือเปล่านั้น ผมขอกราบเรียนว่า ในมาตรา ๒๐๐ นั้น ได้มีวรรคหกอีกอันหนึ่งซึ่งได้บอกไว้ เป็นเชิงว่า ในกรณีที่กรรมการมีความต้องการที่จะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตาม เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนุญก็จะสามารถทำได้ ดังนั้นการร่างมาตรานี้จึงใช้อำนาจ ที่มีอยู่ตามวรรคหกของมาตรา ๒๐๐ ส่วนในกรณีสุดท้ายที่ท่านเป็นห่วงว่า ไม่มีการกำหนดคุณสมบัตินั้น ในมาตรา ๒๖ ทวิ วรรคท้ายได้มีการกำหนดไว้ เหมือนกันว่าการกรรมการต้องไปดูแลให้รอบคอบว่าจะใช้มาตรการหรือจะมีวิธีการ ใดๆที่จะกำหนดบุคคลต่าง ๆ เหล่านั้นที่จะตั้งขึ้นมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผม
 เห็นด้วยกับทางท่านสำเร็จที่ได้เสนอตัดมาตรา ๒๖ ทวิ ออก ผมกราบเรียน
 ท่านประธานว่า กระผมพยายามทำความเข้าใจว่า ผมจะอ่านกฎหมายนี้อย่างไร
 ในตอนแรก ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานอัยการโดยความเห็นชอบ
 ของอัยการสูงสุดเป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองสิทธิมนุษยชน เพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่ง
 และคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดในศาล นี่ตอนที่ ๑ ผมไม่แน่ใจว่า การเขียน
 กฎหมายก้าวล่วงไปในองค์กรอื่นให้มีความสามารถในการแต่งตั้งพนักงานอัยการ
 ให้เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองได้หรือไม่ได้ ควรหรือไม่ควร นั้นประการที่ ๑

ในประการที่ ๒ เขียนต่อมาว่า เมื่อคณะกรรมการแจ้งให้ศาลทราบแล้ว
 ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองสิทธิมนุษยชนมีอำนาจดำเนินคดีตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้
 ผมเรียนถามท่านประธานว่า การแจ้งศาลให้ทราบนี้แจ้งอย่างไร มันมีข้อจำกัด
 ในการที่จะต้องนำกระบวนการในการที่จะแจ้งศาลแต่ละคดี ไม่ว่าจะคดีแพ่ง คดีอาญา
 มันแยกแตกต่างกันไปสุดแล้วแต่คดี ท่านประธานครับ แคบอกแจ้งให้ศาลทราบ
 ทราบอย่างไร แจ้งอย่างไร ก็ยังไม่มีใครทราบได้ แต่จะเป็นกลไกอัตโนมัติว่า
 แจ้งให้ทราบแล้วนี้ เจ้าหน้าที่คุ้มครองสิทธิมนุษยชนมีอำนาจดำเนินคดีตามที่
 คณะกรรมการมอบหมายได้ มอบหมายอย่างไร มอบหมายแค่ไหน -----

ในวรรคสอง ในการดำเนินคดีในศาล ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองสิทธิมนุษยชนมีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สิน หรือค่าเสียหายให้แก่ผู้ซึ่งถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนได้ด้วย และในการนี้ให้ได้รับการยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง ท่านประธานครับ ถึงแม้ว่าจะเป็นผู้เข้าไปสู่ในคดีก็ตาม ถ้าไม่ใช่ผู้เสียหายและเจ้าหน้าที่จะไปเรียกร้องค่าเสียหายแทนบุคคลอื่นได้อย่างไร ผมยังงง ๆ เพราะพิจารณาแล้ว ผมคิดว่าในกรณีเขียนอย่างนี้มันจะทำให้ก่อให้เกิดการก้าวล่วงเข้าไปในกฎหมายฉบับอื่น ซึ่งมีบางท่านก็บอกว่าเป็นเรื่องดีมันลือในเรื่องอื่น แต่หันกลับมากฎหมายของเรา ในมาตรา ๑๔ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ กระผมเปิดดูแล้วไม่น่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับพรรคอย่างว่านี่ที่จะให้อำนาจเข้าไปเกี่ยวข้องกับ เพราะเจตนารมณ์ของคณะกรรมการชุดนี้เพื่อที่จะเผื่อระวังเผื่อวางมาตรการเพื่อจะส่งเสริมอะไรต่าง ๆ สุดแล้วแต่ ในมาตรา ๑๔ ว่าไว้ชัดเจน กลับไปอ่านรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๒๐๐ อีก ท่านจะบอกว่า (๖) เปิดกว้างไว้ให้ทำไม่ได้หรอกครับ ทุกองค์กรย่อมมีข้อจำกัดในการที่จะเขียนกฎหมายว่าให้องค์กรนั้นมีย่ออำนาจแค่ไหนเพียงใด จะไปบอกว่ารัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๐ (๖) ให้อำนาจว่าตามที่กฎหมายบัญญัติ บัญญัติมันก็ต้องมีกรอบ เพราะฉะนั้นถึงอย่างไรก็ตาม ถ้าหากไม่มีคำชี้แจงผมคิดว่าข้อ เสนอแนะ ของคุณสำเร็จก็เป็นข้อ เสนอแนะที่น่ารับฟังครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ กรรมการ ขอกราบเรียนชี้แจงในเชิงอธิบายเป็นความเข้าใจ ไม่ได้มุ่งหวังโต้เถียงหรือโต้แย้งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ โดยเฉพาะท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ซึ่งผมได้เห็นมาตลอดว่าท่านได้อภิปรายด้วยเหตุผลที่น่ารับฟังอย่างยิ่ง ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ในปัจจุบันนี้กฎหมายแพ่งและกฎหมายอาญานั้นได้บัญญัติสิทธิที่คนที่จะมาสู่ศาลได้นั้น เรียกว่าผู้เสียหาย คือผู้ที่ได้รับความเสียหายหรือถูกกระทำในทางอาญาหรือทางแพ่งก็เป็นผู้เสียหายในทางแพ่งอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีข้อจำกัดอยู่ในมาตราต่าง ๆ เช่นว่าผู้ที่มาศาลได้นั้นต้องเป็นตัวเขาเองนะครับเป็นผู้เสียหาย ผู้ถูกกระทำเองหรือเป็นบิดา มารดา เป็นผู้แทนให้ทำในกรณีเป็นผู้เยาว์ เป็นสามี ภรรยาในกรณีที่ภรรยาหรือสามีถูกทำร้าย เป็นต้น ท่านทั้งหลายในบางกรณีเป็นไปได้ที่ผู้เสียหาย

ไม่มีญาติพี่น้อง เป็นบุคคลที่ถูกกระทำจนสติเสียหรือไม่อาจที่จะมาดำเนินคดีศาลด้วยตนเอง กระผมใคร่ยกตัวอย่าง อย่างเช่นคุณคริสที่เป็นดารานักแสดงและถูกรถจักรยานยนต์ที่ตามหลังมาชนจนนอนและได้รับพระราชทานพระมหากรุณาธิคุณจากพระบรมราชินีนาถท่านได้ตรัสชมชื่นไว้ นั้น ในกรณีนั้นเขามีญาติพี่น้องมีผู้พบเห็น แต่ในกรณีถ้าเกิดเขาเป็นบุคคลที่ถูกชนแล้วเขาไม่มีญาติพี่น้อง แล้วเขาสติเป็นแบบนี้ไปตลอด เขาไม่สามารถมาศาลได้ ก็จะไม่มีความช่วยเหลือเรียกร้องความยุติธรรมให้เขาได้เลย แต่มีอีกกรณีหนึ่งที่ผมอยากจะขอให้ท่านได้โปรดพิจารณาอีกอันหนึ่งว่า ในกรณีที่บางคนที่เป็นผู้เสียหายแต่มีไม่กล้าที่จะมาศาล ไม่กล้าเป็นผู้เสียหาย เพราะผู้ที่กระทำละเมิดเขานั้นเป็นผู้มีอิทธิพล เป็นผู้ที่มีความอำนาจมุ่งจนเขาผู้เสียหายไม่กล้า-----

กรณีอย่างนี้ผู้ที่กระทำละเมิดก็จะพยายามทำให้ผู้เสียหายไม่กล้ามาศาลหรือมาฟ้องศาล เพราะฉะนั้นอันนี้จะเป็นกฎหมายเฉพาะตามที่ท่านประยุทธ์ได้แสดง ความวิตกไว้นั้นถูกต้องครับ อาจมีความเป็นไปได้ที่อาจจะไปมีข้อแตกต่างจากประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายแพ่ง แต่ท่านทั้งหลายครับ ตรงนี้ละครับ จะเป็นมติใหม่ที่ผู้เสียหายหรือผู้ที่ด้อยโอกาส ผู้ที่ไม่มีอำนาจจะสามารถมาพึ่ง คณะกรรมการชุดนี้ให้ช่วยเหลือเขาได้ และอันนี้จะเป็นองค์กรเดียวที่จะมีอำนาจ ต่อรองหรือสร้างคุณในการที่จะกวาดล้างผู้มีอิทธิพล ท่านทั้งหลายครับ เรื่องค่าธรรมเนียมนั้นกระผมจะขอยกตัวอย่างให้เห็นได้ชัดเจน กรณีรถไฟตกราง ที่จังหวัดแพร่ครับ ปรากฏว่าเด็กคนหนึ่งที่ยื่นจากแม่โจ้จะมาหาคุณแม่เขา เพื่อให้ไปงานรับปริญญา เขามารถไฟขบวนนี้รถไฟตกรางเสียชีวิต ท่านทั้งหลายครับ เด็กคนนี้ก็กำลังจะจบมหาวิทยาลัยให้แม่ไปงานรับปริญญา เขาเสียชีวิตจากรถไฟตกราง ปรากฏว่ากระผมได้ไปติดต่อกระทรวงคมนาคมและการรถไฟแห่งประเทศไทยได้รับค่าช่วยเหลือเพียง ๓ แสนบาท ท่านทั้งหลายครับ ในกรณีนี้พ่อแม่เขาสูญเสียลูกไปและก็ไปดำเนินคดีปรากฏว่าเขาไม่มีเงินครับ เขาไม่มีเงินที่จะไปเป็นค่าธรรมเนียมศาลบอกว่าไปขออนุญาตได้ไหม ขอยื่นแบบอนาถาเขาไม่เชิงอนาถา เพราะกฎหมายอนาถาบอกว่าเขายังต้องมีทรัพย์สินที่ขายมาขึ้นศาลได้หรือเขาจะต้องไปยืมใครมาจนได้หรือเขาหามาได้หรือเอาเงินเดือนทำอย่างไรไปกู้หนี้ยืมสินมา ท่านทั้งหลายครับ กฎหมายนี้ละครับ จะอุดช่องนี้ได้ว่า ในกรณีที่บุคคลที่ถูกละเมิดและเขาจะขอความเป็นธรรมจากศาลจะต้องยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมให้เขา ในเมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้ว เขาสสมควรได้รับความเป็นธรรมโอกาสยื่นมือให้เขาได้มาศาลโดยที่เขาไม่ต้องเสียค่าฤชาธรรมเนียมครับ ขอขอบพระคุณที่ได้ชี้แจงในโอกาสนี้ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดชลบุรี ในมาตรา ๒๖ ทวิ ซึ่งคณะกรรมการได้เพิ่มเติมขึ้นใหม่นี้ ท่านสมาชิกได้มีการสอบถาม ทางกรรมการได้มีการตอบและก็ชี้แจงได้ในส่วนหนึ่ง ซึ่งผมคิดว่าคำตอบตรงนี้ยังเป็นคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนเบื้องต้นนะครับว่า ในการที่คณะกรรมการได้ไป
 กำหนดแนวทางตรงนี้ ผมเข้าใจดีนะครับ เป็นแนวทางที่ต้องการที่จะคุ้มครอง
 พี่น้องประชาชน ผมเข้าใจในเจตนาที่ดี แต่ว่าถ้าพิจารณาโดยหลักที่สำคัญ
 ๒ ประการด้วยกันนี่มันเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยากที่จะกำหนดเอาไว้ในกฎหมายฉบับนี้ได้
 นั่นคือประการแรก ถ้าหากว่าเราดูรัฐธรรมนูญนะครับ ในมาตรา ๒๐๐ ที่ท่านได้
 พูดไว้ ถึงแม้ว่าอำนาจจะมีอยู่ในที่ท่านอ้างนะครับว่า สามารถดำเนินการได้ตาม
 (๖) ของมาตรา ๒๐๐ ที่ให้อำนาจหน้าที่อื่นที่กฎหมายบัญญัติก็ตาม แต่ถ้าหากว่า
 เราดูใน (๑) ถึง (๕) เราจะเห็นได้ว่า อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
 สิทธิมนุษยชนแห่งนี้ะครับ เรื่องนี้จะ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่
 ในด้านของนโยบายมากกว่า ไม่ได้มีส่วนใดที่จะเข้าไปสู่ในเรื่องของการปฏิบัติเลย
 ดังนั้นในการที่คณะกรรมการจะไปกำหนดอะไรเพิ่มเติมไปจากอำนาจหน้าที่
 ที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญนี้จะต้องดูแลให้สอดคล้องกันกับในหัววงเล็บที่ระบุไว้
 ชัดเจน ซึ่งเรื่องนี้ค่อนข้างที่จะมองแล้วมันเป็น เรื่องที่นอกเหนือรัฐธรรมนูญอย่างยิ่ง
 ประการที่ ๒ นั้น ถ้าหากว่าเรามาพิจารณาว่าสิ่งที่คณะกรรมการ
 ได้เพิ่มเติมนี้มันจะไปมีส่วนโยงใยกับกฎหมายฉบับอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการ
 ที่ระบุไว้นะครับ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานอัยการนี้ ผมคิดว่าตรงนี้
 เป็นเรื่องที่สำคัญ เรามีพระราชบัญญัติพนักงานอัยการอยู่ที่จะกำหนดแนวทาง
 ในการที่จะให้พนักงานอัยการนั้นดำเนินการอยู่ที่จะกำหนดแนวทาง
 ทางแห่งกำหนดหลักเกณฑ์เอาไว้ชัดเจน ผมว่าไม่มีข้อความหรือบทบัญญัติในตอนใด
 ของพระราชบัญญัตินี้ะครับ พระราชบัญญัติพนักงานอัยการที่จะให้คณะกรรมการไป
 แต่งตั้งพนักงานอัยการนั้นได้ ผมถามว่าคณะกรรมการลวงไปสู่ว่างไปสู่ว่างไปสู่ว่างไปสู่ว่างไป
 อย่างไม่รู้ ถึงแม้ว่าเราจะเขียนในฉบับนี้ แต่ถ้าหากว่าในพระราชบัญญัติพนักงาน
 อัยการเราไม่เขียนให้ไปสอดคล้องตรงนั้น ผมว่าตรงนี้ไม่สามารถทำได้
 และสภาพจริง ๆ แล้วก็ไม่น่าที่จะดำเนินการได้ด้วยซ้ำนะครับ นอกจากนี้ะครับ
 ในการที่จะดำเนินการคืออาญาหรือดำเนินการคดีแพ่งนั้นะครับ ก็สามารถทำได้ตามที่
 ท่านบอกว่าเกรงจะ เกิดปัญหาตรงนั้นตรงนี้ โดยหลักแล้วในการดำเนินการคืออาญา
 และการดำเนินการคดีแพ่งสามารถที่จะมอบอำนาจได้ ถ้าบอกว่า จะเกรงกลัวอิทธิพล
 เกรงกลัวภัยอะไรต่าง ๆ สามารถมอบอำนาจได้-----

วิธีการที่ดำเนินการร่างตรงนี้ ผมเองยังคิดว่าการดำเนินคดีแพ่งและดำเนินคดีอาญานั้นค่อนข้างที่จะไม่สอดคล้องเลย ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดเอาไว้ชัดเจนว่า บุคคลใดที่จะสามารถดำเนินการได้ ไม่ว่าจะ เป็นผู้เสียหายหรือจะเป็นใครก็แล้วแต่ในทางแพ่งและทางอาญา แม้กระทั่งบางส่วนของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ยังบอกไว้เลยนะครับว่า ให้ใครบ้างที่จะสามารถดำเนินคดีแพ่งได้ โดยที่ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เสียหาย อาจจะเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระราชบัญญัติพนักงานอัยการยังมีช่องทางที่จะเข้าไปสามารถดำเนินคดีได้ในกรณีที่หาญาติพี่น้องอะไรไม่ได้จริง ๆ แล้ว เพียงแต่เราสามารถที่จะยื่นคำร้องไปสู่พนักงานอัยการเขาก็สามารถที่จะดำเนินคดีได้อยู่แล้ว ดังนั้นผมคิดว่ากรณีที่คณะกรรมการกำหนดเช่นนี้ผมคิดว่าน่าเป็นห่วง ๒ ประการก็คือ รัฐธรรมนูญกับกฎหมายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพราะถ้าหากกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วไม่สัมพันธ์กับกฎหมายฉบับนี้แล้ว ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้จะไม่สามารถมีสภาพที่จะใช้บังคับได้ ถ้าบอกว่าในการดำเนินคดีทางศาลถ้าหากว่ามีการดำเนินคดีแล้วจะต้องได้รับการยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียม ผมคิดว่ากลับกลายที่จะไปเอากฎหมายฉบับนี้ไปยกเว้นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งอีก ซึ่งจริง ๆ เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กระบวนการของกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งนั้นก็เปิดช่องไว้ที่อยู่แล้วว่า ถ้าบุคคลใดไม่มีทรัพย์สินเพียงพอ ไม่มีเงินที่จะเสียค่าธรรมเนียมได้ก็สามารถที่จะยื่นคำร้องดำเนินคดีอย่างคนอนาถาได้อยู่แล้ว กระบวนการที่กฎหมายเขียนไว้อยู่ ไม่ว่าจะ เป็นรัฐธรรมนูญ กฎหมาย วิ. แพ่ง วิ. อาญามันเขียนไว้ชัดเจนอยู่แล้ว ผมคิดว่าไม่ควรที่จะต้องมาบัญญัติใน มาตรา ๒๖ ทวิ นี้อีก ถ้าบัญญัติไว้ผมคิดว่าน่าที่จะก่อให้เกิดปัญหามากกว่าที่จะสามารถปฏิบัติได้จริงครับ

ขอกราบขอบคุณครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นางสุสดี ตามไท (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุสดี ตามไท ในฐานะกรรมการ อยากจะขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ ตรงนี้ชี้แจงนิดเดียว ในมาตรา ๒๖ ทวิ ด้วยสาระที่บอกว่าจะขอให้มีอำนาจหน้าที่ในการที่จะฟ้องร้องแทนผู้ถูกละเมิดนั้นก็ เป็นสิ่งที่เรียกร้องมาจากประชาชนที่ตอบมาทุก ๆ เวทีบอกว่า อันนั้นคือสิ่งที่ต้องการมากที่สุดในการที่ถูก

ละเมิด นั่นคือเหตุผลประการสำคัญที่คณะกรรมการวิสามัญได้บรรจุสาระเข้าไป และนอกจากนั้นก่อนที่จะนำมาบรรจุอยู่ที่ตรงนี้ ทางคณะกรรมการก็ได้ไปศึกษา ข้อมูลประกอบด้วยเช่นเดียวกัน มีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับคล้าย ๆ กัน อย่างนี้คือพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งให้อ่านาจอหน้าที่อย่างที่เราเขียนไว้ตรงนี้ ทั้งหมด ยกเว้นนิดเดียวตามที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคือท่านนิพนธ์ได้เสนอแนะ เอาไว้ว่า อยากจะให้บรรจุเพิ่มเติมเข้าไปนิดเดียวถึงเรื่องของคุณวุฒิในการที่เป็น นิติศาสตร์บัณฑิต ซึ่งอันนั้นก็คงไม่ขัดข้องที่จะเติม แต่ความใหญ่ก็คือว่าพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภคก็ได้มีสาระเช่นนี้อยู่ และผลพวงที่เกิดขึ้นคืออะไร จากรายงาน ผลการปฏิบัติงานของสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคบอกว่า ใน พ.ศ. ๒๕๔๑ ปีงบประมาณได้ดำเนินการในลักษณะอย่างนี้ตามมาตรา ๒๖ ทวิ ไม่รวม กรุงเทพมหานครถึง ๑๑,๒๒๓ คดี อันนี้เป็นตัวที่สะท้อนให้เห็นภาพพจน์ชัดเจนว่า ทำไมถึงคณะกรรมการวิสามัญจึงอยากจะทำให้มีสาระในมาตรา ๒๖ ทวิ -----

๑. เพื่อตอบสนองสิ่งที่ประชาชนร้องเรียน และ ๒. จากการศึกษาที่ต้องไปคุ้มครองผู้บริโภค มีตัวเลขชัดเจนอย่างนี้แล้ว ก็สะท้อนว่าความต้องการตรงนี้ก็ไม่ได้ผิดเพี้ยนเลยจากสิ่งที่ประชาชนบอกมา เพราะฉะนั้นวันนี้กรรมการวิสามัญได้เสนอสาระไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎร คุลยพินิจนั้นอยู่ที่ท่าน แต่ดิฉันก็อยากจะฝากนิดเดียวว่า หวังเป็นอย่างยิ่งว่าทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคงจะยินดีและเต็มใจที่จะเขียนกฎหมายเปิดทางเอื้ออำนวยต่อการดูแลคุ้มครองสิทธิของพี่น้องชาวไทย ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : มีท่านใดติดใจไหมครับ ผมขอมติเลยนะครับ เชิญสมาชิกข้างนอกด้วยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ผมจะขอมตินะครับว่าจะเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นในมาตรา ๒๖ ทวิ หรือไม่ ลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : มติจะเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นในมาตรา ๒๖ ทวิ หรือไม่ครับ ปิดการลงคะแนนครับ มตินะครับ เห็นด้วย ๑๘ คน ไม่เห็นด้วย ๑๔๔ คน ถือว่าที่ประชุมมีมติไม่เห็นด้วย คือตัดออกนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มีการพิจารณาขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคราษฎร ตามมาตรา ๒๗ (๒) เมื่อมาตรา ๒๖ ทวิ มติว่าให้ตัดออก เพราะฉะนั้นมันก็จะเกี่ยวพันถึง (๒) ที่กรรมการเพิ่มขึ้น ที่เพิ่มว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานตาม (๑) คือคำว่า พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน หรือบุคคลใด เพราะฉะนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๖ ทวิ ที่ตัดออกไป ผมขอว่าให้ตัดตามที่คณะกรรมการเพิ่มมา และให้ใช้ตามร่างฯ เดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : กรรมการธิการเชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น กระผมเห็นสอดคล้องกับท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายเมื่อครู่นี้ เพราะเมื่อตัดมาตรา ๒๖ ทวิ ออกแล้ว ก็มีความจำเป็นที่จะต้องตัดที่เพิ่มขึ้นของกรรมการ แต่คงจะต้องใช้ข้อความเดิมที่กรรมการตัดออกครับ คือ มีหนังสือเรียกบุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานเอกชน ไว้คงเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผ่านนะครับ เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผมถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการนัดหนึ่งนะครับว่า ใน (๓) คำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เดิมทีบอกว่า ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก ก็แปลความว่าในเวลากลางวัน แต่เมื่อตัดอย่างนี้ออกไป แปลว่าเข้าไปเวลาใดก็ได้ กระผมไม่แน่ใจนะครับว่า การเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ ของบุคคลเป็นการละเมิดหรือไม่ ประการที่ ๑

ในกรณีที่ ๒ มีกรณีใดที่คณะกรรมการจะต้องบุกทะลวงเข้าไปในทันทีทันใด ทั้ง ๆ ที่จริง ๆ แล้วเจ้าหน้าที่บ้านนี้เมืองนี้ก็มีเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเขารักษาความสงบเรียบร้อยภายใน เขาอาจจะใช้อำนาจหน้าที่บางอย่างที่จำเป็นจะต้องใช้โดยฉับพลัน ถ้าหากไม่เข้าไปแล้วอาจจะเป็นการยกย้ายถ่ายเทเคลื่อนหรือหนีหรือซุกซ่อนหรือทำลายเสียก็ได้ แต่ดูอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดนี้ เดิมทีก็เขียนบอกว่าในเวลากลางวัน แต่ท่านอยากจะเข้าไปทั้งกลางวันและกลางคืน ผมไม่แน่ใจนะครับโดยเหตุผล ผมขอฟังความคิดเห็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อัคร จารุจินดา ครับ คือการแก้ไข ใน (๓) นั้น ได้รับข้อมูลจากกรรมการหลายท่านว่า การละเมิดสิทธิมนุษยชนมีนัยทั้งการกระทำในทางกลางคืนด้วย การที่ไม่ได้มีอำนาจเข้าไปตรวจค้นนั้นจะมีปัญหาไม่สามารถให้ความคุ้มครองได้ อย่างไรก็ตาม ใน (๓) ถึงแม้จะตัดข้อความที่ว่า ในเวลา

กลางคืนด้วยนั้น สิ่งที่เราเห็นว่าไม่น่าจะเป็นห่วงนั้น ก็เพราะว่ากรณี (๓) นั้น ไม่ใช่ตัวคณะกรรมการ ไม่ใช่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลใดจะสามารถดำเนินการได้โดยลำพัง เพราะ (๓) นั้นเพียงแต่จะให้อำนาจที่จะไปขอศาล ส่วนศาลจะเป็นผู้พิจารณาว่าจะออกหมายค้นให้หรือไม่นะครับ อันนี้เพียงแต่ (๓) อำนาจคือขอศาลเท่านั้นเองครับท่านครับ กราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผมขอถามเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งนะครับ เริ่มต้นมาตรา ๒๑ เขียนว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้ เขาใช้คำว่า คณะกรรมการ ในความเห็นของผม อย่างน้อยก็คงจะมีไม่น้อยกว่าองค์ประชุม ๑๑ คน ก็ต้องมี ๖ คนขึ้นไปถึงจะเรียกคณะกรรมการขึ้นได้ นั่นคือในการปฏิบัติหน้าที่ในการประชุม ผมไม่แน่ใจว่าภารกิจที่จะเข้าไปในเคหสถานของชาวบ้านของคณะกรรมการนั้นนะ มันจะสำคัญที่จะต้องเข้าไปอย่างร้อนรนขนาดนั้นเชียวหรือ ผมคิดว่าท่านเลขาธิการอัครจะไปตาม บอกว่าตามตามทั่วไปมีคดีอย่างนี้ ขึ้นสู่ศาล ขึ้นอยู่ในการร้องเรียน ผมคิดว่าท่านมองด้านเดียว ท่านก็ต้องมองสิทธิส่วนบุคคลในเคหสถานด้วย ไม่ใช่ว่าถูกกล่าวอ้างแล้วขออำนาจศาล แล้วบุกทะลวงเข้าไป แล้วก่อให้เกิดความเสียหาย ถ้าจริงหรือไม่จริงก็ยังไม่รู้ บุกไปทั้งกลางวันกลางคืน ผมคิดว่ามันน่าจะต้องมีข้อจำกัดตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกดิน มันถูกต้องแล้ว ผมว่าไม่มีมาตรการหรือไม่มีสิ่งที่คณะกรรมการที่จะเข้าไปดำเนินการ ที่จะไปกระทำการในรูปของคณะกรรมการในบ้านของชาวบ้าน ทั้งเวลากลางวันกลางคืนหรือครับ ผมคิดว่าร่างฯ เดิม (๓) น่าจะพอเพียงกับการที่เข้าไปดำเนินการต่าง ๆ อยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านปรีชาครับ

นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายปรีชา ภูริลดาพันธ์
ขอกราบเรียนชี้แจงดังนี้ครับ การที่มีข้อบัญญัติคำว่า ในเวลาระหว่าง
พระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก นั้นเป็นดังที่ท่านประยูรท์ ศิริพานิชย์
ได้พูดไว้คือจะทำได้เฉพาะในเวลาที่กำหนดตามกฎหมายนี้เท่านั้น
ท่านทั้งหลายครับ การร่างกฎหมายถ้ามีคำว่า ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้น
และพระอาทิตย์ตก จะขัดแย้งกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ซึ่งได้กำหนดขอให้ศาลออกหมายค้นนั้นครับ ออกหมายค้นและออกหมาย
เพื่อให้มีการจับกุมได้นั้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบอกว่า
ให้ศาลออกหมายค้นได้ในเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก แล้วมี
เว้นแต่ นะครับ คือให้อ่านาสาลกว้างขึ้นว่า เว้นแต่จะเป็นกรณีที่จะต้อง
เพราะฉะนั้นถ้าหากจะเอาตามที่ท่านได้ว่าไว้เวลานั้นศาลก็จะออกหมายได้เพียงแค่นั้น
ท่านทั้งหลายครับ ในความเป็นจริงการละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้นส่วนใหญ่มักจะ เป็น
เวลากลางคืน เพราะว่ากรกระทำอาชญากรรมหรือการก่อความผิดนั้น
จะทำในกลางคืนได้ง่ายและปกปิดความผิดได้มากกว่า ท่านทั้งหลายครับ
ผมได้เคยสอบถามท่านผู้พิพากษาแล้วว่า ถ้าเขียนกฎหมายว่าให้ศาลออกหมาย
เพื่อเข้าไปในเคหสถานในเวลาใด ๆ ในเวลาพระอาทิตย์ขึ้นหรือพระอาทิตย์ตก
ดังที่ท่านจะใช้จำกัดเช่นนี้แล้ว แม้จะมีเหตุจำเป็นหรือมีเหตุอื่นที่ศาลจะออกให้
และมีเหตุที่จะต้องช่วยเหลือผู้ถูกละเมิด ศาลก็ออกหมายให้ไม่ได้ครับ
เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างไรจึงต้องตัดคำว่า ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น
และพระอาทิตย์ตก เพื่อเปิดโอกาสให้ศาลสามารถพิจารณาใช้ดุลยพินิจ
ออกหมายให้แก่คณะกรรมการได้ ท่านทั้งหลายครับ เมื่อวานนี้เองเวลา
๐๒.๐๐ น. มีผู้สื่อข่าวมติชน ผู้สื่อข่าวไทยโพสต์ และผู้สื่อข่าวสถานีโทรทัศน์
ช่อง ๓ ที่จังหวัดของผม ได้มาแจ้งผมว่ามีเด็กผู้หญิงอายุ ๑๔ ปี ถูกล่อลวง
และบังคับมาค้าประเวณีที่โรงแรมแห่งหนึ่ง กระผมได้ไปเจรจา พอดีผู้ที่มา
ขอชื่อเวลานั้นจริง ๆ แล้วเขามีจิตใจสงสารเด็กแล้วก็บอกผู้สื่อข่าวมาคุยกับผม
ผมก็เลยเจรจา เด็กถูกล่อลวงมาจากเขตชายแดนครับ และผมได้ไปพบ
ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรดิตถ์ คือ นายชัยพร รัตนนะนาคะ ท่านได้สั่งการให้
นายอำเภอและท่านตำรวจไป เหตุการณ์ถึง ๐๒.๐๐ น. แล้วครับ ตอนนั้น
ถ้าไปขอหมายค้นหมายอะไร แล้วมันเป็นพระอาทิตย์ไม่ขึ้น ปรากฏว่า

เด็กเข้าไปในบ้านนั้นรอพระอาทิตย์ขึ้น เด็กอาจถูกส่งตัวไปที่ไหนแล้ว
วันนั้นพอดีเดชะบุญครับ ตำรวจซึ่งเป็น สวป. ไปเจรจาจนเด็กออกมาได้
ไม่มีหมายค้น ผมเองผมยังไม่กล้าเข้าไปในบ้านเลย ผมเป็นทนายความ
ผมต้องยื่นนอก ๆ ถ้าท่านดูที่วีอาจะออกรายการค่านี้ ผมยังต้องยื่นนอกบ้าน
ท่านทั้งหลายครับ สิ่งที่ผมพูดนี้หลักฐานอยู่ที่หนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์
สยามรัฐที่ออกวางตลาดวันนี้เลยครับ เพราะเมื่อวานนี้ ๐๒.๐๐ น. เอง
ท่านทั้งหลายครับ ผมขอความกรุณาเถอะครับ ขอให้คงไว้ตามนี้เพื่อให้โอกาส
ศาลได้มีโอกาสช่วยเหลือผู้ที่จะถูกละเมิดในโอกาสต่อไป ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านสำเร็จ เชิญครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนนทบุรี พรรคราชฎร มาตรา ๒๗ (๒) วรรคสอง ที่คณะกรรมการ
ได้เพิ่มว่า ก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานตาม (๑)
พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน หรือบุคคลนั้นได้รับหนังสือเรียกแล้ว
เพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๒๖ ทวิ ที่เราตัดออกไป ผมอยากจะขอให้
คณะกรรมการตัดออกไปเพื่อให้สอดคล้องกันนะครับ เพราะว่าเมื่อไม่มี
มาตรา ๒๖ ทวิ ตัดออกไปแล้วตรงนี้ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ เพราะคำว่า
พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน หรือบุคคลนั้นได้รับหนังสือแล้ว
อีกประการหนึ่ง การบัญญัติเพิ่มเติมคำว่า เพื่อให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ของ
หน่วยงานตาม (๑) ผมก็ยังสงสัย การออกกฎหมายนี้แน่ใจหรือไม่แน่ใจ
มีเว้นอย่างนี้ด้วยหรือครับ ผมต้องขออภัย เพื่อให้สอดคล้องกัน เราคงไม่ว่า
เรื่องอื่นนะครับ ก็ขอว่าขอตัดตรงนี้ไปละกันเพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๒๖ ทวิ
ที่ตัดออกไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กรณีที่สภาได้มีมติตัดมาตรา ๒๖ ทวิ ออกแล้ว เมื่อสักครู่นี้กระผมได้แก้ไข (๒) วรรคแรก และขอแก้ไขตามที่ท่านสำเร็จได้อภิปราย โดยขอตัดข้อความดังต่อไปนี้ออก เพื่อให้สอดคล้องกันกับการตัดมาตรา ๒๖ ทวิ และสอดคล้องกับมาตรา ๒๗ (๒) กล่าวคือ ขอตัดข้อความว่า ก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานตาม (๑) พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน หรือบุคคลนั้นได้รับหนังสือเรียกแล้ว ขอตัดออกครับ นอกนั้นใช้ข้อความคงเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มศิริ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น โดยขอแก้ความในมาตรา ๒๙ และเพิ่มความในมาตรา ๒๙ ทวิ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านปรีชาครับ

นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ มาตรา ๒๙ จริง ๆ แล้ว กระผมก็หมายความว่าผมเลื่อนมาตรา ๒๙ เป็นมาตรา ๒๙ ทวิ แต่เพียงขอเพิ่มเติมมาตรา ๒๙ ว่า ในกรณีที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น ได้ทำการสอบสวนจนเป็นที่เรียบร้อยแล้วมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนและได้สั่งการให้บุคคลที่กระทำละเมิดนั้นทำการแก้ไขแล้วไม่กระทำการนั้น กระผมมีความเห็นว่า ถ้าได้แจ้งถึง ๒ ครั้งแล้วไม่กระทำการนั้น คณะกรรมการน่าจะมีอำนาจดำเนินการได้ตามกฎหมาย ซึ่งกระผมก็ขอเพิ่มเข้ามาในมาตรา ๒๙ นี้ว่า ขอให้ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อวินิจฉัยหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานนั้น ให้มีความผิดครับ ซึ่งอันนี้กระผมยังขอได้โปรดเข้าใจด้วยว่า ไม่ใช่คณะกรรมการจะสามารถลงโทษหรือดำเนินการได้ทันที ในกรณีนี้ผมหมายถึงว่า คณะกรรมการจะต้องดำเนินการยื่นคำฟ้องต่อศาลเพื่อพิจารณาความผิดต่อไป จึงขอเรียนต่อสภานี้เพื่อพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กรรมการเสียงข้างมากอยากเห็นใช้ข้อความเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านปรีชายังติคใจหรือเปล่าครับ

นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ (กรรมการ) : กระผมยังติคใจครับ และยืนยันว่าขอสงวนความเห็นไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผมขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผมขอมติว่าท่านสมาชิกจะเห็นด้วยกับที่กรรมการเสียงข้างมากหรือไม่ครับ ใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๖๔ เสียง เห็นด้วยกับที่ตามกรรมการเสียงข้างมากนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการมาธิการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมการ เนื่องจากสภาได้ลงมติแก้ไขมาตรา ๗ (๑) ข้อความ อธิการบดีหรือผู้แทน เพราะฉะนั้นในมาตรานี้ จะต้องขอแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกันกับการแก้ไขของมาตรา ๗ ดังกล่าว โดยกระผมขอแก้ไขบรรทัดที่ ๔ ข้อความเดิมที่ถูกตัดออกคือ อธิการบดีของ ขอเปลี่ยนเป็น อธิการบดีหรือผู้แทน นอกนั้นขอใช้ข้อความเดิมทั้งสิ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๓ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญประธานคณะกรรมการมาธิการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมการ เนื่องจากสภาได้ลงมติแก้ไขในมาตรา ๑๖ เพราะฉะนั้นข้อความในมาตรา ๓๓ จึงไม่มีความจำเป็นที่จะบรรจุไว้ จึงขอตัดข้อความในมาตรา ๓๓ ที่เพิ่มเข้ามาใหม่ทั้งหมดออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : จบการพิจารณาเรียงตามมาตรา ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ ครับ เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งครับ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๗ ครับ มีท่านใดจะขอแก้ถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มี นะครับ ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ผมขอมติในวาระที่ ๓ นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขอมติในวาระที่ ๓ นะครับ จะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ เชิญใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ ผลการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วย ๑๗๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี นะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ นะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

สผ ๑๖/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

วาทนา ๖๒/๓

ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๕๐ นาฬิกา